

Securitatea

STRICT SECRET

Nr. 2 (42) — 1978

616- Biblioteca
617- Col. Pavlik
618- CERGHIZAN IT.
619- CORNEA
620- SAVE
621- VULPE
622- CHIOREANU
623- GRIGORAT
624- FINUTA
625- IANCU I.

PENTRU PATRIA NOASTRĂ, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA !

STRICT SECRET

Securitatea

Exemplar nr. 616

1978

Cuprins

SINTEZE, OPINII, DEZBATERI

Coordonate ale conducerii științifice a unităților — general-maior dr. Paul MARINESCU 3

În sprijinul învățămîntului profesional

Dezvoltarea și diversificarea colaborării organelor de securitate cu celelalte organe de stat și obștești, cu masele largi populare, pentru realizarea misiunilor ce le revin în domeniul apărării securității statului ; normele ce trebuie respectate în relațiile cu publicul (plan tematic) — material realizat de un colectiv sub coordonarea colonelului Alexandru LUCACI . . 16

Discuție realizată la inspectoratele județene Brăila, Dolj și Iași ale Ministerului de Interne — de maior Victor JERCA, căpitan Tudor NEGOIȚĂ, locotenent-major Nicolae BĂLTĂREȚU 24

Forme, metode și mijloace pentru prevenirea și neutralizarea influenței pe care o pot exercita propaganda imperialistă, cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate asupra unor elemente din interior ; măsuri pentru împiedicarea legăturii acestora cu cercurile și posturile de radio respective — material realizat de un colectiv sub coordonarea colonelului Ion DINU 35

Cazuistică, din inspectoratele Sibiu și Brașov ale Ministerului de Interne, realizată de căpitan Andronel FLUIERARU, colonel Ioan MARINESCU 41

Măsuri ce trebuie întreprinse de către organele de securitate în scopul contracarării propagandei emigraționiste și acțiunilor evazioniste ; activitatea de prevenire a încercărilor de trecere frauduloasă a frontierei și de rămînere ilegală în străinătate — material realizat de un colectiv sub coordonarea locotenent-colonelului Alexandru ALIMAN . . 47

Sprijinul oamenilor muncii — factor activ în prevenirea și curmarea trecerilor frauduloase peste frontieră — locotenent-colonel Vasa GRUBACICHI . . 53

Sarcinile organelor de cercetare penală și modalitățile de acțiune pentru prevenirea infracțiunilor și a altor manifestări antisociale în timpul urmăririi penale — material realizat de un colectiv sub coordonarea colonelului Ilie AVADANI 56

INFORMAȚII INTERNE

Unele particularități în activitatea de îndrumare a subofițerilor de la posturile comunale de miliție pentru soluționarea unor sarcini specifice de securitate — colonel Dănilă SAVIN, locotenent-colonel Ion NICOLAE 61

Prevenirea acțiunilor ostile desfășurate sub masca cultelor și sectelor — sarcină cu semnificații majore — colonel Gheorghe MUȘUROIA 65

CONTRAINFORMAȚII ÎN SECTOARELE ECONOMICE

Conlucrarea dintre compartimentele de contrainformații în sectoarele economice care au pe raza lor de responsabilitate obiective ce concură la realizarea de autocamioane și autoturisme — sarcină de bază în creșterea eficienței activității de prevenire — locotenent-colonel Traian TĂULESCU, locotenent-colonel Marin POPINCIUC 69

CONTRASPIONAJ

Vă prezentăm cazul „TAKAO" — colonel Gheorghe RAȚIU, căpitan Marin GHEORGHE 72

Antiterorism

Consecințe neprevăzute (Evenimentul terorist de pe aeroportul Larnaca-Cipru) — prelucrare după materiale apărute în presa străină de căpitan N. OLTEANU 76

Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor din organele de securitate, pentru convocarea a II-a/1978 79

•
• •

COORDONATE ALE CONDUCERII ȘTIINȚIFICE A UNITĂȚILOR

general-maior dr. Paul MARINESCU

Conducerea științifică a muncii în general, perfecționarea activității de comandă în special sînt procese complexe, care ridică numeroase probleme, determină întrebări la care nu se poate răspunde decît în cadrul unei largi confruntări de opinii și în urma unor prealabile experimentări. Acest aspect s-a reliefat și la ședința de bilanț a activității Ministerului de Interne ce a avut loc în luna ianuarie a.c., cu care ocazie s-a subliniat faptul că la baza muncii tuturor organelor ministerului nostru trebuie să stea concepția profund creatoare, revoluționară și umanistă a partidului nostru, exprimată cu claritate în raportul prezentat la Conferința Națională de către secretarul general al partidului, potrivit căreia întreaga noastră activitate trebuie să aibă un profund caracter preventiv și să se realizeze cu participarea tot mai largă a colectivelor de oameni ai muncii.

Totodată, s-a subliniat la aceeași ședință de bilanț, trebuie să se aibă permanent în vedere că îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere ce ne stau în față în etapa care urmează impune măsuri hotărîte pentru ridicarea nivelului științific al activității de conducere, al stilului și metodelor de muncă, afirmarea cu putere, la toate cadrele cu atribuții de conducere, a spiritului revoluționar, novator, promovat cu consecvență de partidul nostru. Este în acest sens necesar să se asigure la toate nivelurile un climat de maximă responsabilitate și disciplină în executarea ordinelor.

Știința conducerii, aflată în plin proces de constituire și dezvoltare, este capabilă să furnizeze de pe acum un șir de principii, criterii, metode și procedee apte de a fi preluate și aplicate la conducerea organelor de securitate, de a îmbogăți și ridica pe trepte superioare comanda specifică acestor unități. Care dintre aceste principii, criterii, metode și procedee pot fi preluate și aplicate la specificul unităților de securitate? Ce elaborări noi se impun cerințelor muncii de securitate? Ce conexiuni și interdependențe există între preceptele științei conducerii și prevederile diverselor regulamente, ordine și directive cu caracter specific? — iată numai o parte din întrebările care așteaptă răspuns și la care, deocamdată, nu se poate răspunde decît parțial și nu întotdeauna pe deplin satisfăcător. În acest context, precizăm că nu ne propunem să

expunem complet și sistematic toate componentele științei conducerii (nici n-ar fi posibil), ci corelînd unele idei reliefate de documente de partid și de literatura de specialitate consacrată științei conducerii, cu experiența și practica profesională dobîndite în exercitarea actului de comandă a unor unități de securitate, încercăm să enunțăm pe această bază unele opinii, care, firește, pot constitui în perspectivă obiectul unor dezbateri de mai mare întindere pe această temă.

Creşterea complexității proceselor vieții social-economice și politice accentuează necesitatea existenței unor cadre de conducere capabile pe întreaga scară ierarhică. Este recunoscut astăzi rolul hotăritor al aptitudinilor personale ale cadrelor de conducere pentru calitatea organizării și desfășurării activităților, a intregii munci prestate de subordonați. Desigur, personalitatea oricărui conducător capătă noi valențe în condițiile societății noastre, prin implicarea principiului conducerii colective, **al muncii în echipă.**

După Conferința Națională a Partidului Comunist Român din decembrie 1977 au fost aduse succesiv îmbunătățiri mecanismului de conducere, în special prin îmbinarea sistemului de conducere unipersonală cu formele de conducere colectivă. Schimbările intervenite în structura organelor de conducere au determinat modificări și pe alte planuri. Puține măsuri privitoare la perfecționarea conducerii și planificării au atitea implicații social-psihologice ca trecerea de la principiul conducătorului unic la cel al conducerii colective, intrucît organismele colective de muncă, consiliile oamenilor muncii, adunările generale sînt privite ca forme de dezvoltare a autoconducerii muncitorești, de manifestare a răspunderii fiecărui colectiv pentru buna gospodărire a mijloacelor financiare și materiale ce îi sînt încredințate — ca parte a avuției generale a întregului nostru popor.[1] **Aceste modificări nu pun în nici un caz în discuție conducătorul,** ale cărui **răspunderi în noile condiții nu** sînt **prin nimic diminuate ci, dimpotrivă,** sporesc, **avînd în vedere că în sistemul conducerii colective, în filiera organizatorică** a **unității, persoana conducătorului reprezintă „terminalul", la responsabilitățile** obișnuite **ale conducătorului adăugindu-se una nouă :** de organizare, sudare și maturizare a organului colectiv de conducere din care face parte. **În ce privește organele de securitate, se impune executarea la nivelul tuturor exigențelor a măsurilor de întărire a capacității de luptă a intregului aparat, folosirea cu maximă eficiență a efectivelor și mijloacelor specifice, acordîndu-se atenție prioritară executării ireproșabile a misiunilor de securitate și gardă, sarcină de mare importanță pentru întregul apa at.**

În persoana conducătorului este înmagazinată, de regulă, o anumită experiență și ca urmare operativitatea rezolvării sarcinilor curente și reprezentarea unității cu eșalonul superior etc. nu pot fi asigurate decît individual. Cu alte cuvinte instituționalizarea conducerii colective este concepută ca o cale de democratizare a activității de conducere și de accentuare a caracterului ei științific. Iată de ce problema cunoașterii însușirilor necesare ale celui destinat pentru munca de conducere rămîne pretutindeni actuală, sporindu-și importanța în condițiile creșterii numărului persoanelor antrenate în această muncă prin intermediul formelor colective de conducere.

Dar oare însușirile de conducător sînt înnăscute sau sînt dobîndite ? Dacă s-ar considera drept o zestre nativă absolută, atunci diversele sisteme de pregătire a cadrelor de conducere ar apare ca fiind de importanță minoră, dacă nu chiar inutile. Este adevărat, pe anumite trepte ale dezvoltării lor, unii conducători s-au impus și datorită unor însușiri native a căror însemnătate nu poate fi subestimată. În condițiile societății moderne însă conducerea, la orice nivel, nu se poate realiza numai ca urmare a existenței unor asemenea însușiri înnăscute, ci necesită folosirea unor metode și tehnici noi, specifice acestui proces, care se învață și se dezvoltă cu timpul prin studiu și muncă practică concretă. Conducerea științifică presupune spirit de răspundere, exigență în muncă, pregătire corespunzătoare, politică și profesională, îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor încredințate.[2] **În zilele noastre, conducerea unei unități de tip militar presupune, așadar, în egală măsură, atît existența unor calități personale, care în condiții favorabile pot înlesni dezvoltarea rapidă a unor aptitudini pentru munca de conducere, cît și însușirea anumitor cunoștințe și dobîndirea unei anume experiențe de muncă și viață. Pe bună dreptate conducerea ministerului nostru a criticat cu severitate atitudinea pasivă a unor comandanți și șefi (în special șefi de inspectorate și adjuncți ai acestora) care nu participă nemijlocit la realizarea principalelor sarcini, la finalizarea și rezolvarea celor mai importante cazuri și a cerut cu fermitate ca această atitudine să fie corectată în cel mai scurt timp.**

Însușirile personale, precum și pregătirea teoretică și practică a conducătorului sînt determinate, în ultimă analiză, de condițiile social-economice și social-culturale, generale și locale. De aceea, calitățile personale ale conducătorului, după aprecierile mai multor cercetători, trebuie examinate neapărat, în raport cu condițiile sociale existente (specificul unității, structura colectivului, particularitățile individuale ale membrilor acestuia). Concomitent cu aceasta, examinarea calităților personale ale conducătorului trebuie făcută ținîndu-se seama de principiile fundamentale ale funcționării instituției. Situarea conducătorului în afara acestor cerințe poate avea consecințe negative atît pentru munca lui cît și pentru activitatea unității, întrucît el nu va putea fi înțeles și urmat de colaboratorii și subalternii săi. De aceea, relația optimă între cadrele de conducere și cele de la nivelurile de execuție se obține prin plasarea celor dintîi într-o sferă de influență în concordanță cu configurația profesională, psihosocială și culturală a colectivului, într-o interdependență capabilă să faciliteze dezvoltarea armonioasă a ambelor părți. Cu alte cuvinte, selecționarea și numirea conducătorului potrivit la locul potrivit este o cerință esențială.[3]

Unii cercetători infirmă ideea unui „model" unic de conducător și susțin ideea ponderii variabile a calităților de bază pentru munca de conducere, în

---

[1] **Nicolae Ceaușescu** — Cuvîntare la ședința de constituire a Consiliului Național al oamenilor muncii, în **Scînteia** din 14 octombrie 1977.

[2] **Nicolae Ceaușescu** — Cuvîntare la Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al Partidului Comunist Român — 13 mai 1976, Ed. politică, București, 1976, pag. 24—25.

[3] Nu așa cum s-au petrecut lucrurile la Combinatul siderurgic Galați, unde cu ocazia unui control s-a constatat că nici șeful și nici ofițerii colectivului de securitate, care deserveau acest obiectiv, nu aveau o pregătire legată de activitatea acestei mari unități industriale, unicul inginer din colectivul respectiv, care se ocupa de siderurgia gălățeană, fiind specialist în industria alimentară ! (N.A.)

funcție de specificul postului. Cunoașterea cerințelor privind profilul psihosocio-profesional al cadrelor de conducere poate micșora riscurile provocate de promovarea in funcții de conducere a unor persoane lipsite de calități, riscuri care sint cu atit mai mari cu cit funcția ocupată se află pe o treaptă mai inaltă in ierarhia respectivă. Se menționează, in acest sens, pierderile insemnate care se pot inregistra nu numai din punct de vedere material datorită incompetenței, ci și din punct de vedere social și chiar politic, prin deteriorarea climatului psihosocial intern.

In țara noastră, activitatea cadrelor de conducere este privită ca expresie a liniei politice și practice a partidului, ceea ce sporește importanța cunoașterii însușirilor psihologice și profesionale ale persoanelor care urmează să fie promovate in funcții de conducere. **Partidul Comunist Român a acordat intotdeauna atenție deosebită problemei recrutării, pregătirii și perfecționării cadrelor, formulind, in acest sens, criteriile politice, profesionale și morale de care trebuie să se țină seamă. Recent, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta:** Nu trebuie să tolerăm graba unora de a ajunge neapărat cît mai repede sus, în munci de conducere, fie că merită sau nu, fie că au sau nu pregătirea necesară. Avem nevoie de cadre de partid cu o bogată experiență, care să cunoască toate sectoarele de activitate. Numai așa se pot forma buni conducători de partid. De asemenea, în conducerea întreprinderilor, centralelor, ministerelor trebuie să avem oameni care să cunoască întregul proces de producție și, totodată, să aibă experiență politică de partid. Pentru a fi ministru nu e suficient să fii un bun tehnician — chiar dacă ai trecut prin toată filiera de conducere a întreprinderii. Trebuie să fii și un bun activist al partidului, un bun om politic. Același lucru este valabil și la sindicat și în toate sectoarele de activitate.[4] **Practica a demonstrat in numeroase ocazii că in condiții similare unele persoane obțin succese in munca de conducere, iar altele intimpină mari greutăți. Se consideră că pe prim-plan, in ce privește calitățile conducătorului, sint cerințele care au in vedere personalitatea acestuia cu toate laturile sale, intre care cu deosebire** temperamentul, caracterul și aptitudinile. **Ultimele cunosc, in cazul cadrelor de conducere, două aspecte determinante: aptitudini in profesia de bază, care ii pot asigura** competență profesională, **și aptitudini care să ajute in continuare la formarea calității lui de conducător. Sint persoane care nu fac deosebire intre cele două aspecte, confundind aptitudinile pentru munca de conducere cu cele strict profesonale, de execuție.**

Un rol important il dețin resursele energetice și particularitățile temperamentale sau mai pe scurt capacitatea de **muncă a celui chemat să ocupe o funcție de conducere, in scopul prestării unui efort intens și continuu și instaurării unor permanente și active relații cu colaboratorii și subalternii. Capacitatea de muncă este o calitate indispensabilă oricărui cadru de conducere. Energia și echilibrul, posibilitatea unor reacții rapide, permit contactul favorabil cu subordonații, asigură acea autoritate care ii determină pe aceștia să execute cu convingere deciziile conducătorului, tonifică colectivul printr-o stare de spirit sănătoasă și conferă celui investit cu funcții de conducere capacitatea de a rezolva cu succes problemele care apar inevitabil in viața colectivului. Un bun conducător trebuie să fie capabil să facă față greutăților fără complexe, să suporte cu demnitate nereușitele, să acționeze calm in condiții de tensiune și, inainte de toate, să-i indrume pe cei din subordine pentru indeplinirea unor scopuri realiste.**

In șirul calităților necesare oricărui conducător se inscrie și capacitatea de a comunica, **ceea ce nu echivalează numai cu a da dispoziții, ci și cu a contribui la crearea unui climat psihosocial favorabil muncii, prin cunoașterea exactă a ceea ce se intimplă, ascultarea cu răbdare și ințelegere a părerilor colaboratorilor și subalternilor, manifestarea unui optimism robust de incredere și calm. Este dăunătoare in acest sens atitudinea șefului care la orice părere a subalternului are „din principiu" altă opinie, respingind sau calificind jignitor, aprioric, orice propunere care nu se identifică cu a lui. Sint șefi care au convingerea, greșită firește, că adoptarea unei „poze" continue de superioritate, de respingere și negare a opiniilor subordonaților, le sporește prestigiul. Eroare. A-i lăsa și pe alții să vorbească, a ști să-i asculți cu răbdare și ințelegere inseamnă a determina o atmosferă propice de muncă și a te informa temeinic asupra problemelor care preocupă și frămintă colectivul.**

Un adevărat conducător se remarcă prin caracterul său integru, comunist. **Această calitate este condiționată de mai mulți factori, printre care: o concepție clară marxist-leninistă despre lume și viață; cunoașterea temeinică a politicii partidului, a hotăririlor de partid și de stat și aplicarea consecventă a acestora; capacitatea de a lucra cu oamenii, de a-i organiza și conduce; sinceritate, franchețe, sociabilitate, cordialitate și tact; solicitudine și atitudine prietenoasă; onestitate, omenie, integritate, spirit de răspundere, modestie, curaj, perseverență și dirzenie.**

Șefii trebuie să-și dovedească superioritatea politică, morală și profesională in tot ce intreprind, in intregul lor comportament. Noi ne propunem, **sublinia secretarul general al partidului,** să creăm o societate nouă, să afirmăm un umanism nou, revoluționar. Aceasta cere o atitudine fermă față de orice mentalitate retrogradă, față de atitudinea boierească, tendința de izolare, care, din păcate își mai face loc chiar și la unii activiști de partid. Trebuie să pornim de la faptul că umanismul revoluționar este străin egoismului, individualismului, concepției mic burgheze după care pe individ îl interesează numai persoana sa, chiar dacă colectivul, societatea suferă. Organizațiile de partid, comuniștii trebuie să ia atitudine hotărîtă împotriva unor manifestări care, apreciate în mod superficial, par neînsemnate, dar care în esența lor sînt străine de etica socialistă, de concepția noastră de viață. Sînt activiști de partid care se ocupă de tot felul de cumetrii, cununii și botezuri, unele cu daruri, care s-au transformat în adevărate mijloace de afaceri. Acestea sînt de fapt manifestări și practici retrograde, caracteristice vechilor moravuri ale claselor avute de odinioară.[5]

Din păcate, și intre cadrele ministerului nostru, unele chiar cu funcții de conducere, s-au găsit ofițeri care au transformat evenimentul memorabil al căsătoriei copiilor lor in adevărate prilejuri

[4] **Nicolae Ceaușescu** — Cuvîntare la Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al Partidului Comunist Român — 23 septembrie 1977, Ed. politică, București, 1977, pag. 31.

[5] **Nicolae Ceaușescu** — Cuvîntare la Consfătuirea de lucru de la Comitetul Central al Partidului Comunist Român — 23 septembrie 1977, Ed. politică, București, 1977, pag. 42.

de căpătuială.[6] Asemenea fapte aduc grave prejudicii prestigiului și autorității șefilor respectivi, care pun mai presus interesele meschine, personale, de demnitatea și integritatea poziției lor de conducători.

Funcția il obligă totodată pe conducător să stăpinească permanent și temeinic situația din sfera sa de responsabilitate. Complexitatea și multitudinea sarcinilor nu trebuie să-l facă pe șef să-și fărimițeze activitatea in rezolvarea unor probleme mărunte. Personal, el are obligația să se preocupe nemijlocit de un număr restrins dintre sarcini — cele mai importante, cu o anumită pondere in munca unității. In același timp, sarcinile repartizate subalternilor trebuie să fie bine stăpinite de către el, astfel incit să poată acorda indrumare și sprijin competent celor angrenați direct in executarea lor. In toate acestea șefii trebuie să dovedească o temeinică capacitate de cuprindere, să fie in măsură să desprindă esențialul de secundar.

In categoria calităților intelectuale ale șefului este inclusă și capacitatea creatoare a acestuia, necesară atit in procesul decizional, cit și ca o condiție a receptivității sale față de sugestiile, propunerile, ideile colaboratorilor și subordonaților. Capacitatea creatoare este hotăritoare pentru caracterul științific și profunzimea deciziilor pe care le ia. După unii cercetători in acest domeniu, capacitatea creatoare este cea care il ajută pe șef să privească dincolo de aria propriilor preocupări și ii deschide o largă perspectivă, cu atit mai dezvoltată cu cit el se află pe o treaptă ierarhică mai inaltă.

Unii autori consideră capacitatea conducătorului de a gindi clar și profund drept calitate primordială. Conducerea, susțin aceștia, este in mare măsură o problemă de decizie și deciziile nu pot fi corespunzătoare dacă șeful nu are o concepție clară cu privire la obiective și priorități. Unui șef i se cere o ințelegere exactă a ceea ce urmărește, cunoașterea temeinică a obiectivului activității care il face capabil de a da instrucțiuni lipsite de echivoc și cu maximă operativitate. Este preferabilă uneori o decizie mai puțin completă dar luată și comunicată la timp, decit aminarea sine die a deciziei sub pretextul perfecționării ei. Pentru că, este cazul s-o spunem, sint șefi care, dintr-o exagerată teamă de a nu greși, tărăgănează decizia pină cind problema se perimează prin devalorizare.[7]

Activitatea de conducere ridică neincetat tot felul de probleme, uneori foarte complexe. Pentru un șef este imperios necesar să determine corect, in fiecare perioadă, direcția principală de acțiune, să găsească modalitățile optime pentru rezolvarea sarcinilor. O importanță deosebită la realizarea acestui deziderat in unitățile Ministerului de Interne a avut-o și o are continua ridicare a nivelului de conștiință politică a cadrelor de conducere, a gradului de pregătire de specialitate și militară, a competenței in exercitarea atribuțiilor ce le revin. Insistăm in mod deosebit asupra perfecționării stilului și metodelor de muncă ale cadrelor de comandă — spunea tovarășul Teodor Coman, ministru de interne, la bilanțul din ianuarie crt. — intrucit principalele neajunsuri din munca aparatului se datoresc in primul rind șefilor care nu-și indeplinesc, la nivelul cerut, atribuțiile de organizatori, coordonatori și indrumători ai activității din compartimentele ce le conduc, nu-i mobilizează pe subordonați, nu-i controlează indeajuns și nu manifestă suficientă exigență față de calitatea muncii lor.

Conducătorul trebuie să posede capacitatea de a-și concentra rapid atenția și de a o păstra stabilă concomitent cu posibilitatea comutării ei prompte, atunci cind modificarea obiectivelor sau situațiilor o cer. In acest sens este grăitoare personalitatea Comandantului nostru suprem — tovarășul Nicolae Ceaușescu —, exemplu de neasemuit patriotism, de revoluționar inflăcărat și consecvent, care in situațiile cele mai dificile, cu perseverența și inaltul simț al datoriei ce-l caracterizează, știe să mobilizeze masele de oameni ai muncii pentru depășirea oricăror dificultăți și realizarea obiectivelor stabilite de partid.

Strădania permanentă de a-i determina pe subalterni in executarea intocmai a ordinelor și indicațiilor superioare, pentru indeplinirea ireproșabilă a atribuțiunilor ce le revin rămine ca o calitate statornică care trebuie să-i caracterizeze pe toți comandanții unităților noastre. Pe această linie merită să fie remarcate numeroase cadre de conducere din inspectoratele teritoriale ale Ministerului de Interne care au acționat energic pentru insușirea și traducerea in viață a sarcinilor izvorite din documentele de partid, din legile țării, din ordinele și instrucțiunile conducerii ministerului, precum și pentru asigurarea unui control permanent in scopul aplicării lor corecte de către subordonați, respectindu-se legalitatea socialistă. In calitate de șefi, lectori, propagandiști sau membri ai comitetelor de partid, aceștia au desfășurat multiple activități care au contribuit la ridicarea nivelului politic și profesional al subordonaților, la creșterea răspunderii personale in indeplinirea sarcinilor și misiunilor incredințate.

Principala răspundere a oricărui cadru de conducere, indiferent de treapta ierarhică pe care s-ar afla, este de ordin politic. Cu alte cuvinte orice șef profesional trebuie să fie (și este) implicit, prin natura funcției sale, un conducător politic. Referindu-se la acest aspect, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea: Tovarășii care lucrează pe linie de stat să ințeleagă că ei sint nu numai specialiști, că sint in primul rind oameni politici; ei sint puși vicepreședinți, miniștri sau directori, inainte de toate in calitate de oameni politici, și numai in al doilea rind ca specialiști.[8] Este definită astfel cu maximă claritate o caracteristică fundamentală a muncii de conducere, anume dubla calitate de om politic și de specialist, pe care trebuie să o intrunească persoana ce ocupă o funcție de conducere. In calitatea sa de activist al partidului care lucrează intr-un domeniu special, șeful este confruntat cu felurite probleme pe care trebuie să le soluționeze nu numai de pe poziția specialistului ci, in primul rind, de pe poziția activistului de partid. Modul cum gindește, cum decide și cum acționează șeful este apreciat de către subordonați drept mod de gindire, decizie și acțiune ale partidului. De aici și necesitatea, pentru cadrele de conducere, de a acționa in orice imprejurare in spirit partinic, combativ, revoluționar. Pentru aceasta, calitatea de activist al

[6] De exemplu, acum cițiva ani, la nunta fiicei unui șef din ministerul nostru s-a dat „indicația" prin culise ca invitații să nu aducă tinerilor cadouri, ci „darul" să fie in bani gheață — de la 1.000 lei in sus. Multiplicați cu circa 300 de persoane, cite au incăput in localul din Știrbei Vodă și veți avea o imagine concludentă asupra „realizărilor" acestui „fericit eveniment".

[7] In fișetul unui șef, care nu de mult a fost pensionat, s-au găsit documente care erau căutate de ani de zile și a căror problematică devenise inactuală odată cu trecerea timpului. (N.A.)

[8] **Nicolae Ceaușescu** — Expunere la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, Ed. politică, București, 1971, pag. 59.

partidului trebuie să izvorască dintr-o convingere intimă, determinată de atașamentul profund față de ideile socialismului și comunismului și exprimată practic prin atitudini și acțiuni militante de aplicare a politicii partidului și statului nostru in intreaga activitate de conducere. Animați de această convingere, numeroase cadre de conducere din inspectoratele județene ale Ministerului de Interne au reușit să cunoască din ce în ce mai bine situația operativă din raza lor de competență și să realizeze cu mai multă eficiență activitatea de prevenire și combatere a infracțiunilor și manifestărilor antisociale. De altfel se poate afirma cu deplin temei că marea majoritate a cadrelor noastre, care dețin funcții de conducere, au o largă experiență in munca de securitate și stăpinesc in mod corespunzător problemele specifice cu care se confruntă organele din subordine, dovedesc răspundere, inițiativă, curaj și spirit revoluționar in exercitarea actului de comandă, in aplicarea in viață a sarcinilor izvorite din documentele de partid, legile țării și ordinele conducerii ministerului.

In executarea unor misiuni importante, aceste cadre se consultă cu factorii de răspundere din subordine și cu cei care sint chemați să ducă la îndeplinire misiunea respectivă, sporindu-și în ultima vreme capacitatea organizatorică mai ales in următoarele direcții principale :

— perfecționarea structurii organizatorice a unităților, în raport de mutațiile survenite in situația operativă din competență și prezentarea de propuneri corespunzătoare ;

— repartizarea mai judicioasă a forțelor și mijloacelor de care dispun, in funcție de situația operativă și de posibilitățile reale ale subordonaților ;

— realizarea, in mai bune condiții a prezenței in teren a cadrelor, în locurile frecventate de elemente predispuse la infracțiuni și fapte antisociale ;

— realizarea unei cooperări mai active intre efectivele din subordine și celelalte forțe care concură la apărarea proprietății socialiste și personale, a ordinii și liniștii publice ;

— organizarea corespunzătoare a muncii personale și a cadrelor din subordine (planurile de muncă cuprind sarcini și obiective concrete și sint cunoscute de subordonați ; șefii au reușit să selecționeze mai bine problemele prioritare, să-și limiteze munca personală de birou și să participe, in mai mare măsură, la activități nemijlocite, in teren, cu subordonații, pentru soluționarea unor cazuri cu un grad mai ridicat de dificultate, prilej cu care au realizat și o mai deplină cunoaștere a oamenilor) ;

— in centrul preocupărilor lor a stat activitatea de prevenire și combatere a infracțiunilor și a faptelor antisociale, punîndu-se accent pe crearea și dezvoltarea potențialului informativ, organizarea activităților directe (controale, razii, acțiuni), popularizarea legislației, prelucrarea cont ainformativă și antiinfracțională a populației, conlucrarea mai activă intre organele și compartimentele de securitate și miliție, precum și cooperarea cu celelalte organe de stat și obștești, cu colective de oameni ai muncii.

Un bun conducător trebuie să fie un bun psiholog. In acest sens pot fi utile citeva repere :

— atitudinea colegială, tovărășească față de subordonați, excluzindu-se modul ostentativ de a le reaminti repetat că ii sint inferiori ;

— informarea curentă a subordonaților asupra ansamblului obligațiilor ce le revin la locul de muncă ;

— influențarea celor din subordine asupra însemnătății sarcinilor pe care le au de îndeplinit pentru realizarea obiectivelor mari (este vorba aici de trezirea resorturilor morale, in vederea sudării colectivului de lucrători și creării atașamentului pentru munca colectivă, știut fiind că un colectiv, care găsește înțelegere și apreciere, poate face mai mult chiar decit i se cere) ;

— subordonații trebuie să aibă convingerea că șeful lor este potrivit pentru funcția pe care o deține și merită toată increderea. Ei trebuie să știe că șeful cunoaște munca fiecăruia, că este in măsură să o coordoneze și să o aprecieze cu maximă obiectivitate.

În organizarea muncii, șefii trebuie să aibă în vedere valorificarea integrală și cit mai eficientă a timpului de muncă, u mărindu-se raționalizarea lui astfel incit cea mai mare parte să se afecteze cunoașterii realităților de pe teren. Planul de muncă (zilnic, săptăminal, lunar, indiferent de formă) trebuie să-i permită șefului să lucreze organizat. Planul trebuie să fie urmărit zilnic astfel incit să asigure, ritmic și evolutiv, atingerea obiectivelor propuse, asigurind rezolvarea sarcinilor majore. Totodată șeful trebuie să execute studii personale asupra evoluției unor evenimente și fenomene, a factorilor care pot influența sau au tangență cu munca specifică a unității. In același scop o parte din timpul de muncă va fi afectat studiului și documentării personale. Cit din timpul la dispoziție trebuie afectat pentru studiu și documentare, depinde in mare măsură de modul de organizare a muncii, dar și de cei care-l pot ajuta pe șef in această privință. Șeful trebuie să-i obișnuiască pe subordonații săi să se pregătească temeinic in vederea intilnirii cu șeful lor, să respecte timpul de muncă al acestuia.

Actul de conducere trebuie să indeplinească următoarele funcții principale : indrumare, previziune, organizare și control.

Funcția de îndrumare. Această funcție se descompune in : luarea deciziei, stabilirea comunicațiilor, motivarea, alegerea personalului, pregătirea subordonaților.

In circuitul acțiunilor, rolul hotăritor il are decizia, a cărei elaborare este pregătită de intreaga activitate anterioară de informare și prelucrare a datelor. Valoarea teoretică și practică a deciziei, prin care se declanșează și se pun în mișcare forțe și mijloace materiale, în vederea infăptuirii unei acțiuni, determină calitatea actului de conducere, semnificația și eficiența lui pe linia muncii specifice. In activitatea oricărui conducător, luarea deciziilor trebuie înțeleasă prin prisma celor două faze care o compun : stabilirea concluziilor și adoptarea deciziei propriu-zise. In munca sa, șeful se ocupă cu adoptarea hotăririlor de ansamblu, evitind „pulverizarea“ atribuțiilor sale prin hotăriri ce intră de fapt in competența subordonaților. In legătură cu decizia trebuie să remarcăm importanța pe care o are introducerea ordinatoarelor și calculatoarelor, în general automatizarea mijloacelor de conducere (dictafoane, teleșpichere etc.). Există aici și un revers negativ : unii șefi se grăbesc să introducă mijloace moderne de conducere, dar nu se gindesc să reducă corespunzător numărul de oameni ocupați cu efectuarea manuală a unor operațiuni. In legătură cu acest aspect, secretarul general al partidului releva cu deplin temei : Am introdus în multe locuri mijloace noi, moderne, inclusiv calculatoare ; dar ce s-a întimplat ? Nu s-a atins nimeni de structura veche a organizării, au rămas în intregime toți cei care lucrau înainte, ba chiar s-a mai venit în plus cu personalul ce lucrează la calculatoare și în centrele de calcul — deci cu alte sute de

oameni pe întreprindere, cu mii de oameni pe un județ sau altul. Or, o asemenea abordare a problemei mecanizării, a introducerii metodelor moderne de conducere a producției și a conducerii societății nu poate fi decît dăunătoare. Dacă am judeca după felul în care unii s-au preocupat pînă acum de această problemă, ar trebui să ajungem la concluzia că e mai bine să nu introducem asemenea procedee moderne. Dar, desigur, nu mecanizarea, nu automatizarea, nu cibernetizarea sînt vinovate, ci cei care le realizează în viață în felul în care am arătat mai înainte, cei care nu au luat măsurile corespunzătoare pentru aplicarea lor corectă."

În procesul conducerii, șeful stabilește un sistem de comunicații **prompt și eficient între el și subordonații săi, pentru a putea fi la curent cu problemele și opiniile acestora. Sistemul de comunicații stă la baza conducerii și constituie elementul de coeziune dintre șef și subordonați, asigurînd, la toate treptele ierarhice, posibilitatea de a înțelege și de a se face înțeles. Sub acest raport trebuie menționat că, în ce privește activitatea organelor Ministerului de Interne în general, a organelor de securitate și miliție în special, lucrurile n-au decurs întotdeauna pe făgașul lor normal.** Faptul că în acest an **(1977 n.n.)** am fost surprinși de unele evenimente — **arăta pe bună dreptate tovarășul ministru Teodor Coman la bilanțul din ianuarie** — denotă că șefii nu asigură analiza temeinică a tuturor informațiilor, nu le corelează și nu desprind toate concluziile cu privire la evoluția unor fenomene negative. Unitățile centrale și îndeosebi inspectoratele județene nu raportează la timp și complet despre unele evenimente ce se înregistrează în zona sau problema de competență. Este, de asemenea, negativ faptul că uneori nu se raportează la termen nici despre modul de executare a ordinelor date, despre anumite informații mai de valoare ce se obțin în diferite probleme de muncă. Toate acestea se răsfrîng negativ asupra operativității și calității informării conducerii de partid și de stat, creează greutăți în luarea de măsuri pentru prevenirea extinderii unor stări de lucruri negative și combaterea infracțiunilor, în generalizarea experienței pozitive.

O latură nu mai puțin importantă a îndrumării este motivarea, **constînd în sarcina șefului de a-i antrena, încuraja și determina pe subordonați să-i înțeleagă și să-i aplice cu convingere hotărîrile. Fiind de natură psihologică, această sarcină este una din cele mai grele. Prin motivare sau explicitare, șeful trebuie să facă înțelese sensul și utilitatea hotărîrilor sale, stimulînd entuziasmul subordonaților în scopul aplicării în viață a acestora. Autoritatea șefului depinde mult de modul cum el îi ajută pe subordonați în a găsi stimulentul și satisfacția muncii lor, aceasta fiind de fapt rezultanta capacității sale de a da soluții viabile în problemele pe care le ridică viața, dovada aptitudinilor și a stilului corespunzător de muncă.**

O activitate importantă a funcției de îndrumare se referă la alegerea personalului. **Se cunoaște că randamentul subordonaților depinde nu numai de calitățile lor, ci și de întrecerea tacită care există permanent între ei. Pentru a folosi la maximum capacitatea și cunoștințele subordonaților, șeful evaluează personal, exact și cu obiectivitate munca acestora, îi îndrumă, îi sfătuiește și ia toate măsurile pentru a le desăvîrși** pregătirea. **Un ofițer de informații nu se pregătește peste noapte, nu se improvizează, prin simpla trecere de la un comportiment la altul, pe motiv că este „băiat bun". Funcția de ofițer de informații cere calificare, experiență și o muncă continuă de formare. Comandantului îi revine sarcina de a alege, dintre subordonați, oameni inteligenți, capabili să înțeleagă unde și cînd să caute informațiile. La rîndul său, el trebuie să analizeze și să sintetizeze rapid datele obținute. Șeful are obligația să-i educe pe subordonați, atît politic cît și profesional, încît în orice împrejurare să dovedească o perfectă disciplină și moralitate, să fie dinamici și ofensivi în îndeplinirea datoriei față de țară, să înțeleagă că acum, în timp de pace, sînt în îndeplinirea unor misiuni de luptă, că se confruntă cu un inamic real, abil și periculos, pe care trebuie să-l neutralizeze cu prețul oricărui sacrificiu.**

În cadrul funcției de conducere, principalele obligații ale șefului privesc crearea unor raporturi adecvate și a unui anumit comportament, atît în unitate, cît și în afara ei. Sistemul contactelor șefului prezintă însemnătate pentru o conducere eficientă. Raporturile normale ale șefului în cadrul unității îmbracă următoarele moduri de manifestare : a) întreabă și consultă ; b) explică și ordonă ; c) ascultă și înțelege.

În contactele cu subordonații, șeful nu trebuie să aștepte întotdeauna să fie informat. S-ar putea să nu fie informat din credința subordonaților că șeful a fost informat. El trebuie să întrebe și să ceară. Mai departe, pentru a se face înțeles, șeful are datoria să explice ; să-i țină la curent pe subordonați cu problemele care îi privesc și să-și informeze superiorii asupra evenimentelor și circumstanțelor care-i interesează. În cadrul relațiilor și contactelor cu subordonații, șefului i se cere să știe să asculte, ceea ce presupune implicit un sever autocontrol care îi asigură un plus de receptivitate și îi sporește puterea de înțelegere.

Insistînd asupra acestor relații, nu înseamnă nici pe departe că legătura respectivă se afirmă numai în raporturile dintre șefi și subordonați, adică în relația comandă - execuție, ci este prezentă în toate manifestările vieții militare. În acest sens, încrederea în subordonați, dorința și strădania de a se apropia cît mai mult de ei și de a și-i apropia, de a le pătrunde gîndurile, sentimentele și frămîntările, de a-i înțelege și a se face înțeles, grija de a imprima raporturilor cu subordonații deopotrivă căldură și exigență, sînt trăsături ce trebuie să caracterizeze profilul moral al șefului. A nu mai recunoaște ce ai zis odată în fața subordonaților, a te hazarda în afirmații și presiuni ieftine, de moment, în legătură cu sarcini care deja se știe că nu pot fi îndeplinite, reprezintă momente dificile pentru oricare șef, care astfel se pune în situații neplăcute față de subalterni. Din nefericire, se întîlnesc șefi care la toate problemele pe care încearcă să le ridice subordonații au o soluție, un răspuns gata prefabricat. În fața unor asemenea șefi, subordonații amuțesc, nu mai au curajul să trateze nici o problemă, lansează numai frînturi incoerente de idei, știind că șeful nu are răbdare să-i asculte, iar cînd șeful se pornește, privesc „dincolo" de el. Tocmai de aceea, prin conduita lui corectă, șeful trebuie să fie un exemplu pentru subordonații săi, știut fiind că numai așa aceștia vor fi alături de el în orice împrejurare. Arată-ne prin fapte și comportare cine ești — **iată deviza exemplului personal, a educației și autoeducației. Exemplul**

" **Nicolae Ceaușescu** — Cuvîntare la Consfătuirea de lucru cu activiștii și cadrele din domeniul educației politice, al propagandei și ideologiei, 9 septembrie 1977, Ed. politică, București.

personal educă, formează, este o forță care luminează drumul spre noi succese, spre noi culmi. Programul partidului nostru așează pe prim plan îndatorirea fiecărui comunist de a fi pretutindeni în frunte, de a avea în permanență inițiativa, de a se dărui neprecupețit, consecvent, îndatoririlor sale.

Funcția de previziune. Calitatea de șef incumbă și obligația ca activitatea pe care o dirijează să fie utilă și eficientă. Pentru aceasta șeful trebuie să întrevadă efectul deciziilor sale din perspectiva posibilităților și dificultăților dar și a eventualelor schimbări conjuncturale. Șefului i se cere să anticipeze dificultățile și obstacolele care-i stau în cale și soluțiile pentru rezolvarea lor. El trebuie să culeagă informații, să formuleze ipoteze, să întrevadă adevăratele probleme, să stabilească pe cele posibile și să aleagă pe cea mai bună. Aceasta presupune să se desprindă de ambianța generală a sarcinilor imediate, de rutină, să-și fundamenteze dispozițiile pe o argumentare solidă.

După cum se sublinia și la bilanțul din ianuarie a.c., înțelegerea simplistă, unilaterală și chiar greșită a conceptului de prevenire, orientarea necorespunzătoare a aparatului cu privire la modul de acțiune pentru punerea în aplicare a măsurilor stabilite de conducerea partidului pe linia creșterii rolului unităților socialiste, al organizațiilor obștești, al maselor populare în respectarea legalității au determinat scăderea combativității și fermității aparatului, precum și nesiguranță în acțiune, în timp ce a crescut numărul încălcărilor de lege, elementele infractoare ajungînd să sfideze pe față normele de conviețuire socială și legile țării.

Aplicînd creator funcția de previziune, cadrele de conducere din unitățile Ministerului de Interne sînt chemate să folosească ca metode principale: analize săptămînale cu șefii de compartimente din subordine; analizele pe cazuri, probleme și linii de muncă, precedate de controale; analizarea activității profesionale a unor cadre; controalele de fond la servicii, formațiuni, compartimente, cu accent pe remedierea neajunsurilor constatate; preocuparea pentru eliminarea unor paralelisme în activitatea de inst uire, analiză și control, unele efectuate împreună cu organizația de partid; folosirea, cu mai multă eficiență a colectivului de analiză și sinteză, iar în unele activități (unde este posibil și necesar), prin antrenarea ofițerilor din rezerva de cadre.

Funcția de organizare. Pentru a-și îndeplini cu succes sarcina de conducător, șeful trebuie să fie în același timp și un bun organizator. Funcția de organizator a șefului constă în realizarea a trei grupe de atribuții: a) perfecționarea continuă a structurii organizatorice astfel încît organizarea să țină pasul cu cerințele vieții; b) delegarea responsabilităților și a autorității; c) stabilirea legăturilor și relațiilor umane.

Un element de care se ține seama chiar la elaborarea structurii organizatorice este delegarea autorității care înseamnă, în esență, a încredința cuiva să conducă o parte din activitățile colectivului, permițîndu-i, cu timpul, să o realizeze fără indicațiile sau intervenția șefului. Delegarea autorității poate să aibă un caracter mai mult sau mai puțin amplu. Prin delegarea mai largă a autorității, cadrele de conducere au posibilități mai mari de perfecționare. Atunci cînd cineva este pus în situația să analizeze personal posibilitățile de succes sau eventualele nereușite și diferitele variante ale desfășurării viitoare a activității, asumîndu-și totodată răspunderea deciziei, pe de o parte el își dezvoltă capacitatea de a lua asupra sa răspunderi, iar pe de altă parte îi sporește încrederea în sine necesară rezolvării în viitor a unor sarcini mai complexe.

Cu toate că delegarea autorității este prevăzută în schema de organizare, realizarea ei efectivă depinde mult de relațiile concrete, cotidiene de muncă. Delegarea presupune o anumită libertate de acțiune, suficientă însă pentru îndeplinirea unor sarcini, înseamnă libertatea de a lua decizii (în numele șefului) și de a remedia erorile. Din aceasta nu rezultă însă că șeful direct abandonează persoana căreia i-a delegat autoritatea, că o lasă să lucreze la voia întîmplării. Pentru a crea climatul necesar perfecționării cadrelor de conducere, fiecare șef trebuie să transfere, cu curaj, subordonaților nemijlociți o parte din competențele sale. Aceasta înseamnă că fiecare funcție trebuie să dispună de anumite drepturi de a lua anumite decizii.

Unul din obstacolele ce stau adesea în fața unor șefi în îndeplinirea cu succes a acestei activități rezidă în neîncrederea lor în capacitatea subordonaților. Ei au uneori tendința să păstreze pentru ei cît mai multe sarcini și cît mai multă autoritate de decizie, chiar și în probleme minore. Se manifestă cu alte cuvinte o centralizare excesivă a răspunderilor. Este momentul în care șeful sacrifică profunzimea și perspectiva — orizontul larg al funcției sale — în favoarea unor sarcini mărunte.

Unui bun șef i se cere să păstreze neapărat pentru sine sarcinile legate de cele patru laturi ale funcției sale — conducerea, previziunea, organizarea și controlul — delegarea celorlalte sarcini și responsabilități fiind între altele și un mijloc de stimulare a subordonaților, prin statornicirea unui climat de afirmare a personalității și a spiritului lor de inițiativă.

Funcția de control. Șeful este obligat ca pe parcursul executării sarcinilor să corecteze erorile ce se ivesc, în mod operativ și cu maximă eficacitate. Pentru aceasta șeful exercită funcția de control atît asupra sarcinilor în curs de execuție, cît și asupra modului de îndeplinire a celor executate. Sistemul de control pe care îl desfășoară șeful personal trebuie conceput de așa manieră încît să nu limiteze inițiativa personală a subordonaților.

Îndeplinirea atribuțiilor pe care șeful, ca principal factor de responsabilitate în ansamblul organismului de conducere le are, ridică în fața acestuia probleme de o mare complexitate, a căror rezolvare depinde de modul în care el stăpînește instrumentele pe care noua știință a conducerii i le pune la îndemînă, probleme concretizate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în raportul la Conferința Națională a partidului unde, referindu-se la organele de securitate și miliție, sublinia că acestea: trebuie să-și perfecționeze continuu munca, să-și întărească vigilența, acționînd cu mai multă fermitate pentru prevenirea abaterilor și infracțiunilor, pentru descoperirea celor vinovați. În activitatea lor, atît organele de securitate, cît și cele de miliție trebuie să pornească necontenit de la răspunderea pe care o au în fața poporului de a apăra ordinea și liniștea publică, proprietatea de stat și obștească, bunurile fiecărui cetățean, de a asigura munca pașnică a poporului nostru.

Dezvoltarea și diversificarea colaborării organelor de securitate cu celelalte organe de stat și obștești, cu masele largi populare, pentru realizarea misiunilor ce le revin în domeniul apărării securității statului. Normele ce trebuie respectate în relațiile cu publicul

— plan tematic —

I. Necesitatea și importanța colaborării.

1. *Activitatea organelor de securitate* — instrumente ale puterii populare, avînd misiunea de a acționa cu fermitate împotriva oricăror încercări de a se lovi în cuceririle revoluționare — *nu poate fi concepută în afara legăturilor și sprijinului cu celelalte organe de stat și obștești, cu masele largi de oameni ai muncii.*

Partidul Comunist Român a militat permanent pentru continua lărgire a democrației socialiste și perfecționarea cadrului politic, organizatoric și funcțional care să permită participarea efectivă a maselor largi populare la conducerea activității sociale și de stat.

— În cadrul acestui proces, un loc deosebit l-a ocupat extinderea formelor de participare a oamenilor muncii la activitatea organelor de stat, inclusiv a aparatului de securitate.

— Prevenirea, descoperirea și lichidarea infracțiunilor presupune participarea activă a întregului nostru popor.

— Succesele obținute de organele de securitate în îndeplinirea misiunilor încredințate de conducerea de partid și de stat, contribuția pe care aceste organe și-au adus-o la desfășurarea cu succes a activităților de făurire a socialismului, nu ar fi fost posibile fără sprijinul susținut al oamenilor muncii, fără conlucrarea cu celelalte organe de stat și obștești — această legătură constituind, în fapt, un principiu de bază al muncii întregului aparat de securitate.

2. Legătura organelor de securitate cu masele de oameni ai muncii, cu conducerile organizațiilor de masă și obștești are un *caracter dinamic.* Această legătură a sporit ca importanță, multiplicîndu-se în raport direct cu succesele obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, pe toate planurile vieții politice, economice și sociale.

— La începutul activității organelor de securitate, în limitele sarcinilor ce le aveau și ale condițiilor social-istorice în care acționau, sfera problemelor care făceau obiectul conlucrării era obiectiv mai restrînsă. Formele acestei conlucrări nu atinseseră cotele și nici diversitatea celor actuale.

— Pe măsura realizării importantelor mutații pe plan intern, a amplificării raporturilor internaționale ale partidului și statului nostru, a creșterii valorilor sociale ce trebuie apărate și a formării omului de tip nou, sfera conlucrării cu oamenii muncii, cu organele de stat și obștești s-a extins foarte mult. Problemele comune vizate s-au îmbogățit, formele de legătură s-au diversificat și perfecționat continuu.

— În etapa actuală, de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism, cînd poporul nostru este angrenat într-o operă vastă de creare a unor noi și importante valori sociale, cînd relațiile și întreaga activitate a statului nostru se întemeiază pe principii judicios statornicite, pe legalitate, etică și echitate, cînd activitatea serviciilor de spionaj străine și a unor elemente ostile din interior împotriva statului nostru îmbracă forme tot mai diversificate, apărarea securității statului, a proprietății socialiste și personale, a intereselor legale ale cetățenilor devine tot mai complexă și impune tot mai pregnant concretizarea unei legături permanente din ce în ce mai temeinice, mai trainice cu masele de oameni ai muncii.

— O deosebită importanță o are, în etapa actuală, angrenarea, în tot mai mare măsură, a maselor populare, a celorlalte organe de stat și obștești la: asigurarea securității conducătorilor de partid și de stat; prevenirea, descoperirea și neutralizarea oricăror acțiuni puse la cale împotriva țării noastre de elementele teroriste; închiderea căilor de scurgere a secretelor de stat; contracararea propagandei fasciste și a manifestărilor naționalist-iredentiste; educarea oamenilor muncii în spiritul vigilenței și al combativității, al respectării neabătute a legilor; împiedicarea oamenilor de a comite abateri și ajutarea lor să se îndrepte atunci cînd le-au săvîrșit etc.

3. Existența legăturii organelor de securitate cu celelalte organe de stat și obștești, cu masele populare, necesitatea dezvoltării ei și a diversificării formelor de conlucrare *sînt fundamentate și reglementate în documente de partid, în acte normative și în ordine ale ministrului de interne*, astfel:

— Programul Partidului Comunist Român menționează că în realizarea misiunii de mare importanță pe care o au, organele de securitate *vor lucra într-o strînsă colaborare și unitate cu celelalte organe de stat*

şi obşteşti, cu masele largi populare. Trebuie să se dezvolte şi mai mult practica informării, de către organele de securitate, a maselor populare, asupra diferitelor cazuri de infracţiuni, punerii în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii a celor ce încalcă legile ţării, aplicîndu-se cu fermitate prevederile legale împotriva infracţiunilor.

În raportul prezentat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Conferinţa Naţională a Partidului, din decembrie 1977, făcîndu-se referiri la necesitatea îmbunătăţirii activităţii organelor de securitate, se menţionează că acestea *trebuie să conlucreze permanent cu masele de oameni ai muncii, veghind la respectarea fermă a legilor, a legalităţii socialiste, astfel ca nimeni să nu se poată sustrage pedepsei drepte a poporului, dar totodată nimeni să nu poată fi pedepsit pe nedrept.*

— Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, cu privire la creşterea rolului unităţilor socialiste, al organizaţiilor obşteşti, al maselor largi populare în respectarea legalităţii, sancţionarea şi reeducarea prin muncă a persoanelor care comit abateri şi încălcări de la normele de convieţuire socială şi legile ţării, din iunie 1977.

— Decretul privind unele măsuri tranzitorii referitoare la sancţionarea şi reeducarea prin muncă a unor persoane care au săvîrşit fapte prevăzute de legea penală (publicat în presă la 17 iulie 1977).

— În cuvîntarea ţinută la Consfătuirea cu activul de partid şi cadrele de bază din Ministerul de Interne, din decembrie 1976, tovarăşul Nicolae Ceauşescu spunea : *In fond, pentru a obţine rezultate pozitive în aplicarea legilor, în combaterea manifestărilor negative, a încălcării normelor de convieţuire socială, organele Ministerului de Interne trebuie să se bizuie pe masele populare, să apeleze permanent la acestea. Numai cu participarea activă a oamenilor muncii se vor putea reduce continuu numărul acelor care pot fi antrenaţi la încălcarea legilor şi normelor de convieţuire socială, se va putea ajunge la o micşorare rapidă, simţitoare, a numărului de infracţiuni.*

Decretul nr. 130 din 19 aprilie 1972 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Ministerului de Interne, modificat, stipulează, la art. 3, că : *In îndeplinirea atribuţiilor sale, Ministerul de Interne colaborează cu ministerele, celelalte organe centrale şi locale ale administraţiei de stat, U.T.C., Statul Major al Gărzilor Patriotice şi se sprijină pe concursul larg al colectivelor de oameni ai muncii.*

— Ordinul nr. 000875 din 15 mai 1976 privind organizarea şi desfăşurarea muncii informative a organelor de securitate, în capitolul I, art. 3, prevede că în procesul prevenirii, descoperirii şi curmării infracţiunilor contra securităţii statului, unităţile centrale de profil şi inspectoratele judeţene vor asigura *perfecţionarea continuă a conlucrării cu alte organe de stat şi obşteşti şi folosirea organizată a sprijinului maselor de oameni ai muncii, în scopul valorificării tuturor posibilităţilor de obţinere şi exploatare a informaţiilor.* Capitolul IV al aceluiaşi ordin enunţă concret unele căi de realizare a legăturii organelor de securitate cu oamenii muncii, cu conducătorii organizaţiilor socialiste şi obşteşti, pentru realizarea unor măsuri preventive (pregătirea contrainformativă; informarea conducătorilor organizaţiilor socialiste sau obşteşti ; măsuri de influenţare ; avertizarea ; punerea în dezbaterea publică).

4. Legătura organelor de securitate cu celelalte organe de stat şi obşteşti, cu masele largi populare este *concepută ştiinţific de către conducerea de partid şi de stat şi orientată permanent spre găsirea de noi forme, capabile să conjuge forţa şi tăria mijloacelor şi metodelor secrete ale organelor de securitate cu imensul potenţial al oamenilor muncii, în lupta pentru apărarea cuceririlor revoluţionare.*

— Aportul maselor populare la prevenirea, descoperirea şi lichidarea infracţiunilor şi a altor fapte antisociale a sporit în concordanţă deplină cu creşterea conştiinţei lor socialiste.

— Această conlucrare are drept temei unic documentele de partid, prevederile legilor, Codul principiilor şi normelor muncii şi vieţii comuniştilor, ale eticii şi echităţii socialiste.

— Pentru apărarea valorilor sociale menţionate, fiecare organ de stat şi obştesc, masele de oameni ai muncii folosesc mijloace şi metode ce le sînt specifice, dar cu aceeaşi finalitate practică.

II. **Forme de colaborare.**

Pentru realizarea legăturii organelor de securitate cu celelalte organe de stat şi obşteşti, cu masele largi populare a fost concepută şi realizată o gamă variată de forme, cum sînt :

1. *Rezolvarea propunerilor, sesizărilor, reclamaţiilor şi cererilor oamenilor muncii.*

— Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la activitatea de rezolvare a propunerilor, sesizărilor, reclamaţiilor şi cererilor oamenilor muncii, publicată în presa din 28 martie 1978, se înscrie ca o preocupare permanentă a partidului şi statului pentru întărirea continuă a legăturii cu masele.

— Hotărîrea stabileşte ca întreaga activitate ce se întreprinde în scopul menţionat să se desfăşoare sub conducerea nemijlocită a organelor şi organizaţiilor de partid ;

— fixează obligaţiile organelor de partid, de stat, organizaţiilor de masă şi obşteşti, unităţilor economice şi social-culturale, pentru asigurarea desfăşurării acestei activităţi în cele mai bune condiţii ; termenele de examinare şi rezolvare a propunerilor, sesizărilor, reclamaţiilor şi cererilor ; atribuţiile ce le au în acest sens cadrele cu funcţii de conducere din cadrul organelor şi unităţilor arătate ;

— consemnează sarcina dezbaterii problemelor ridicate de oamenii muncii, în scrisori, sesizări şi audienţe, în cadrul democratic pe care îl asigură organele colective de conducere ale unităţilor economice şi sociale, adunările generale ale organizaţiilor de partid, adunările generale ale oamenilor muncii, adunările organizate de consiliile populare cu cetăţenii.

2. *Folosirea în mod secret a unor persoane pentru rezolvarea sarcinilor de securitate (rețeaua informativă).*

— Una dintre cele mai eficiente forme de conlucrare a organelor de securitate cu oamenii muncii o constituie colaborarea secretă cu aceștia.

— Activitatea de atragere la colaborare secretă și munca cu rețeaua informativă sînt reglementate de Ordinul nr. 000700 al ministrului de interne, din 10 iulie 1975.

— Perfecționarea continuă a rețelei informative și implicit a conlucrării secrete cu unele persoane, în vederea îndeplinirii sarcinilor de securitate, impune ca prevenirea infracțiunilor și a altor fapte antisociale să constituie scopul fundamental al recrutării, educării și instruirii informatorilor, colaboratorilor, rezidenților și gazdelor caselor de întîlniri.

— În stabilirea necesarului de noi recrutări să se pornească de la faptele antisociale care trebuie prevenite pe linia obiectivului sau problemei date în răspundere sau a cazului concret care face obiectul urmăririi informative.

— Atragerea la colaborare, cu prioritate, a persoanelor care au într-adevăr capacitatea de prevenire necesară.

— Formarea, la persoanele din rețeaua informativă în procesul educării și instruirii lor, a unor convingeri ferme cu privire la necesitatea de a-și aduce contribuția la prevenirea infracțiunilor și a deprinderilor necesare acestui scop.

3. *Utilizarea unor persoane pentru influențarea anumitor elemente de a renunța la intenția de a săvîrși infracțiuni sau alte fapte antisociale.*

— Ordinul nr. 000875/1976 al ministrului de interne prevede că pentru a se exercita influență în scopul menționat pot fi folosite și persoane care nu fac parte din rețeaua informativă.

— Aceste persoane, prin natura relațiilor pe care le au cu elementele vizate, considerația de care se bucură din partea acestora și prin calitățile lor, trebuie să fie capabile să exercite influență în sensul arătat. Asemenea persoane pot fi, de la caz la caz, rude apropiate ale celor ce trebuie influențați, prieteni, unele cadre cu funcții de conducere din obiectivul unde lucrează cei în cauză etc.

— Persoanele folosite pentru influențare trebuie instruite temeinic cu privire la modul cum să acționeze în vederea realizării scopului propus, în condițiile unei depline conspirativități. Folosirea acestor persoane creează premisele necesare recrutării lor ulterioare și includerii în rețeaua informativă — dacă acest lucru se impune și dacă este posibil.

4. *Informarea conducătorilor organizațiilor socialiste și obștești.*

— În conformitate cu Ordinul nr. 000875/1976 al ministrului de interne, organele de securitate informează factorii competenți din cadrul întreprinderilor și instituțiilor, precum și pe cei ai organizațiilor

obștești cu privire la fapte, fenomene sau împrejurări în baza cărora aceștia să poată acționa pentru prevenirea infracțiunilor și altor fapte contra securității statului.

— Gama aspectelor cu care sînt informați conducătorii organizațiilor socialiste și obștești este foarte largă. Informarea se realizează în scris sau verbal, în mod operativ, de către șefii unităților sau locțiitorii lor, iar cu aprobarea acestora, de șefii de servicii ori de alți ofițeri.

— Promptitudinea informării conducătorilor organizațiilor socialiste și obștești, exactitatea acestora și ajutorul dat de ofițerii de securitate pentru înlăturarea deficiențelor ce ar putea afecta activitatea unităților respective au o mare importanță pentru apropierea persoanelor respective de organele de securitate și participarea lor conștientă la rezolvarea unor sarcini de securitate.

5. *Colaborarea cu celelalte organe și organizații de stat sau obștești, cu masele largi populare pentru întreprinderea altor măsuri cu caracter preventiv.*

— Pentru prevenirea infracțiunilor și a altor fapte antisociale organele de securitate iau, în raport de situația operativă existentă, măsuri cu caracter preventiv.

— Gradul de complexitate pe care îl au, de regulă, măsurile de prevenire și necesitatea asigurării reușitei lor impun atragerea oamenilor muncii, a conducătorilor organizațiilor socialiste sau obștești la aplicarea acestora. Ne putem referi în acest sens la : solicitarea sprijinului conducătorilor organizațiilor socialiste pentru pregătirea contrainformativă a oamenilor muncii ;

— conlucrarea cu persoane cu funcții de răspundere pentru apărarea creațiilor tehnice, științifice și culturale, precum și a unor personalități științifice ;

— folosirea anumitor persoane pentru avertizarea în cadru restrîns a celor care au comis ori sînt predispuși să comită fapte negative ce interesează securitatea statului ;

— organizarea de către conducătorii organizațiilor socialiste sau obștești, la propunerea și cu ajutorul organelor de securitae, a unor dezbateri publice ;

— colaborarea cu conducătorii organelor socialiste sau obștești pentru prevenirea încheierii unor contracte dezavantajoase pentru statul nostru ; plecării temporare în exterior. a unor cetățeni care cu această ocazie pot acționa împotriva intereselor securității statului ; angajării unor persoane necorespunzătoare în sectoare vulnerabile etc.

— Posibilitățile concrete pe care le au oamenii muncii în facilitarea deplinei reușite a măsurilor preventive întreprinse de organele de securitate, precum și creșterea continuă a conștiinței lor, fac necesară angrenarea acestora, pe scară mai largă și mai diversificat, în realizarea avertizărilor, dezbaterilor publice și a altor acțiuni de acest gen. (Folosirea, de exemplu, mai frecvent, în raport de caz, a unor persoane din conducerile unor organizații de stat și obștești pentru avertizarea, chiar de către ele, a unor cetățeni care comit fapte cu un grad de pericol sosial mai redus.)

6. *Popularizarea legilor și a altor acte normative referitoare la apărarea securității statului.*

— Activitatea de popularizare a legilor este reglementată de Decretul nr. 468 din 20 decembrie 1971. Acest act normativ se referă, in esență, la unele măsuri de îmbunătățire a aplicării și popularizării legislației.

— Organele de securitate iau măsuri pentru popularizarea actelor normative care reglementează problemele de competența lor (actele normative cu privire la apărarea secretului de stat, relațiile oamenilor muncii cu organizațiile socialiste cu reprezentanții străini și cetățenii străini etc.).

— Popularizarea legilor contribuie la însușirea lor de către cetățeni, la creșterea vigilenței acestora față de cei ce sînt pe cale să le încalce sau care le încalcă, la sporirea exigenței lor față de propria activitate și conduită și promovarea ordinii de drept in toate compartimentele.

— Intrînd în contact cu oamenii muncii, cu ocazia prelucrării actelor normative, contribuind la ridicarea conștiinței lor juridice, ofițerii de securitate realizează, prin exemplul lor, apropierea acestora de organele de securitate și amplificarea contribuției cetățenilor la apărarea securității statului.

— Pentru ca popularizarea actelor normative să aibă eficiența scontată, fiecare activitate de acest gen trebuie pregătită temeinic, stabilindu-se concret atît faptele, cazurile, aspectele și argumentele ce se vor folosi pentru explicarea și înțelegerea actelor normative, cît și metodica ce va fi folosită în acest sens. (În raport de necesități și posibilități se pot utiliza filme, diapozitive ș.a.) Popularizînd actele normative, ofițerii de securitate trebuie să dovedească competență, discernămînt politic, fermitate și intransigență.

7. *Dezbaterea, în cadrul colectivelor de oameni ai muncii, a unor cazuri de încălcare a legilor, a normelor de conviețuire socială, precum și organizarea unor procese cu publicitate lărgită.*

— Un rol important în crearea unui climat de intoleranță și combativitate față de orice fapte antisociale il are punerea in dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii a celor care încalcă legile țării.

— Cazurile ce urmează a fi dezbătute trebuie selecționate cu deosebită grijă, pentru ca prezentarea lor să fie elocventă și să asigure influențarea pozitivă a participanților.

— Organizarea unor procese cu publicitate lărgită la locul de muncă al infractorilor sau în localitățile unde ei domiciliază. Această activitate trebuie, de asemenea, organizată și desfășurată riguros, pentru a se ajunge la rezultatul scontat. În acest scop, organele de securitate trebuie să conlucreze cu organele de procuratură și justiție.

8. *Folosirea mijloacelor de propagandă în vederea informării cetățenilor și antrenării lor la prevenirea și combaterea stării infracționale.*

— Pentru a-i informa pe cetățeni asupra unor cazuri de încălcare a legilor și a contribui și pe această cale la educarea oamenilor muncii în spiritul respectării legilor, al vigilenței și combativității revoluționare, organele de securitate se folosesc, cu eficiență, de mijloacele moderne de informare, presa, radioul, televiziunea, cinematografia ș.a.

— Cazurile ce se aduc la cunoștința publicului larg, cu ajutorul acestor mijloace, se impune să fie riguros selecționate. Conținutul acestora trebuie să fie real și concludent, fără echivoc, pentru a avea rezonanța educativă necesară. În cadrul lor, trebuie să se explice oamenilor pericolul faptelor comise, cauzele lor, să se demaște mijloacele și metodele folosite, în scop infracțional, de către serviciile de spionaj străine și elementele ostile din interior. Mijloacele și modalitățile de prezentare a faptelor trebuie să fie, de asemenea, adecvate, să permită înțelegerea cît mai deplină a cazurilor despre care oamenii muncii iau cunoștință.

— Pentru dezvoltarea legăturii cu oamenii muncii, un rol important il are popularizarea prin presă, radio, televiziune și alte mijloace a tradițiilor de luptă ale organelor de securitate și a acțiunilor ferme întreprinse în prezent pentru prevenirea infracțiunilor, abnegația, curajul și spiritul de sacrificiu cu care își indeplinesc sarcinile ofițerii de securitate.

III. **Normele ce trebuie respectate în relațiile cu publicul.**

— Realizarea, dezvoltarea și diversificarea colaborării organelor de securitate cu conducătorii organelor de stat și obștești, cu masele largi populare fac necesară din partea ofițerilor de securitate adoptarea unei comportări civilizate și corecte, astfel :

— să adopte o atitudine principială, plină de respect față de oamenii muncii, tact, răbdare și înțelegere ; să nu știrbească prin nimic personalitatea omului, demnitatea lui. În contact cu ofițerii de securitate, oamenii să dobîndească convingerea că sesizările lor îndreptățite vor fi just și sigur rezolvate ;

— să adopte o atitudine civilizată, să respecte normele eticii și echității socialiste și în afara activității de serviciu, în familie, în anturajul apropiat, în cartierul unde locuiesc și pe stradă.

Comportarea ofițerilor de securitate, în toate împrejurările, în strictă conformitate cu normele enunțate, cu cerințele regulamentare, reprezintă atît o cale de sporire continuă a prestigiului lor și a instituției din care fac parte, cît și o condiție de bază a dezvoltării permanente a legăturii organelor de securitate cu celelalte organe de stat și obștești, cu masele largi populare.

Material realizat de un colectiv sub coordonarea
colonelului Alexandru LUCACI

NOTĂ. În scopul realizării unui schimb de experiență în domeniul dezvoltării și diversificării colaborării organelor de securitate cu celelalte organe de stat, organizații de masă și obștești, cu masele populare, pentru realizarea misiunilor ce le revin în domeniul apărării securității statului, ne-am adresat unor ofițeri cu funcții de conducere din inspectoratele județene : Brăila, Dolj și Iași.

I. Ce forme de colaborare și-au dovedit eficacitatea în practică?

Colonel Rizea Craiu (I. J. Brăila) : *La baza colaborării noastre cu organele de stat, organizațiile de masă și obștești, cu masele populare, noi am considerat că trebuie să stea o* informare promptă și permanentă, desigur a organelor de partid în primul rînd, dar și a tuturor factorilor cu rol decizional și educativ. *Ne-am spus deci că acești factori trebuie să cunoască mai întîi bine motivele necesității colaborării pe care o preconizăm în chestiuni de apărare a securității statului, de pregătire contrainformativă a populației, să știe problemele pe care le ridică activitatea de prevenire, tendințele ce se manifestă pe plan infracțional, pentru ca astfel să putem găsi împreună căile cele mai eficiente de contracarare a unor manifestări. Practic, atît eu cît și alți ofițeri din conducerea inspectoratului am prezentat, în mai multe rînduri, nu numai în fața activului județean sau municipal de partid și U.T.C., ci și în fața cadrelor didactice (cu prilejul convocărilor trimestriale care au loc la Inspectoratul județean de învățămînt Brăila), precum și în fața altor factori de conducere din aparatul de stat, unități economice etc. informări documentate privind starea infracțională în general, necesitatea apărării secretului de stat, a avuției naționale, le-am expus unele date privind manifestări și tendințe pe linia combaterii unor influențe ostile. Am constatat că această activitate de informare a fost bine venită, în sensul că ulterior, în acțiunile pe care le-am întreprins ori susținut cu material documentar, am primit permanent sprijinul direct, din partea tuturor acestor factori, care erau acum edificați asupra cauzelor ce impuneau o măsură sau alta. Din experiența noastră a reieșit că este necesar* să ale-gem bine destinatarul datelor pe care le deținem, *în sensul de a fi informat exact acel factor care are competența și puterea de decizie pentru a întreprinde o acțiune educativă, ori pentru a coopera cu noi în*

prevenirea unor manifestări ostile. Ca o exemplificare, am să mă opresc la colaborarea întreprinsă pe linia apărării tinerilor de influențe nocive. Noi aveam destule necazuri cu anumiți tineri din Brăila în special ; unii veneau în contact cu diverși străini, care în orașul nostru nu sînt tocmai rari ; alții audiau postul de radio „Europa liberă", redactau scrisori pentru acest post, uneori în numele „unor grupuri de ascultători". Era deci o situație pe care singuri nu am fi putut-o rezolva. Am prezentat datele necesare, am primit aprobarea conducerii locale de partid, am inițiat o colaborare strînsă cu Comitetul județean U.T.C. și Inspectoratul județean de învățămînt și au fost concepute două acțiuni mai mari : un concurs „Cine știe cîștigă" *pe tema apărării secretului de stat și* un material documentar intitulat „Tineretul și problemele lumii contemporane". *Concursul s-a realizat pe bază de buletine de participare (1000 de formulare distribuite în toate școlile din municipiul Brăila, participanți fiind elevii din ultimii ani). Cei care s-au înscris la concurs nu numai că s-au documentat foarte serios, dar, fără să intenționeze în mod special, au devenit adevărați propagandiști ai ideilor de vigilență, căci se consultau cu colegii, discutau ș.a.m.d. Premiera publică a cîștigătorilor (în obiecte, fondurile fiind asigurate de U.T.C.) a constituit prilejul unei alte acțiuni de pregătire contrainformativă. Concursul s-a bucurat de mare interes în rîndul tinerilor din oraș, iar sub aspectul eficienței lui, am constatat o scădere a contactelor elevilor din ultimii ani cu străini, s-au înregistrat sesizări mai multe din partea tinerilor și s-a ușurat procesul de recrutare în rîndul elevilor. După această acțiune, am elaborat împreună cu Comitetul județean U.T.C. materialul care viza, în principal, demascarea acțiunilor ostile ale postului de radio „Europa liberă". Din motive de tact, s-a implantat doar în material această idee, în masa de informații privind situația tineretului pe plan mondial (șomaj, taxe școlare ridicate, acțiuni de protest, violență etc.), comparativ cu situația tineretului din țara noastră, arătîndu-se astfel scopurile reale, diversionist-ostile, care se ascund în spatele interesului manifestat de redactorii postului de radio respectiv pentru „informarea și distrarea cu muzică ușoară" a tinerilor din România. Acest material a fost multiplicat, prelucrat de diriginții claselor mari în școli, s-au făcut, acolo unde era cazul, exemplificări concrete, s-au purtat discuții de edificare asupra realelor scopuri urmărite de acel post. Eficiența acțiunii a fost imediat sesizabilă ; am primit note informative din care reieșea concret că tinerii se lămuriseră acum cine erau cei care vorbeau la postul respectiv de radio, iar numărul scrisorilor adresate „Europei libere" a scăzut aproape la zero. Un alt exemplu de organizare a cooperării pe linia pregătirii contrainformative este următorul : Cînd am hotărît să difu-*

zăm în întreprinderile din oraș un film realizat aici la noi, de Studioul cinematografic al Ministerului de Interne, ne-am gîndit, de asemenea, că e necesar ca acest film să fie vizionat, în primul rînd de factorii de conducere. Am organizat deci la sala mare a Uzinelor Progresul o vizionare cu participarea realizatorilor, *la care au fost invitați tovarăși de la Comitetul județean și municipal de partid, secretarii organizațiilor de bază P.C.R. și U.T.C. din oraș, conducători și jurisconsulți ai organizațiilor socialiste, reprezentanți ai asociației juriștilor, specialiști care lucrează în cercetare și pe linie de comerț exterior, responsabili de protocol. Vizionarea a fost urmată de o masă rotundă, prilej cu care s-a făcut un util schimb de păreri; ulterior filmul a fost popularizat chiar de acești factori în rîndul personalului muncitor din diferite întreprinderi din oraș. Cu piesa de teatru* „Fantoma tinereții mele“, *lucrare originală inspirată din activitatea contrainformativă din județul nostru, am procedat asemănător, în sensul că i-am organizat o bună popularizare, la care și-a adus contribuția și presa locală. În alte situații, am apelat la* televiziune și radio, *materialul faptic de care dispuneam merita valorificat la un nivel mai înalt. Era vorba concret de un sectant care ucisese pe cineva cu toporul. Un reporter T.V. a venit aici, a discutat cu procurorul, cu oamenii, a ieșit o emisiune educativă interesantă; în celălalt caz, s-a luat un interviu pentru radio unei foste iehoviste care ieșise din sectă. Pe aceeași linie, cînd a fost necesar, am organizat — sub îndrumarea organelor de partid și cu sprijinul factorilor de conducere și cu rol educativ din două întreprinderi* — dezbateri publice *bine documentate, în care colectivele de oameni ai muncii au luat o atitudine fermă. Imediat după aceea, grupul iehovist, care era compus din 15 indivizi ce se ocupau de prozelitism, s-a autodizolvat. În concluzie la întrebarea pusă,* și-au dovedit eficiența în practică formele care au fost bine organizate, în care au fost antrenați pentru rezolvare exact acei factori ce puteau decide într-o situație și erau direct interesați să o facă, aceasta fiind și o sarcină a lor.

Colonel Bălan Ion (I. J. Brăila). *În completarea celor arătate mai sus, aș adăuga, din punct de vedere conceptional,* necesitatea pornirii întotdeauna nu de la calchierea unor procedee folosite de alții, ci de la buna cunoaștere a situației din obiective și căutarea unor soluții originale adecvate, singurele care ne pot face să stabilim ulterior precis, prin comparație, eficiența acțiunilor întreprinse. *În ce privește activitatea preventivă desfășurată în instituțiile de învățămînt, care mi se pare și mie de o mare importanță, aș mai menționa* rolul legăturii dintre școală

și familie, *în cadrul căreia informațiile furnizate de noi conducerii unor unități școlare pot fi valorificate foarte bine, uneori cu maximă discreție. Iată un exemplu concludent: stabilisem că un elev înregistra pe bandă emisiunile postului de radio „Europa liberă“ (de fapt muzica îl interesa în mod deosebit) și, în recreații, organiza audiții colective cu colegii. Am sesizat numaidecît faptul. Dirigintelui nu-i venea să creadă, i-a cerut în aceeași zi elevului casetofonul, a audiat emisiunea înregistrată, l-a chemat tot în aceeași zi pe tatăl elevului la școală, i-a spus în prezența tînărului: „Asta e banda pe care am ridicat-o de la fiul dumitale; e o înregistrare a postului „Europa liberă“, o audia cu colegii, în clasă. Cred că e cazul s-o predau securității“. Sigur că „nu a mai fost cazul* s-o *predea“, părintele a luat măsurile drastice pe care le-a crezut de cuviință. După aceea s-a prelucrat la dirigenție și materialul de care amintea tovarășul colonel Rizea Craiu și care în general pot să spun a fost foarte bine primit de cadrele didactice; au arătat că i-a ajutat mult în munca lor. Am avut și alte situații în care, de fiecare dată, am fost de părere că exmatriculările, scăderea notei la purtare etc. nu sînt măsuri de natură să rezolve prea mult. Atît profesorii, cît și părinții au înțeles și ei asta, ne-au mulțumit și chiar ajutat unii dintre ei ulterior. Relația: școală, U.T.C., părinte, e mult mai eficientă. Părinții sînt în cele mai multe cazuri oameni cinstiți, cîteodată habar n-au însă de preocupările copiilor. Diriginții, uneori, nu știu nici ei, deși au obligația să facă vizite în familie, să se intereseze de timpul liber al elevilor. Se dovedesc deci foarte receptivi cînd li se pune deodată, de către directorul școlii, o întrebare de genul: „Dv. știți că trei din elevii pe care-i aveți se întîlnesc și audiază «Europa liberă»“?*

Important ni se pare să se acționeze diferențiat, diversificat, în funcție de caz. *Noi am organizat și multe* întîlniri ale unor cadre de conducere cu colective largi, *din unitățile socialiste mari, cum ar fi cel de la Șantierul Naval, de exemplu, s-au efectuat și* întîlniri ale unor redactori de la revista „Pentru Patrie“ cu personalul muncitor din întreprinderi *(prilejuri cu care li s-au relatat diferite cazuri interesante, semnificative), dar am acționat și individual. Aveam de pildă în atenție un inventator, om de mare valoare, în jurul căruia se învîrteau cam multe persoane suspecte. Omul era foarte corect, dar cam neglijent, credul, se angaja ușor în discuții, uneori și în cercurile de cunoștințe din afara locului de muncă. Am discutat deci cu soția sa, i-am explicat clar care este situația. A înțeles imediat, ne ține în prezent la curent cu ceea ce soțul ei probabil nu ar fi remarcat și relatat niciodată.*

Colonel Mihai Virgil (I. J. Dolj): *Înțelegînd că trebuie să răspund concret la această întrebare, aș dori să mă opresc la studenții străini care învață la Universitatea din Craiova, pentru că aceștia ne-au ridicat și ne ridică încă destule probleme. Trebuie să spun că din anul 1973, la Universitatea din orașul nostru învață peste o mie de studenți (arabi,*

greci, africani, latino-americani și alții). *Nu putem afirma că toți acești studenți ar ridica probleme care să privească securitatea statului nostru, însă există printre ei o seamă de elemente care prezintă interes pentru activitatea ce o desfășurăm. Astfel, o parte dintre aceștia au crescut în diverse lagăre de palestinieni, au făcut chiar parte din unele comandouri, avînd și o pregătire specifică în acest sens. Există în plus în sînul lor diverse disensiuni și dispute pe teme politice între grupuri naționale. Avînd în vedere această situație, am simțit nevoia unei colaborări strînse, permanente, cu factorii de răspundere din Universitate. Ca urmare, am luat legătura cu rectoratul, cu cadrele didactice, conducerea U.A.S.C.R. și chiar cu personalul tehnico-administrativ, precum și cu studenții români care manifestau dorința să sprijine efortul nostru pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt. În problema la care m-am referit, nu colaborăm numai cu factorii de răspundere din Universitate. De pildă, cînd situația impune, trebuie să luăm o seamă de măsuri pentru ca studenții străini (mai cu seamă cei despre care cunoaștem că au diferite intenții), să facă deplasări organizate în anumite locuri din județ, sub formă de excursii. Pentru organizarea operativă a acestor acțiuni, colaborăm și cu factorii de răspundere de la transporturi și cu cei din locurile unde urmează să se facă deplasarea respectivă. Am reușit în felul acesta să evităm orice situații nedorite pe care le-am fi putut avea cu studenții respectivi. Colaborarea aceasta este realizată și cu majoritatea cadrelor didactice. Îmi amintesc că în luna februarie a acestui an, studenții palestinieni au ținut o întrunire la Universitate. S-au așezat în sală de la început pe cele trei grupări ale lor putîndu-ne aștepta la o încăierare între ei. Deși acea întrunire s-a ținut într-o duminică, aproape toți factorii de răspundere ai Universității se aflau acolo, împreună cu noi, fapt ce a împiedicat degenerarea întrunirii.*

Locotenent-colonel Dinu Alexandru (I. J. Dolj) : *Cred că s-ar înțelege mai bine această colaborare dacă aș preciza că ea este privită ca o necesitate de ambele părți, ca ceva firesc. Cele peste opt sute de informări făcute numai de ofițerii serviciului nostru în anul 1977, conducătorilor din unitățile socialiste din județul Dolj, pot, chiar numai prin cifra menționată, să ducă la unele concluzii în acest sens. Legătura cu factorii de răspundere din obiectivele economice am realizat-o de fiecare dată acolo unde și cînd a fost necesar, pentru a preveni eventualele evenimente negative ale procesului de producție sau chiar stări de nemulțumire în rîndul personalului muncitor. De pildă, fiind sesizați că la o pompă de butan din cadrul stației de îmbuteliere Plaiul Vulcănești au loc scăpări de gaze, care ar putea duce la explozii cu consecințe deosebit de grave, am luat legătura cu directorul întreprinderii respective și cu inspectorul pentru protecția muncii, pe care i-am invitat la fața locului. Împreună a fost analizată situația creată și s-au stabilit imediat măsurile ce trebuiau luate pentru înlăturarea pericolului. Mai mult, directorul, la sugestia noastră, a convocat o ședință operativă cu personalul secției respective, în care le-a arătat pericolul și consecințele datorate unui asemenea mod defectuos de exploatare, insistînd pe necesitatea unei griji deosebite în viitor. Ca urmare, nu numai că la acea stație nu mai există asemenea nereguli, dar și în alte locuri de muncă asemănătoare a fost sporită atenția. Un alt caz : Am fost sesizați că la Fabrica de aparataj din cadrul Întreprinderii „Electroputere" — Craiova se montaseră cinci sute întrerupătoare de tensiune medie, cu un subansamblu — respectiv tija electromagnetului de închidere și deschidere — confecționat din aluminiu și nu din duraluminiu cum era prevăzut în documentație. Acestea urmau să fie livrate în Polonia și Turcia. Ce se putea întîmpla ? Electromagnetul s-ar fi deformat la un număr mic de manevre, putînd conduce la dereglarea aparatelor, iar prin blocarea lor, chiar la explozii în exploatare. Aceasta ar fi compromis produsele noastre pe piața externă. Recepționerii străini nu sesizaseră deficiența, iar unele persoane din fabrica noastră de aparataj erau tentate să le expedieze așa. Am informat de urgență conducerea întreprinderii, s-a dispus verificarea, pe bază de analize, a întregului lot de întrerupătoare, găsindu-se absolut necesară înlocuirea tijelor în cauză cu altele corespunzătoare.* Dar această legătură nu o realizăm numai cu factorii de conducere ai unităților socialiste, ci, cînd este cazul, chiar cu șefii unor sectoare productive, mergînd pînă la contactul direct cu personalul muncitor. *În acest sens, am să mă refer la un caz întîmplat la Combinatul chimic Craiova, unitate cu un grad mare de vulnerabilitate și pericol de incendii și explozii. Am fost sesizați că în schimbul III, unii operatori lasă nesupravegheate instalațiile care necesită corectarea periodică a unor manevre. O dereglare a acestora ar fi condus la evenimente cu consecințe grave atît pentru economie, cît și pentru viața celor care lucrau acolo. Ca urmare, într-o noapte ne-am deplasat la fața locului și am luat legătura cu șeful de secție, căruia i-am semnalat neregulile ce existau în acel moment. Respectivul a convocat imediat formația de lucru, cu care ocazie a atras atenția asupra pericolului, luînd pe loc și măsurile administrative ce se impuneau. O sesizare, în acest caz, a conducerii combinatului ar fi dus la tărăgănare. În prezent, operatorii respectivi nu numai că se interesează de bunul mers al instalațiilor la care lucrează, dar atrag atenția colegului de alături pentru a-și îndeplini corect atribuțiile de serviciu. O altă problemă este cea cu privire la* legătura directă cu oamenii muncii. *Aș da ca exemplu cazul unui anume B.M. de la Combinatul Chimic Craiova, care obișnuia să amplifice nemulțumirile personale, legîndu-le de sistemul nostru social. Soția acestuia fusese trecută pe un alt loc de muncă. Atît i-a trebui respectivului ca să înceapă cu fel și fel de afirmații, să treacă la redactarea unor memorii, făcînd chiar și unele afirmații tendențioase. Intenționa să se adreseze și unor organisme din con-*

ducerea de partid și de stat, în a căror sarcină nu intra de fapt soluționarea problemei. Directorul Centralei de îngrășăminte chimice, căruia i-am explicat situația, a hotărît rezolvarea, în condiții în care să fie satisfăcute atît interesele unității, cît și ale respectivei. Urmarea : B.M. a înțeles sprijinul acordat de noi și, fără să i se solicite, a venit din proprie inițiativă cu diferite sesizări la organele noastre, care în marea lor majoritate s-au verificat și au constituit chiar baza unor măsuri pe linia muncii noastre. Mai mult, a început să se preocupe foarte serios de rezolvarea sarcinilor sale de serviciu, ajungînd să fie chiar autorul unor propuneri de raționalizări și modernizări în producție. Aș dori să mă refer și la prelucrările contrainformative și antiinfracționale făcute de ofițerii noștri. In anul 1977, noi am realizat un număr mare de asemenea prelucrări, la care au participat zeci de mii de oameni ai muncii. Știm că, împreună cu alte organe, organizații de masă și obștești din țara noastră, avem obligația să ne aducem contribuția la propaganda juridică în rîndul personalului muncitor. Am insistat mai mult anul trecut în această direcție, deoarece am constatat că nu în toate cazurile cei obligați la asemenea activități le realizau la timp și în bune condițiuni. Am constatat că multe persoane nu cunoșteau o serie de prevederi legale. In foarte multe cazuri după asemenea ședințe, grupuri de oameni ne-au semnalat pe loc diferite aspecte negative constatate de ei, atît în întreprindere cît și din oraș. Acestor semnalări am încercat și am reușit să le dăm o rezolvare cît se poate de operativă și am avut grijă, unde a fost cazul, să informăm de rezultatul respectiv pe cei care ne-au semnalat. Aș dori să mai relev un aspect. Am avut și situații cînd persoane din diferite unități economice solicitau audiențe la conducerea securității pentru a li se da unele explicații în probleme ce-i interesau. Avînd aprobarea șefului securității, ofițerii noștri au mers la locul de muncă al persoanelor respective, le-au dat explicațiile solicitate și astfel i-am scutit pe aceștia de pierderea unui timp necesar prezentării în audiență. Sigur că nu toate cazurile s-au rezolvat astfel. Unde au fost probleme deosebite, respectivii s-au prezentat la conducerea inspectoratului nostru.

Locotenent-colonel Corduneanu Mihai (I. J. Iași) : *In munca noastră, pornim și de la premisa că pentru a realiza în cele mai bune condițiuni sarcina de prevenire a comiterii de infracțiuni trebuie să militäm pentru atragerea la activitatea noastră a cît mai multor oameni. În acest sens, o formă folosită de noi, frecvent, a fost contactarea și prelucrarea contrainformativă a persoanelor ce se deplasează în străinătate, atît în misiuni oficiale, cît și cei care pleacă în scop turistic sau particular. Desigur că atenția ne-am îndreptat-o îndeosebi asupra primei categorii. In cadrul acestor acțiuni nu ne-am rezumat la prezentarea rigidă a unor texte de legi, nu am afișat o atitudine de emfază sau distantă, ci am căutat să ne apropiem cît mai mult oamenii, să-i facem să înțeleagă că este, în primul rînd, în interesul lor personal și al țării în general să aibă comportamentul care se desprinde din prevederile legale. Le-am prezentat unele cazuri și consecințele ce le-a generat nerespectarea lor. Practica a dovedit că ne-am orientat bine. Alți oameni ai muncii pe care i-am atras în acest fel au fost cei care lucrează cu un mare număr de documente cu caracter secret de stat sau în domeniul cercetării. Știm cu toții că îndeosebi din rîndul acestora își aleg „ținta" agenții serviciilor de spionaj. Am acționat pentru contactarea lor atît în colectiv cît și individual (insistînd uneori pe această din urmă formă). Li s-a explicat faptul că serviciile de spionaj sînt interesate să fure din roadele inteligenței românești, ceea ce ar fi atît în detrimentul cercetătorilor cît și al statului, al economiei naționale. Cițiva specialiști, prin lectorii străini din cadrul Universității, au primit invitații din partea unor biblioteci care funcționează pe lîngă ambasadele țărilor străine din Capitală. Recent un asemenea tînăr cercetător a fost invitat de o persoană din cadrul instituției respective în oraș. Relațiile tindeau să capete un caracter neoficial. Deși lucrurile nu au mers prea departe, din proprie inițiativă, ne-a fost semnalată la întoarcere întîmplarea. Pe acest om am reușit să-l apropiem. De mai multă vreme avem o serie de acțiuni comune cu personalul muncitor din cadrul O.J.T. Iași. Periodic, ofițerul care răspunde de obiectiv este invitat în cadrul adunărilor generale ale C.O.M. Este un foarte bun prilej de contact direct cu masa de oameni ai muncii care lucrează în acest domeniu de activitate, de comunicare a ceea ce dorim să ajungă la ei, desigur acordînd grija necesară evitării oricăror deconspirări. Pe baza unei tematici, ofițerul nostru se pregătește din timp, documentîndu-se exact asupra problemelor care vor fi ridicate, incluzînd aici și eventualele întrebări ce ar putea veni din sală. În acest context, am atras atenția asupra posibilităților ce le oferă turismul în ce privește pătrunderea în țara noastră a unor persoane care prin activitatea lor pot afecta securitatea statului și am solicitat atenție și sprijin în acest sens. In asemenea ocazii, insistăm foarte mult asupra întregului mod de comportament, intrînd chiar în detalii referitoare la deplina corectitudine și seriozitate în relațiile pe care le stabilește lucrătorul de securitate.*

Locotenent-colonel Șerban Petrache (I.J. Iași) : *Problema cooperării și conlucrării cu conducerile unităților economice, cu celelalte organe de stat și obștești a fost încetățenită în practica noastră de mai multă vreme. Desigur că această activitate se cere ridicată la un nivel superior, răspunzînd în acest fel exigențelor formulate în documentele Conferinței Naționale a P.C.R. din decembrie anul trecut. În cadrul supravegherii informative realizate de ofițerii serviciului 2, în obiectivele economice din competența noastră, intrăm în posesia a numeroase materiale care conțin o serie de aspecte ce ne interesează. Așa spre exemplu, la Intreprinderea Metalurgică Iași aveam informații că transformatorul de 600 KV, care alimentează cu energie electrică toate sistemele întreprinderii, are o defecțiune de funcționare care ar fi putut duce la pericol de explozie. S-au informat operativ persoane din conducere, dar unitatea fiind presată de*

indeplinirea planului de producție nimeni nu-și asuma răspunderea opririi agregatului din funcționare. In acest caz, am mers imediat la directorul intreprinderii, căruia i s-a prezentat situația. Întreaga activitate a fost oprită și personalul muncitor mobilizat în remedierea în cel mai scurt timp a deficienței. Doresc să subliniez aici că este absolut necesar să urmărim modul în care se rezolvă ceea ce noi sesizăm, pentru a putea lua în continuare alte măsuri care se impun. La Intreprinderea de antibiotice Iași am constatat cazuri de nerespectare a unor norme privind calitatea produselor, care ar fi putut afecta grav sănătatea populației. Pentru soluționarea lor trebuiau luate măsuri organizatorice, care presupuneau timp și cheltuieli materiale importante. A fost nevoie să informăm Comitetul județean de partid. Neajunsurile au fost inlăturate prin decizii luate la acest nivel. Desigur, am semnalat datele numai după cunoașterea temeinică, in detaliu, a cauzelor care au generat starea de lucruri respectivă. Aceasta a presupus un volum mare de muncă, în care am beneficiat de sprijinul oamenilor muncii din intreprindere. Pe linia pregătirii contrainformative a populației acționăm atit față de cei care urmează să facă deplasări în interes de serviciu în străinătate cit și prin prelucrări ale unor acte normative cu ocazia ședințelor comitetului oamenilor muncii din intreprindere (care au loc bilunar). Uneori sîntem solicitați in acest sens, alteori venim noi cu propunerea (cind constatăm fapte ce necesită aducerea lor la cunoștința oamenilor muncii). În acest sens, conlucrăm și cu jurisconsulții *din intreprinderi, cu care avem un plan tematic comun de prelucrare a legii nr. 23/1971 și a altor acte normative care interesează. Aș dori să mai menționez faptul că am intocmit o notă de probleme pentru fiecare ofițer din obiective, în care sînt precizate aspectele de principiu pe care acesta trebuie să le abordeze în contactele pe care le are cu persoane din conducerea unităților economice*

II. **Cum considerați că se poate dezvolta și diversifica această colaborare ?**

Colonel Rizea Craiu (I.J. Brăila) : *Cred că această dezvoltare și diversificare trebuie efectuată în funcție de situația concretă din raza de responsabilitate. Desigur și de posibilitatea extinderii colaborării cu alți factori, de găsirea unor noi modalități de pregătire contrainformativă a populației, care să le inlocuiască treptat pe unele din formele vechi. Eu, spre exemplu, — semnalez asta ca o opinie personală — consider că pe linie de securitate trebuie să propunem organizarea dezbaterilor publice numai atunci cind ele sînt absolut necesare. Aceasta deoarece, chiar dacă nu se iau măsuri de trimitere intr-un penitenciar la sfirșit, implicația politică rămine evidentă la aceste dezbateri, iar numărul lor sporit ar putea da naștere unor interpretări nedorite. Mă gindesc dacă nu ar fi bine să luăm în schimb niște măsuri organizatorice încă mai precise de cooperare cu factorii de răspundere, cu organizațiile de masă, cu unele organisme create ; ori să fie constituite noi sisteme preventive, mai eficiente, pentru a nu se ajunge la dezbateri publice pe linie de securitate. Concret, mă intreb dacă nu s-ar putea inființa in localități și pe intreprinderi niște „comisii preventive", să le spunem, formate din factori de răspundere, cu prestanță și putere de decizie, care să valorifice mai mult informațiile de care dispunem noi. Ar fi niște comisii formate din oameni bine pregătiți profesional și contrainformativ, cu care — păstrind desigur secretul asupra mijloacelor de muncă — să putem colabora mai strins pe toate laturile preventive : apărarea secretului de stat, activitatea de comerț exterior și protocol, nerisipire a fondurilor, pază a obiectivului etc. In prezent există o asemenea comisie pe linie de pază a incendiilor. E oare mai importantă decit cea la care mă gindeam că s-ar putea inființa ? Tot în ideea aceasta a unei specializări a oamenilor care se ocupă de activitatea preventivă, mă intreb dacă pe linie de securitate nu s-ar putea ca un ofițer de la fiecare inspectorat să răspundă numai de această problemă, a propagandei contrainformative, fără a mai avea și alte sarcini. La circulația pe drumurile publice avem un asemenea ofițer, la pompieri, de asemenea. Or, măsurile de propagandă contrainformativă necesită o mai mare calificare, sînt mai importante, implicațiile în cazul unei greșeli sînt și ele mai mari.*

Colonel Bălan Ion (I.J. Brăila) : *În ceea ce privește dezvoltarea și diversificarea colaborării, consider că trebuie să punem accentul pe ce s-a dovedit eficient, pe formele mai atrăgătoare, cum ar fi cele realizate impreună cu instituțiile cultural-artistice și organele de presă. Pe linie de presă, noi am făcut încă puțin față de ce s-ar fi putut face, stațiile de radioamplificare, de asemenea, nu le-am folosit in măsură suficientă. Noi avem in prezent in atenție deosebită activitatea sectantă, care se folosește de metode moderne, organizează orchestre, coruri sau spectacole, unele chiar teatrale, pe linia propagandei lor, pentru atragerea tinerilor in special. Ei bine, ce am făcut noi pentru a contribui la demascarea scopurilor ce se ascund in spatele activităților unor secte ilegale ? Mi se pare că puțin. Pe plan județean avem in acest sens în studiu un proiect in cadrul căruia cred că am putea sprijini cu material documentar Comitetul județean U.T.C. și cineclubul din oraș, în ideea realizării unui film documentar, cu caracter demascator, care să utilizeze chiar unele imagini luate pe raza județului. Este desigur o acțiune delicată, dar care cred că, dacă va fi bine pusă la punct, va avea un efect deosebit pe linia înarmării tinerilor cu niște cunoștințe foarte utile.*

Locotenent-colonel Dinu Alexandru (I. J. Dolj): *Consider că in colaborarea cu organele de stat și obștești cu masele largi nu există limite și nici rețete. Ea depinde în primul rind de receptivitatea de care trebuie să dea dovadă în primul rind ofițerul de securitate. Important este să-i determinăm pe toți acești factori de răspundere și pe oamenii muncii înșiși să înțeleagă că interesele noastre coincid.*

Locotenent-colonel Popescu Corneliu (I.J. Iași) : *Consider că pentru viitor va trebui să acționăm mai mult pentru antrenarea cadrelor didactice responsabile de problema studenților străini, a directorilor educativi numiți de conducerile institutelor de învățămînt superior la căminele studențești și a factorilor cu rol administrativ, în sensul cunoașterii în orice moment a stării de spirit, a doleanțelor, a eventualelor manifestări tendențioase la adresa regimului nostru. Avem realizată o bună conlucrare la nivelul conducerilor, dar trebuie s-o perfecționăm la alte niveluri. În același timp, ne-am propus să colaborăm mai strîns cu studenții care fac parte din comitetele de redacție ale revistelor studențești, în scopul influențării pozitive, prin paginile acestor publicații, a activității și comportamentul tinerilor. Ne-am gîndit, de asemenea, să antrenăm fiii cadrelor M.I. care sînt studenți, pentru a ne sprijini în îndeplinirea unor sarcini ce revin organelor de securitate în locurile și mediile unde ei își desfășoară activitatea.*

Locotenent-colonel Șerban Petrache (I.J. Iași) : *Pentru dezvoltarea și diversificarea acestei activități, trebuie să acționăm în continuare pentru atragerea și solicitarea sprijinului a cît mai mulți membri din personalul muncitor al întreprinderilor. Sînt probleme ce pot fi soluționate de noi cu ajutorul maistrului, a șefului de tură, a șefului de secție, de atelier chiar a lucrătorului respectiv. Deci să se meargă direct la om — îndeosebi în situațiile care cer acțiune imediată. Apreciez că este necesar acest lucru, cunoscîndu-se că și baza de lucru se schimbă permanent. Iată, în prezent sîntem confruntați cu problema „persoane potențial periculoase prin atitudine și comportament în procesul de producție". Este de la sine înțeles că semnalarea unor asemenea cazuri cît și datele care ne interesează despre acești oameni nu le putem afla decît de la cei care lucrează sau trăiesc în imediata lor apropiere. În același timp va trebui să ne preocupe mai mult, pe fiecare, pregătirea contrainformativă a populației. Pe această linie consider că nu s-a făcut încă suficient pentru selecționarea unor date, fapte și cazuri concrete semnificative, care să facă obiectul informării oamenilor muncii prin intermediul organelor de presă și radioteleviziune.*

Locotenent-colonel Corduneanu Mihai (I.J. Iași) : *Sînt de părere că se impune să luăm o seamă de măsuri pe linia „individualizării" pregătirii contrainformative a cetățenilor. Practica a dovedit că, cei cu care am lucrat, în parte, au fost atrași cu mai mult succes. Desigur că, în asemenea situații, comportamentul ofițerului de securitate se impune să fie cu totul ireproșabil și, prin felul său de a fi, să reușească să-și cîștige stima, aprecierea și, mai ales, încrederea omului pe care îl are în față.*

Convorbiri consemnate de :
maior **Victor JERCA**
căpitan **Tudor NEGOIȚA**
locotenent-major **Nicolae BĂLTĂREȚU**

Forme, metode și mijloace pentru prevenirea și neutralizarea influenței pe care o pot exercita propaganda imperialistă, cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate asupra unor elemente din interior; măsuri pentru împiedicarea legăturii acestora cu cercurile și posturile de radio respective*

Activitatea de prevenire și neutralizare a influenței pe care o pot exercita propaganda imperialistă, cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate asupra unor elemente din interior impun organelor de securitate sarcini sporite.

Această activitate se integrează în complexul de măsuri politico-educative de prevenire a infracțiunilor și a altor fapte antisociale luate de partidul și statul nostru și are ca obiect :

— cunoașterea și aplicarea întocmai a dispozițiilor legale referitoare la *apărarea secretului de stat și la relațiile cetățenilor români cu străinii, cu organele de presă, agențiile de știri, posturile de radio și televiziune străine ;*

— cunoașterea de către cetățenii români a *metodelor și mijloacelor folosite de cadrele și agenții serviciilor de spionaj, de către cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate* împotriva țării noastre ;

— cunoașterea de către cetățeni a *pericolului și consecințelor influențelor exercitate de propaganda imperialistă, de cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate*, a modului în care pot combate și contribui la contracararea unor asemenea influențe ;

— realizarea *prevenirii săvîrșirii de infracțiuni* sau alte fapte antisociale.

Activitatea desfășurată de către organele de securitate pentru prevenirea și neutralizarea influenței pe care o pot exercita propaganda imperialistă, cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate asupra unor elemente din interior are o arie mare de cuprindere și se desfășoară prin măsuri și modalități multiple, dat fiind complexitatea sar-

* În completarea acestui material recomandăm și documentarul apărut în buletinul intern „Securitatea" nr. 1/1978, intitulat **Cu referire la relațiile cetățenilor români cu unele posturi de radio capitaliste**.

cinilor, sfera largă a prevederilor legale și a intereselor politice, morale și materiale pe care aceste organe sînt chemate să le apere.

Pregătirea cetățenilor în vederea respingerii și combaterii propagandei imperialiste, a influențelor nocive exercitate de cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate, se realizează la nivelul întregii populații, prin folosirea mijloacelor de informare în masă, de educare și culturalizare (presa centrală și locală, inclusiv presa militară cu circulație în public, radioul, televiziunea, cinematografia, edituri, tipărituri, instituții teatrale etc.).

Pentru folosirea acestor căi organele de securitate au sarcina de a selecționa cu discernămînt cazurile, problemele și aspectele ce urmează a fi aduse la cunoștința publicului, avîndu-se în vedere :

— *starea infracțională, faptele și fenomenele negative dintr-o zonă, obiectiv, problemă, localitate, mediu etc.* produse ca urmare a influențelor exercitate de cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate ;

— contribuția pe care o poate aduce *prezentarea cazurilor și a aspectelor respective la pregătirea cetățenilor* în vederea combaterii influențelor nocive ;

— necesitatea respectării cu strictețe a dispozițiilor legale și a ordinelor în vigoare, referitoare la *apărarea secretului de stat ;*

— *posibilitatea conspirării mijloacelor și metodelor secrete de muncă* folosite în rezolvarea cazurilor sau cunoașterea faptelor și fenomenelor respective. În acest caz, dacă se impune, se folosesc nume și date schimbate fără însă a diminua faptele și elementele esențiale. Ca regulă generală, *nu se difuzează cazuri aflate în lucru sau care nu au fost soluționate definitiv de instanțele de judecată ori chiar cazuri soluționate care însă, din diferite motive, nu pot deveni publice ; nu se dau elemente de identificare* despre persoanele cuprinse în evidențele de securitate sau ofițerii care au participat la soluționarea cazurilor respective ; cazurile ce se difuzează trebuie să fie aprobate pentru presa centrală de conducerea ministerului, iar pentru presa locală de șefii inspectoratelor și avizate de ofițerii investiți cu prevenirea scurgerii de date și informații secrete în mijloace de informare în masă ; cazurile și aspectele care se publică trebuie să fie variate, verosimile și reale. Din motive de conspirare, aceleași fapte să nu fie plasate numai într-un obiectiv sau într-o zonă, pentru a nu se crea o imagine deformată cu privire la starea de spirit din locurile respective.

Cazurile și aspectele care se difuzează pentru public pot fi pregătite integral de ofițeri (activi sau în rezervă) ori de reprezentanți ai organelor centrale și locale de presă, radio, televiziune, ziariști, scenariști, dramaturgi, redactori de emisiuni, scriitori, cărora li se asigură documentarea prin discuții individuale, consfătuiri pe diverse teme ori prin invitarea la dezbateri publice, în care se pun în discuție faptele unor persoane, comise ca urmare a influențelor exercitate asupra lor de propaganda imperialistă, de cercurile ori posturile de radio reacționare din străinătate. Ca mijloace de educare în masă, presa, radioul, televiziunea, cinematografia, instituțiile teatrale etc. au posibilitatea să realizeze genuri diferite (romane, nuvele, schițe, piese de teatru, interviuri, anchete sociale, reportaje, filme ș.a.), creații avînd ca subiect viața unor persoane

care s-au lăsat influențate de propaganda nocivă anticomunistă cu urmările ei nefaste.

Dat fiind că un număr însemnat de cetățeni români, în virtutea unor atribuții de serviciu ori a altor împrejurări, vin în contact cu străini, în țară sau în străinătate, organele de securitate — în baza atribuțiilor legale pe care le au de a proteja valorile umane, materiale și spirituale ale societății noastre, de a combate propaganda ostilă atît din interior, cît și din exterior — iau măsuri de pregătire contrainformativă, la nivelul diferitelor grupuri sau categorii de cetățeni, în scopul educării lor în vederea respectării dispozițiilor legale cu privire la apărarea secretului de stat, al comportării pe care trebuie să o aibă în relațiile cu străinii, cu organele de presă, agențiile de știri ori posturile de radio sau televiziune străine, în țară sau pe timpul cît se află în străinătate în interes de serviciu sau personal.

În funcție de scopul urmărit, de categoria de persoane cărora li se adresează, de relațiile acestora, ofițerii de securitate trebuie să întocmească materiale pe care să le expună în fața celor în cauză, în care să prevadă și să explice normele legale cu privire la relațiile cetățenilor români cu străinii, metodele și procedeele folosite de cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate de a-i atrage la acțiuni ostile, cazuri mai deosebite rezolvate în întreprinderea ori instituția în care aceștia lucrează, în orașul în care locuiesc, consecințele lor, fapte și fenomene care pot favoriza colportarea știrilor tendențioase difuzate de propaganda imperialistă.

Materialele ce se întocmesc în acest scop trebuie să fie susținute cu exemple convingătoare, clare și explicite, să releve consecințele unor fapte negative și urmările lor, astfel ca cei cărora li se adresează să tragă maximum de învățăminte și să fie înarmați cu norme de comportare și metode de contracarare care se impun. În aceste materiale să se sublinieze metodele și procedeele folosite de cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate în propaganda ostilă pe care o desfășoară împotriva R. S. România ; interesul acestor cercuri de a cunoaște și profita de slăbiciunile unor oameni în diverse împrejurări și prin diverse metode (cadouri, promisiuni, corupeři, flatări, șantaj etc.). Totodată, să se arate necesitatea și importanța respectării actelor normative care reglementează relațiile cetățenilor români cu străinii, precum și cele privind apărarea secretului de stat, cu referire la documentele de partid, Legea nr. 23/1971 și H.C.M. nr. 19/1972. În aceste materiale se va sublinia importanța respectării obligației persoanelor din organizațiile socialiste care primesc scrisori sau orice corespondență cu caracter oficial de la misiunile diplomatice, oficiile consulare sau de la reprezentanții organizațiilor străine, precum și atunci cînd primesc corespondență cu caracter particular de la cetățeni străini, în al cărei conținut se ridică probleme care interesează securitatea statului, de a informa conducătorul organizației socialiste, procedînd potrivit indicațiilor primite de la acesta. De asemenea, este necesar să li se explice persoanelor cărora li se adresează asemenea materiale conținutul noțiunilor de „probleme ce interesează securitatea statului" și „relații cu străinii", în spiritul actelor normative.

Ofițerii de securitate trebuie să acorde o importanță deosebită pregătirii contrainformative a cetățenilor români care călătoresc în străi-

nătate în interes de serviciu sau personal, individual ori în cadrul unei delegații, cu privire la comportarea pe care să o aibă și atitudinea pe care să o adopte față de acțiunile ce le pot întreprinde cercurile reacționare și elementele aflate în solda posturilor de radio ostile din străinătate asupra lor, în sensul de a-i influența să facă declarații, de a săvîrși anumite fapte contrare intereselor poporului sau de a-i determina să refuze întoarcerea în țară.

H.C.M. nr. 18/1972 prevede obligativitatea conducătorilor organizațiilor socialiste de a instrui personalul din subordine pentru fiecare deplasare în parte, iar ministerele și celelalte organe centrale au datoria să întocmească materiale documentare cu privire la modul de comportare, care vor fi avizate de organele de securitate. Organele de securitate au obligația de a ajuta conducătorii organizațiilor socialiste să întocmească materiale de instruire adecvate diverselor categorii de cetățeni și cazuri în parte, ținînd seama și de modul de acțiune al cercurilor reacționare din străinătate și al posturilor de radio ostile asupra cetățenilor români aflați în exterior.

Aceste materiale, pe lîngă prezentarea conținutului actelor normative privind apărarea secretului de stat și relațiile cetățenilor români cu străinii, mai trebuie să cuprindă, în principiu, și următoarele:

— preocuparea oficinelor de propagandă imperialistă, a cercurilor și posturilor de radio reacționare de a intra în posesia unor date și informații din țara noastră, folosind un arsenal de mijloace și metode dintre cele mai rafinate;

— obligația cetățenilor români ca ajunși în străinătate să respecte cu strictețe atît legile țării noastre cît și pe cele ale țărilor pe teritoriul cărora se vor afla;

— evidențierea unor metode folosite de cercurile reacționare din străinătate și angajații posturilor de radio ostile pentru culegerea de date și influențarea dușmănoasă a unor cetățeni români aflați temporar în exterior, prin cunoașterea și exploatarea unor trăsături negative de caracter, cum sînt: obișnuința unor persoane de a pălăvrăgi; tendința de lăudăroșenie, flatarea unor persoane; atragerea la diverse petreceri și consumul exagerat de alcool; conduita imorală a unor persoane cărora li se organizează diverse combinații amoroase; tendința de căpătuială a unora, avarismul, goana după obiecte de proveniență străină, primirea a tot felul de cadouri; tendințele de servilism sau parvenire.

Cetățenilor români care fac deplasări în străinătate trebuie să li se arate obligația pe care o au de a nu discuta probleme concrete de muncă în hoteluri sau în alte locuri unde sînt cazați, în restaurante, baruri, mijloace de transport, la telefoane etc. cunoscînd că discuțiile pot fi interceptate cu ușurință. Totodată, să li se arate că sînt obligați să adopte o conduită ireproșabilă, în toate împrejurările, manifestînd atenție față de toate persoanele cu care vin în contact, în orice loc s-ar afla; să nu se lase ademenite de cetățenii de origină română care-i vor acosta, făcînd pe „patrioții", oferindu-le diverse servicii și sprijin, în scopul de a-i atrage la activitate dușmănoasă; relațiile cu personalul din serviciile publice să fie strict funcționale; dacă fac cumpărături, să păstreze bonurile pentru a nu da ocazie să li se înscеneze diferite provocări; să evite relațiile cu persoane cunoscute întîmplător, să nu le însoțească în locuri dubioase; să respecte obiceiurile din țara respectivă și să nu se amestece în probleme de ordin religios sau politic (mitinguri, întruniri, demonstrații); să nu se antreneze la jocuri de noroc și să nu părăsească locurile de cazare noaptea; în oraș, la spectacole să fie cel puțin două persoane și să-l anunțe pe șeful delgației sau un alt compatriot unde se află; să nu accepte să aducă în țară comisioane, pachete, literatură, deoarece s-ar putea ca în acestea să fie introduse materiale compromițătoare (armament, stupefiante etc.), creîndu-li-se mai apoi neplăceri cu organele vamale sau polițienești din țara respectivă.

Orice încercare de șantaj, compromitere, să fie sesizată imediat ambasadei române sau șefului delegației. Cetățeanul să știe că în orice împrejurare se află sub protecția juridică a statului român. Să țină la onoarea și demnitatea de cetățean al R. S. România și să respingă cu hotărîre orice act de intimidare, șantaj, compromitere, amenințare; pașaportul și alte obiecte personale să le păstreze permanent asupra sa, să nu lase la locurile de cazare nici un fel de însemnări de serviciu.

În același timp, cetățenilor români, ce urmează a se deplasa în străinătate, să li se sublinieze că le este interzis de a avea legături de orice natură cu posturile de radio sau televiziune ori cu organe de presă din străinătate, care prin acțiunile lor desfășoară o activitate ostilă intereselor statului român (art. 14 din Legea nr. 23/1971).

Totodată, persoanelor în cauză să li se explice conținutul și sensul prevederilor legale care interzic acordarea de interviuri organelor de presă, agențiilor de știri ori posturilor de radio sau televiziune străine, de către cetățeni români, în țară sau pe timpul cît se află în străinătate, în interes de serviciu sau personal, pentru problemele ce privesc interesele politice, social-economice, de apărare și tehnico-științifice ale statului român, dacă nu au aprobarea conducătorului organului central în subordinea căruia se află organizația din care fac parte sau, după caz, a președintelui Comitetului executiv al consiliului popular județean ori al municipiului București (art. 15 din Legea nr. 23/1971). Totodată, să li se arate că le este interzisă scoaterea, difuzarea sau publicarea în străinătate a lucrărilor sau scrierilor de orice fel, care ar putea prejudicia interesele statului român, precum și a unor materiale care au valoare artistică, istorică sau documentară.

Pentru buna pregătire contrainformativă a tuturor persoanelor din organizațiile socialiste care se deplasează în străinătate, ofițerii de securitate au obligația de a asigura ca persoanele din ministere, întreprinderi și instituții, ce fac asemenea instruiri, să fie ei înșiși bine documentați și pregătiți asupra prevederilor legale și al conținutului materialelor de instruire, astfel ca acestea să-și atingă scopul și să aibă eficiență. Materialele respective trebuie să fie permanent îmbunătățite, completîndu-le cu exemple variate și concludente care să reflecte căile, mijloacele și metodele folosite de propaganda imperialistă, cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate împotriva țării noastre.

Printre măsurile de prevenire și neutralizare a influenței pe care o pot exercita propaganda imperialistă, cercurile și posturile de radio reacționare din străinătate asupra unor elemente din interior, un rol important revine rețelei informative a organelor de securitate. Prin instruirea corespunzătoare a rețelei informative din instituțiile, locurile

și mediile frecventate de străinii suspecți de activități contrare intereselor poporului român (îndeosebi ziariști), ea ne poate semnala operativ apariția acestora în anumite locuri și acțiunile ostile preconizate, aspectele de care se interesează, categoriile de cetățeni români vizați, în scopul contracarării încercărilor de a realiza contacte cu cetățenii români cunoscuți cu manifestări dușmănoase sau ale căror nemulțumiri ar putea fi exploatate în obținerea de informații.

În instituțiile de învățămînt, de artă și cultură, în sectoarele de presă și publicitate, precum și în alte locuri vizate de ziariștii străini este utilă crearea de rețea de interpunere, formată din specialiști și alți oameni de valoare, capabilă să răspundă documentat la întrebările corespondenților străini și să-i influențeze în direcția informării obiective a opiniei publice internaționale asupra realităților din România. În același scop, rețeaua informativă va acorda atenție cetățenilor români care au rude și relații în străinătate, vizitatorilor la ambasade, ascultătorilor care colportează știrile transmise de postul de radio „Europa liberă" și a altor oficine de propagandă dușmănoasă, celor ce își manifestă dorința de a emigra, elementelor care au concepții și manifestări iredentiste, precum și obiectivelor, locurilor și mediilor ce se află în atenția cercurilor reacționare din străinătate, în scopul cunoașterii stării de spirit și prevenirii unor manifestări negative.

Rețeaua informativă poate avea un rol important în direcția influențării pozitive a diplomaților, ziariștilor, scriitorilor, oamenilor de știință și afaceri, precum și asupra altor străini cu prestanță în țările lor, pentru ca aceștia să înțeleagă și să prezinte în mod veridic realitățile social-politice din țara noastră.

Avînd în vedere contribuția unor ziariști străini în desfășurarea propagandei ostile țării noastre, se impune cunoașterea din timp a sosirii acestora în România. Trebuie cunoscute în amănunțime programul și deplasările ce urmează să le efectueze pe teritoriul României corespondenții de presă, radio și televiziune străini. În acest scop sînt necesare legături permanente și operative ale unităților centrale de securitate interesate la Direcția presei și culturii din Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Turismului, Agerpres, Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Radioteleviziunea română și alte instituții care organizează activități cu ziariștii străini.

Toate sursele de informare ale organelor de securitate trebuie să asigure depistarea și supravegherea informativă a ziariștilor străini care, ascunzîndu-și adevărata calitate, încearcă să pătrundă în diferite instituții sau să-și creeze legături în rîndul cetățenilor români de la care să culeagă datele ce îi interesează.

În același timp, se impune întreprinderea de măsuri pentru a evita contactele cu ziariștii străini a persoanelor predispuse, informarea organelor de partid și de stat pentru a lua măsuri în raport de specificul fiecărui caz, asigurarea însoțirii ziariștilor străini pe timpul cît ne vizitează țara de persoane cu o bună pregătire politică și profesională, cu putere de convingere asupra acestora. Pe lîngă corespondenții de presă care, necunoscînd realitățile din țara noastră, se află sub influența propagandei ostile, vor fi interpuse persoane capabile să prezinte în mod obiectiv preocupările partidului și statului nostru pe plan intern și în domeniul relațiilor internaționale, exercitînd asupra lor o influență pozitivă.

Totodată, este necesară prevenirea realizării intențiilor unor elemente ostile sau nemulțumite din rîndul cetățenilor români de a preda ziariștilor străini materiale cu conținut denigrator. Cînd sînt date că astfel de materiale au fost totuși predate, vor fi întreprinse măsuri diversificate pentru a preveni scoaterea lor din țară.

Asupra străinilor stabiliți că au preocupări de a culege date și materiale pe care să le folosească în publicarea de articole sau reportaje cu un conținut denigrator sînt necesare măsuri vizînd limitarea activității lor și dezinformarea sistematică, compromiterea celor care săvîrșesc fapte infracționale sau alte fapte dezonorante față de ziarul sau agenția pe care o reprezintă, opinia publică ori membrii familiei. În anumite cazuri, este indicată atenționarea unor ziariști străini, prin Agerpres sau instituțiile care i-au invitat, asupra neconcordanței datelor publicate cu realitățile din țara noastră, pînă la ridicarea dreptului de ședere în România.

Cînd avem informații că o anumită persoană de cetățenie română se află în legătură sau sub influența unor cercuri ori posturi de radio reacționare din străinătate, în funcție de pericolul ce-l prezintă acțiunile sale, se va lua acea măsură preventivă — destrămarea unor anturaje, avertizarea, punerea în dezbatere publică etc. — care se va considera mai eficientă în cazul dat.

Material realizat de un colectiv sub coordonarea
colonelului Ion DINU

CAZUISTICĂ

1. **Cazul „Liceenii".** Grup format din 6 elevi (3 de naționalitate germană și 3 de naționalitate română), toți în anul IV la Liceul industrial nr. 1 Sibiu, ascultători ai postului de radio „Europa liberă", nemulțumiți de noua structură dată învățămîntului liceal din țara noastră, precum și de faptul că sînt obligați să efectueze anual muncă patriotică. Sub influența emisiunilor acestui post de radio au intenționat să alcătuiască un așa-zis „Comitet al elevilor", care ar fi avut menirea să atragă cît mai mulți elevi în vederea organizării și desfășurării unei „greve" și a unor manifestații de protest, scontînd ca prin aceasta să determine organele de partid și de stat să revină asupra măsurilor luate privind învățămîntul.

Cazul a fost depistat printr-un informator care se bucura de încrederea lor, în momentul în care grupul a pus în discuție — pentru prima dată — această problemă.

Măsuri :

— A fost informat Comitetul municipal U.T.C. Sibiu, care a dispus măsura discutării celor în cauză și în cadrul organizației U.T.C. din care fac parte.

— Avertizarea celor 6 tineri în prezența factorilor educaționali din școală.

— În același cadru, organele de securitate au prezentat un material privind adevărata activitate și adevăratele scopuri pe care dușmanii patriei noastre le urmăresc prin emisiunile postului de radio „Europa liberă". Tot atunci s-a prezentat conținutul infracțiunii de „complot și asociere în vederea săvîrșirii unor infracțiuni", precum și prevederile Legii nr. 23/1971 privind legăturile cetățenilor români cu posturile de radio străine.

— Conducerea liceului a hotărît sancționarea disciplinară a celor 6, iar șeful grupului a fost mutat disciplinar, pe timp de un an, la cursurile serale ale liceului sus-menționat și a fost încadrat pentru această perioadă în producție.

— La sugestia organelor de securitate, diriginții celorlalte clase din liceu, în cadrul orelor de dirigenție, au prezentat elevilor informări în legătură cu periculozitatea pe care o prezintă emisiunile postului de radio „Europa liberă". Cazul a fost prelucrat de către direcțiunea liceului și cu cadrele didactice.

2. **Cazul „Constructorii".** Sub influența postului de radio „Europa liberă", 3 elevi de la Liceul industrial de construcții nr. 6 Sibiu, anul IV, în discuții repetate cu colegii de clasă, au elogiat emisiunile politice ale postului respectiv, susținînd că ar fi unul dintre posturile de radio care prezintă în mod real situația politică din lume.

Măsuri :

— Verificarea și documentarea informației, după care au fost audiați un număr de 18 elevi, urmărindu-se în mod deosebit influențarea unora care ascultau postul de radio respectiv, dar nu colportau știrile, să renunțe la această practică.

— Audierea și atenționarea celor 3. Totodată, dirigintele clasei a prelucrat cazul cu ceilalți elevi, atrăgîndu-le atenția asupra caracterului dușmănos al emisiunilor postului de radio „Europa liberă".

3. **Cazul „Profesorul".** Un cetățean român de naționalitate germană, cadru didactic la Liceul din com. Tălmaciu, jud. Sibiu, sub influența emisiunilor unor posturi de radio străine, a întocmit o scrisoare cu conținut calomniator la adresa politicii partidului și statului nostru, pe care a expediat-o postului de radio „Europa liberă", scontînd prin aceasta că își va rezolva unele probleme personale (obținerea aprobării de plecare definitivă din țară și încadrarea soției în alt loc de muncă).

Măsuri :

— Documentarea activității celui în cauză, proces în care s-a prevenit expedierea unei noi scrisori.

— Avertizarea în fața cadrelor didactice din liceul respectiv și amendare conform Legii nr. 23/1971.

— Prelucrarea Legii nr. 23/1971 cu toate cadrele didactice din liceu.

4. **Cazul „Schun".** Student anul II la Facultatea de filologie-istorie din Sibiu, despre care s-au obținut date că audiază știrile transmise de unele posturi de radio străine, frecventează persoane cunoscute cu intenții de a pleca definitiv din țară, întreține legături cu rude și cunoștințe din R.F.G. și face afirmații tendențioase cu privire la unele aspecte de ordin social din țara noastră.

Măsuri :

— Avertizarea celui în cauză în prezența factorilor de răspundere din instituția de învățămînt în care studiază.

În procesul cercetării și avertizării, „Schun" a recunoscut gravitatea faptelor săvîrșite și s-a angajat să renunțe la asemenea preocupări pentru viitor.

5. **Cazul „Ene".** Elev la Liceul textil din Cisnădie. Sub influența emisiunilor postului de radio „Europa liberă", „Ene" a trimis o scrisoare cu conținut dușmănos pe adresa Comitetului Național pentru Apărarea Păcii și a făcut, față de unii colegi, aprecieri elogioase privind modul de viață occidental.

Măsuri :

— Avertizarea celui în cauză cu participarea tatălui său, a directorului liceului și a secretarilor de partid și U.T.C. pe liceu.

Măsuri cu caracter general :

— La ședința cu directorii liceelor și școlilor generale din județul Sibiu s-a prezentat de către organele de securitate un material documentat privind caracterul nociv al emisiunilor postului de radio „Europa liberă", prelucrîndu-se totodată Legea nr. 23/1971 și H.C.M. nr. 19/1972.

— Materialul prezentat a fost argumentat cu exemple concrete și multiplicat în 30 de exemplare, care au fost distribuite directorilor de licee din jud. Sibiu, pentru a-l prelucra la rîndul lor cu cadrele didactice din subordine, care la rîndul lor au prelucrat la orele de dirigenție cu elevii aspectele mai deosebite.

— Cu aprobarea conducerii inspectoratului, ofițerii din problemă au efectuat prelucrări directe cu aspecte de genul celor de mai sus în clasele unde aveam semnalări că există elevi care ascultă emisiunile posturilor de radio străine.

— Prin rețeaua informativă s-a acționat și se acționează în sensul influențării tuturor tinerilor, care ascultă emisiuni ale unor posturi de radio străine, să renunțe la asemenea preocupări.

— Prin activele U.T.C. din licee, cărora li s-a făcut un instructaj corespunzător, s-a acționat și se acționează în aceeași direcție, a influențării și atragerii lor la activități cultural-educative și sportive, determinîndu-i astfel să renunțe la practica ascultării unor asemenea emisiuni.

— S-a sugerat organizațiilor U.T.C. din școli și licee ca, în cadrul învățămîntului politico-ideologic, să se prezinte teme suplimentare, prin conținutul cărora să se clarifice unele probleme ce suscită interesul elevilor și a căror „dezlegare" o caută ascultînd posturile de radio străine.

căpitan Andronel FLUERARU

Județul Brașov, cunoscut cu o activitate turistică dezvoltată, se confruntă an de an cu probleme din cele mai diverse, cu referire directă la apărarea securității statului. Sutele de mii de turiști străini ori vizitatori la rude, în special pe relația vest, care sosesc pe raza județului în tot cursul anului, presupun o activitate informativ-operativă bine organizată, o cunoaștere permanentă a activității acestora, dat fiind faptul că unii dintre aceștia, în afara bunelor intenții pe care le afișează, se ocupă și cu activități ostile, pe prim-plan situîndu-se propaganda emigraționistă.

Activitatea de cunoaștere, prevenire și combatere a tendințelor de emigrare, a faptelor comise de anumite persoane cu asemenea preocupări, ca urmare a propagandei și acțiunilor întreprinse împotriva țării noastre de către serviciile de spionaj, organizațiile și cercurile reacționare din străinătate, precum și de către unele posturi de radio străine, îndeosebi de „Europa liberă", care servesc interesele acestora, cu scopul de a tulbura atmosfera politică din țara noastră, nu poate fi privită decît ca o activitate unitară.

Problema tendințelor de emigrare în județul Brașov îmbracă două aspecte : pe de o parte, tendința anumitor persoane de a pleca din țară, îndeosebi a unora aparținînd naționalității germane (reîntregirea familiilor sau emigrare), iar pe de alta, acțiunea de proliferare a ideii emigraționiste exercitată din străinătate sub diverse forme, sub paravanul așa-zisei probleme a drepturilor omului.

În primul caz, în cadrul măsurilor întreprinse de organele de securitate, s-a pus accent pe prelucrări contrainformative și influențări directe, antrenînd la aceste activități colective de oameni ai muncii.

Au fost astfel avertizate ori puse în dezbatere publică persoane care, pe diferite căi, am îndemnat rudele sau prietenii aflați în străinătate să se adreseze cu memorii și proteste postului de radio „Europa

liberă" și către diferite personalități politice ori organisme internaționale, determinîndu-i să se abțină de la astfel de activități și explicîndu-li-se că statul român este singurul în măsură să le rezolve problemele.

Au crescut totodată în intensitate acțiunile noastre pe lîngă personalități și organizații internaționale, atît pentru a le solicita în acțiunile de combatere a tendințelor de emigrare, cît și — mai ales — pentru a înțelege corect politica partidului și statului nostru în problema națională.

O altă activitate desfășurată în acest scop a fost instruirea și prelucrarea contrainformativă a celor care au plecat în străinătate individual sau în grup, în sensul de a respinge argumentat propaganda ostilă țării noastre. Presa locală de limbă română și germană a publicat (ca urmare a materialelor furnizate de noi) mai multe articole, avînd drept scop combaterea emigraționismului și demascarea condiției de emigrant.

Referitor la persoanele de pe raza noastră de competență care au încercat să acționeze sub influența emisiunilor cu caracter denigrator ale posturilor de radio străine, în special „Europa liberă", măsurile luate au fost mai diversificate și au avut un caracter ofensiv mai ferm. Informațiile de primă sesizare au fost puse de îndată în lucru, fiind verificate, asupra celor în cauză luîndu-se măsuri diversificate de prevenire. De regulă, activitatea de prevenire în asemenea cazuri s-a desfășurat cu sprijinul și sub îndrumarea organelor de partid, iar punerea în dezbaterea colectivelor de muncă a unor persoane care s-au abătut de la prevederile legale și sub influența propagandei ostile au săvîrșit sau au încercat să săvîrșească fapte antisociale, s-a purtat sub semnul unor acțiuni cu caracter educativ, contribuind și la pregătirea contrainformativă a populației.

În cazul numiților A. Molnar și I. Roman, care s-au manifestat ca adepți ai ideilor lui Paul Goma, s-a luat, în urma documentării activității acestora, măsura punerii în dezbatere publică la locurile lor de muncă. Pe plan general, acțiunile au avut un efect pozitiv, respectivii nu au mai acționat în public, dar au cerut să li se aprobe plecarea în străinătate. Aprobîndu-li-se expatrierea, sus-numiții au ajuns în Austria, unde au fost internați în lagăr. După cinci luni de zile, nemaiputînd suporta condițiile grele în care trăia, I. Roman s-a întors în țară. El a fost de acord să dea o declarație publică inserată în ziarul „Drum nou" și avînd caracter demascator cu referire la condiția de emigrant. În același timp, avînd informații că A. Molnar a trimis fratelui său din Brașov o scrisoare plină de amărăciune cu privire la situația grea în care se

află, acesta din urmă a fost sfătuit să o prezinte la presa locală, în baza căreia a fost redactat un articol.

Fiind identificat ca autor al unei scrisori anonime cu conținut dușmănos adresată aceluiași post de radio, I. Codreanu a fost pus în dezbatere publică, în fața tuturor cadrelor didactice de la Școala profesională din orașul Zărnești, unde lucra. Această acțiune a avut un efect deosebit asupra participanților.

Postul de radio „Europa liberă" a transmis conținutul unei scrisori prin care se „demasca" reaua-voință a autorităților române, care refuzau eliberarea unui pașaport pentru O. Elisabeta din comuna Părău, județul Brașov, care în fapt se afla de mai mult timp în străinătate. Obținînd informații că un unchi al emigrantei și-a manifestat indignarea, a fost îndrumat să se adreseze cu o scrisoare de protest postului de radio „Europa liberă", în care să demaște caracterul mincinos al emisiunilor acestuia.

De menționat este și faptul că în toate cazurile puse în dezbatere publică, avertizări, destrămări de anturaje etc. activitatea persoanelor respective a fost temeinic documentată, întocmindu-se note explicative în urma discuției cu un număr însemnat de persoane care aveau cunoștință de astfel de activități, în cadrul actelor premergătoare. In aceste împrejurări ei au fost prelucrați să se abțină de la activități ostile.

A intrat în practica ofițerilor de la Inspectoratul județean Brașov al Ministerului de Interne ca în toate cazurile de dezbatere publică, avertizări în cadru lărgit etc. să se prelucreze și principalele prevederi ale unor acte normative corespunzătoare problematicii și cazuisticii abordate și unele articole din Codul penal, cu accent deosebit pe propaganda care se duce de unele cercuri reacționare împotriva orînduirii sociale din țara noastră.

În continuare ne propunem ca, folosindu-ne de metodele sus-menționate și găsind forme noi, să acționăm cu și mai multă fermitate pe linia prevenirii tuturor acțiunilor antisociale de demascare a cercurilor reacționare din străinătate și a emisiunilor posturilor de radio ostile țării noastre.

colonel Ioan MARINESCU

Măsurile ce trebuie întreprinse de către organele de securitate în scopul contracarării propagandei emigraționiste și acțiunilor evazioniste; activitatea de prevenire a încercărilor de trecere frauduloasă a frontierei și de rămînere ilegală în străinătate

Participarea tot mai activă la cooperarea internațională pe multiple planuri ca și politica de pace și prietenie promovată consecvent de către România care se bucură azi de aprecierea unui număr tot mai mare de state au adus și îi aduc poporului nostru tot mai numeroși prieteni pe toate meridianele globului. În acest context, al extinderii cooperării internaționale în toate domeniile, dezvoltării turismului mondial, în vederea unei mai bune cunoașteri reciproce, al adîncirii relațiilor de prietenie și colaborare, sosesc în țara noastră un număr tot mai mare de cetățeni străini, atît pe linie oficială, în delegații economice, științifice, cultural-artistice, sportive, ca reprezentanți ai unor firme, cît și pe linie neoficială, ca turiști sau în vizită la rude și prieteni. De asemenea, sporește continuu numărul cetățenilor români care călătoresc în străinătate, atît în interes de serviciu, cît și în vizită la rude sau ca turiști.

Această situație, de creștere a numărului cetățenilor străini care vin în țara noastră și a cetățenilor români care pleacă în străinătate, este exploatată de serviciile de spionaj străine, de organizațiile reacționare ale emigrației române și de unele elemente din interior, cu concepții dușmănoase, în scopul susținerii unor acțiuni ostile prin falsificarea și denigrarea realităților social-politice din țara noastră, îndem-

narea unor cetățeni români la acțiuni protestatare și sprijinirea acestora să părăsească fraudulos țara ori să rămînă ilegal în străinătate.

În ultimii ani, cercuri reacționare din Occident desfășoară o susținută propagandă pe marginea așa-zisei probleme a „drepturilor omului", organizînd o veritabilă campanie de denigrare a țării noastre, invocîndu-se o pretinsă nerespectare a prevederilor actului final al Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa de la Helsinki referitoare la problemele umanitare, libera circulație a ideilor și persoanelor, urmărind în fapt discreditarea României pe plan internațional. La această activitate s-au raliat și reprezentanțele diplomatice ale unor state capitaliste acreditate în țara noastră, care fac ample documentații asupra unor cazuri individuale de așa-numita „încălcare a drepturilor omului", intensificîndu-și totodată activitatea de instigare a unor cetățeni români (îndeosebi din rîndul naționalităților conlocuitoare) de a solicita aprobarea de expatriere sau de a părăsi ilegal țara.

O pondere însemnată o atribuie aceluiași gen de probleme emisiunile în limba română ale posturilor de radio reacționare din străinătate, îndeosebi „Europa liberă" și „Libertatea". Prin stipendiații lor, organizațiile emigraționiste reacționare din străinătate acționează tot mai intens și mai variat asupra rudelor și cunoștințelor apropiate ale unor cetățeni din rîndul naționalităților conlocuitoare, îndemnîndu-i la evaziune, în care scop sînt „sfătuiți" să recurgă la acțiuni protestatare și alte activități de natură să prejudicieze climatul politic din țara noastră. În legătură cu aceste aspecte, o profundă semnificație au aprecierile făcute de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Consfătuirea pe țară a unităților de control al oamenilor muncii, din 17 februarie 1977, unde spunea : *Regretăm că se găsesc oameni politici, din păcate chiar și guverne, care sprijină elemente declasate, trădătoare de țară, punîndu-le la dispoziție mijloace și posturi de radio pentru a acționa împotriva hotărîrilor de la Helsinki, împotriva destinderii, păcii și colaborării în Europa. Sperăm că cei în cauză vor înțelege că, prin aceasta, dăunează chiar intereselor propriilor popoare, că, vrînd sau nevrînd, aduc prejudicii păcii și colaborării internaționale.*

În susținerea propagandei emigraționiste și evazioniste pe care o fac, serviciile de spionaj și cercurile reacționare din străinătate se folosesc, cum am mai arătat, și de anumite persoane ce vin în țara noastră sub acoperire oficială sau ca turiști. Aceștia aduc cu ei pașapoarte false ori mijloace de transport, special amenajate, cu ascunzători pentru persoane, îndeamnă la trecere frauduloasă a frontierei sau la constituirea de grupuri, care să acționeze asupra frontierei prin folosirea unor mijloace și metode violente.

Se acționează, de asemenea, asupra celor care se deplasează în străinătate în interes de serviciu sau particular, cu precădere asupra persoanelor cu pregătire superioară, a specialiștilor și oamenilor de știință cărora li se fac promisiuni tentante spre a-i determina să refuze întoarcerea în țară. Trebuie subliniat că în anumite state capitaliste activitatea de atragere, de racolare a unor oameni de știință, mai ales a specialiștilor în diferite domenii, a căpătat un caracter permanent și organizat. Numeroase guverne au promulgat chiar legislații menite să faciliteze emigrarea specialiștilor din țările lor de origine — de regulă țări în curs de dezvoltare — în țări puternic industrializate.

Pericolul social pe care îl prezintă astfel de fapte și implicațiile pe care le pot avea săvîrșirea lor impune necesitatea unor măsuri eficiente pe linia întregului aparat de securitate și miliție.

1. Măsurile ce trebuie întreprinse de către organele de securitate în scopul contracarării propagandei emigraționiste și a acțiunilor evazioniste.

În vederea contracarării acțiunilor de propagandă emigraționistă organizate în străinătate împotriva țării noastre trebuie să se acționeze cu măsuri de contrapropagandă, în funcție de situația operativă și de particularitățile diferitelor zone geografice ale țării. În acest context se impun :

— *pregătirea contrainformativă a cetățenilor români care se deplasează în străinătate* în interes de serviciu sau personal și instruirea selectivă a celor care prin pregătirea lor profesională și relațiile pe care le au în străinătate pot prezenta obiectiv realitățile din țara noastră și respinge cu argumente convingătoare acțiunile de propagandă ostilă ;

— *selecționarea unor persoane de încredere din rîndul oamenilor de știință, artă și cultură*, al naționalităților conlocuitoare și cultelor, în vederea pregătirii lor pentru a acționa prin relațiile pe care le au în străinătate împotriva activităților ostile țării noastre ;

— *dirijarea rețelei informative cu posibilități de a exercita influență pozitivă asupra unor diplomați, ziariști, scriitori, oameni de știință și afaceri, specialiști*, precum și asupra altor cetățeni străini influenți în țările lor, pentru ca aceștia să înțeleagă și să prezinte în mod corespunzător realitățile din România ;

— *determinarea unor personalități din rîndul emigrației de a lua atitudine publică față de propaganda ostilă țării noastre*, prin publicarea unor lucrări sau adresare de memorii și scrisori de protest către organe de presă, personalități politice, organizații internaționale, în care să fie prezentate în mod obiectiv realitățile din România ;

— *invitarea în țară a unor oameni de știință și cultură, ziariști străini de prestigiu și reprezentanți ai unor culte*, pentru a cunoaște nemijlocit realitățile cu privire la drepturile și libertățile cetățenești, religioase și ale naționalităților conlocuitoare, în vederea publicării în străinătate a unor materiale pe această temă ;

— *intensificarea pregătirii contrainformative a populației*, în vederea demascării și contracarării propagandei ostile din exterior ; punerea în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii a celor care sub influența propagandei dușmănoase săvîrșesc fapte antisociale, instigă la

emigrare sau evaziune, se constituie în grupuri, pentru trecerea frauduloasă a frontierei, în vederea compromiterii și anihilării activității lor ;

— *conlucrarea cu organele de stat, cu instituțiile de învățămînt și organizațiile obștești* în scopul intensificării și diversificării măsurilor de prevenire și neutralizare a influențelor nocive din exterior asupra cetățenilor români, îndeosebi a tinerilor ;

— *colaborarea cu organele de presă, de radio și televiziune, cu edituri și instituții cultural-artistice și cu cinematografia*, pentru realizarea unor lucrări de natură să contribuie la demascarea propagandei dușmănoase împotriva țării noastre ; realizarea de interviuri cu cetățeni români care s-au stabilit în Occident și au revenit în țară ; reportaje privind opiniile unor turiști străini de origine română ; declarații ale unor români asupra cărora, pe timpul cît s-au aflat în străinătate, s-au făcut presiuni pentru a refuza înapoierea în țară.

În cadrul măsurilor informativ-operative de prevenire și neutralizare a propagandei emigraționiste și evazioniste este necesar să se acorde atenție :

— *diplomaților* acreditați în țara noastră, cunoscuți cu preocupări pe linia culegerii de informații despre situația social-politică a naționalităților conlocuitoare sau de instigare directă la emigrare ori la acțiuni ostile ;

— *străinilor* aflați în țară cu misiuni oficiale, la studii, ca turiști, precum și a legăturilor acestora din rîndul cetățenilor autohtoni ;

— *cetățenilor români*, care au rude și relații în străinătate ; vizitatorilor la ambasade ; celor care participă frecvent la acțiuni protocolare organizate de reprezentanțele străine ; celor ce-și manifestă dorința de a emigra sau sînt cunoscuți cu intenții de evaziune ; elementelor care au concepții și manifestări iredentiste ; celor cu antecedente politice s-au penale, inclusiv de drept comun, precum și a celor care duc un mod de viață parazitar ;

— *colportării știrilor* transmise de postul de radio „Europa liberă" și de alte oficine de propagandă dușmănoasă ;

— *obiectivelor, locurilor și mediilor* aflate în atenția cercurilor reacționare și a serviciilor de spionaj din străinătate, în scopul cunoașterii stării de spirit și prevenirii unor manifestări negative ;

— *căilor ascunse de penetrare a propagandei reacționare*, precum și de trimitere din țară a unor date și materiale cu conținut ostil, denigrator.

2. Activitatea de prevenire a încercărilor de trecere frauduloasă a frontierei și de rămînere ilegală în străinătate.

Activitatea de cunoaștere și prevenire a acțiunilor întreprinse de către unele elemente pentru trecerea frauduloasă a frontierei de stat sau rămînere ilegală în străinătate se desfășoară în baza prevederilor Ordinului ministrului de interne nr. 00887/1976, potrivit cărora toate organele informativ-operative de securitate și miliție centrale și teritoriale au atribuții și responsabilități pentru depistarea și neutralizarea persoanelor cu asemenea preocupări.

În cadrul activității de căutare a informațiilor se urmărește obținerea de date referitoare la

— *actele pregătitoare de rămînere ilegală în străinătate* efectuate de unii cetățeni români ce urmează să călătorească în afara granițelor în interes de serviciu sau personal ;

— *manifestările intențiilor de comitere a infracțiunii de trecere frauduloasă a frontierei*, instigarea altor persoane, asocieri în grupuri, procurarea de armament și muniție pentru forțarea frontierei ori deturnarea de nave, aeronave ;

— *existența unor favorizatori* care au acordat sau acordă sprijin pentru realizarea unor astfel de acțiuni ; revenirea în țară a unor fugari în scopul organizării de scoateri ilegale de persoane ;

— *metodele și procedeele folosite* de unii cetățeni străini sau români, pentru scoateri frauduloase peste frontiera de stat ;

— *canalele folosite* pentru trecerea frauduloasă a frontierei ;

— *încercările de ieșire frauduloasă din țară* prin ascunderea în mijloacele de transport care trec prin P.C.T.F. ori prin folosirea pașapoartelor falsificate ;

— *introducerea în țară de documente false sau materiale de propagandă* care prin răspîndirea lor pot instiga la acțiuni de trecere frauduloasă a frontierei sau de rămînere ilegală în străinătate ;

— *diferite aspecte de interes operativ* ce apar în cadrul micului trafic și pe raza localităților de frontieră ;

— *unele categorii de persoane* care : sînt nemulțumite, pretind că nu se pot realiza din punct de vedere profesional și social la noi în țară ; încearcă să organizeze acțiuni cu caracter protestatar ; li s-au respins cererile de plecare definitivă sau de călătorii temporare în străinătate ori nu li s-a aprobat căsătoria cu străini ; au fost prinse în tentativă de trecere frauduloasă a frontierei sau înapoiate de organele de stat din țările vecine ; au rude ori cunoștințe în străinătate și sînt preocupate să plece din țară ; au legături cu străini cunoscuți că se ocupă cu scoateri ilegale de persoane ; nu-și justifică prezența în zona de frontieră ; sînt aventuriere, elogiază modul de viață capitalist, duc un mod de viață parazitar ori nu au locuri de muncă stabile ; sînt preocupate să creeze canale de scoatere ilegală din țară a unor persoane ; instigă pe unii tineri la evaziune ori influențează anumite persoane să rămînă ilegal în străinătate.

În activitatea de căutare a acestor informații se va acorda o atenție deosebită localităților, obiectivelor economice și șantierelor cu fluctuație mare de personal din zona de frontieră, porturilor maritime și fluviale, locurilor de încărcare a mărfurilor destinate exportului, stațiilor și triajelor de cale ferată, motelurilor, campingurilor și altor obiective turistice din apropierea frontierei.

Organele de securitate și miliție au datoria să întreprindă asemenea măsuri informativ-operative încît să prevină apariția în zona de frontieră a persoanelor semnalate cu intenții de trecere frauduloasă a frontierei; să organizeze razii și controale milițienești în zonele limitrofe frontierei, iar în cooperare cu organele de grăniceri să depisteze persoanele suspecte că ar pregăti ori acționa să treacă fraudulos peste graniță, cît și pe cele care nu-și justifică prezența în acele localități.

Un rol important în activitatea de prevenire și descoperire a încercărilor de trecere frauduloasă peste graniță revine P.C.T.F., prin identificarea persoanelor pretabile la astfel de acțiuni cu ocazia verificărilor documentelor de călătorie și a mijloacelor de transport din traficul internațional. Realizarea acestui deziderat impune executarea cu maximă vigilență a controlului, accentul punîndu-se pe cunoașterea metodelor și procedeelor folosite de infractori pentru trecerea frauduloasă a frontierei; descoperirea falsurilor în documentele de călătorie; identificarea corectă a persoanelor; studierea și cunoașterea locurilor noi de ascundere în mijloacele de transport. La intrarea în țară controlul documentelor trebuie să se efectueze cu aceeași rigurozitate ca la ieșire, pentru a se evita inducerea în eroare a organelor de control prin prezentarea unor pașapoarte pe care se află aplicate (chiar de către organul emitent) nu fotografiile cetățenilor străini care vin în România, ci acelea ale persoanelor ce intenționează să iasă fraudulos din țară cu ajutorul acestor pașapoarte.

În activitatea de prevenire a intențiilor de trecere frauduloasă a frontierei sau de rămînere ilegală în străinătate, unitățile operative pot primi un ajutor substanțial din partea organelor de evidență ale Ministerului de Interne, care au sarcina să centralizeze, să prelucreze și să le pună la dispoziție date multiple despre elementele cunoscute cu astfel de intenții.

În afară de mijloacele și metodele specifice de securitate, folosite pentru contracararea intențiilor de evaziune, un accent deosebit trebuie pus pe munca de influențare a celor predispuși la săvîrșirea unor astfel de fapte, folosind în acest scop sprijinul factorilor educaționali și colectivele de oameni ai muncii.

În cadrul măsurilor de prevenire și neutralizare ce se iau de către organele de securitate și miliție, se impune să se aibă în vedere faptul că *evazionismul constituie doar o latură, un efect al propagandei anticomuniste* susținută din exterior, urmărindu-se prin aceasta de fapt crearea unui climat dăunător în interiorul țării și discreditarea R. S. România pe plan internațional.

Material întocmit de un colectiv sub coordonarea
locotenent-colonelului Alexandru ALIMAN

Sprijinul oamenilor muncii — factor activ în prevenirea şi curmarea trecerilor frauduloase peste frontieră

Pentru prevenirea infracțiunilor de frontieră, în cadrul județului Caraș-Severin, pe lîngă aplicarea măsurilor informativ-operative prevăzute de Ordinul ministrului de interne nr. 00887/1976, ținînd cont și de vulnerabilitatea zonei de frontieră din raza noastră de activitate, am întreprins și alte măsuri, cum sînt:

Cu sprijinul Comitetului județean al P.C.R. s-au organizat în orașele Moldova-Nouă, Oravița și în cele 12 comune de graniță ședințe cu activul de frontieră și cu populația din zonă, în care s-a analizat contribuția cetățenilor la paza și apărarea frontierei de stat, s-a făcut prelucrarea contrainformativă a populației și au fost prezentate actele normative care reglementează regimul juridic al frontierei de stat. De asemenea, s-au făcut prelucrări contrainformative în grupuri mai mici și în mod diversificat, în funcție de specificul muncii profesionale: pescari, vînători, pădurari, conducători auto, mecanizatori agricoli, paznici de cîmp etc.

Ca urmare, în anul 1977 populația din zonă a semnalat apariția în localitățile de frontieră a unui număr de 35 elemente cu intenții de evaziune, elemente care au fost reținute de organele noastre sau (la semnalarea noastră) de grăniceri. Grăitor în acest sens este cazul lui Micolici Ilie, șofer, care face curse de călători pe ruta Moldova-Nouă — Socol-Zlatița și care, în cursul anului 1977, a predat organelor de grăniceri de la punctul de control Baziaș un număr de patru infractori. Ca și cazul pădurarului Panici Svetozar, din comuna Zlatița, care în anul 1977 a reținut și predat organelor de grăniceri doi infractori.

Tot în scopul prevenirii pătrunderii și stabilirii temporare în localitățile zonei de frontieră a unor persoane pretabile de a trece ilegal frontiera, în urma unui studiu, s-a realizat o legătură permanentă între ofițerii care deservesc obiective economice din zonă, șefii serviciilor de personal și responsabilii căminelor de nefamiliști, reușindu-se ca pe această cale să fie identificate peste 100 de persoane care au venit în zonă fără documente de identitate sau care au fost condamnate anterior pentru intenții de evaziune și care au fost scoase din localitățile respective.

S-au organizat în două rînduri punerea în dezbatere publică a unor infractori de frontieră în localitățile din zonă. Mult interes a stîrnit în rîndul cetățenilor dezbaterea publică organizată în comuna Vrani, în legătură cu numitul Clapon Vasile, care în anul 1970 a fost condamnat pentru faptul că în schimbul unor sume de bani înlesnea trecerea peste frontieră a unor persoane. La începutul anului 1977 a continuat cu ase-

menea preocupări. El a stabilit legătura cu un cetățean sîrb în vederea organizării de scoateri ilegale peste frontieră a unor persoane. La indicația acestuia, Clapon Vasile se deplasa la Timișoara și în diferite comune cu populație de naționalitate germană, unde contacta persoane cu intenții de evaziune și care urmau să fie scoase ilegal din țară. Concret, sarcina lui Clapon Vasile era de a aduce aceste persoane în comuna Vrani, a le trece ilegal frontiera în Iugoslavia, unde sîrbul le „prelua" și în schimbul unor sume mari de bani le facilita fuga. În luna iulie 1977, Clapon Vasile a fost prins în flagrant, călăuzind spre frontieră familiile Dör Ghünter și Toader Elmar, în total șase persoane, în schimbul sumei de 100.000 lei. În cadrul adunării publice, la care au participat peste 300 de persoane, locuitorii comunei au luat poziție fermă față de făptuitor și au cerut să fie scos din zona de frontieră.

În luna august 1977, în orașul Oravița a fost organizată dezbaterea publică a cazului privindu-l pe Bribece Ion, care inițial l-a ajutat pe Clapon Vasile la transportul grupului de șase persoane, iar după scurt timp a fost semnalat și el cu intenții de evaziune, fiind reținut în faza de tentativă.

O altă măsură a fost destrămarea și avertizarea unor grupuri care intenționau să treacă fraudulos frontiera. Iată ultimele cazuri : În orașul Reșița a fost depistat un grup format din Goldner Eugen, Dumitru Ion și Scurtu Ecaterina, care intenționau să treacă frontiera pentru a ajunge în R.F.G. Faptul că Goldner Eugen și Dumitru Ion aveau intenții de a fugi din țară s-a cunoscut încă din luna mai 1977. La începutul lunii august 1977 a venit în vizită la Reșița cetățeanul vest-german Rohm Heinrich-Iosif, originar din România, plecat legal din țară în anul 1976. Goldner Eugen și Dumitru Ion au intrat în legătură cu acesta, deoarece îl cunoșteau înainte de plecarea din țară. Împreună au stabilit ca, după ce vor trece ilegal frontiera în Iugoslavia, cetățeanul vest-german să-i aștepte în R. S. F. Iugoslavia, la Biserica Albă, de unde să-i transporte mai departe în R. F. G. Au stabilit în acest scop un cod prin care cei din țară să-i anunțe ziua cînd vor încerca să treacă frontiera și cînd cetățeanul vest-german va trebui să fie în Iugoslavia. Împreună cu ei urma să fugă și Scurtu Ecaterina, căreia Rohm Heinrich îi promisese că o va lua în căsătorie.

Cunoscînd toate acestea, pentru a preveni plecarea ilegală, s-a trecut la avertizarea respectivilor, urmînd ca declarațiile lor să fie folosite pentru documentarea activității cetățeanului vest-german și a se propune declararea acestuia ca persoană indezirabilă.

Un alt caz : Numiții Iavorschi Horst și Borduz Nicolae — primul fost condamnat pentru intenții de evaziune — au hotărît să plece ilegal din țară și, în acest scop, și-au construit o barcă și și-au procurat materiale necesare trecerii ilegale, pe Dunăre, în R. S. F. Iugoslavia. Cunoscîndu-li-se intențiile, în luna iulie 1977 s-a trecut la avertizarea lor și confiscarea bărcii, cît și a celorlalte materiale pregătite în vederea trecerii ilegale a frontierei. Similar s-a procedat în cazul unui grup de tineri format din Coc Gligor, Scărișoreanu Vasile, Goian Mircea și Țintaru Stancu, care pregăteau trecerea în grup a frontierei pentru a ajunge în Occident. Informați din timp asupra intențiilor, respectivii au fost cercetați și avertizați de organele noastre privind punerea în aplicare a intenției lor de a fugi ilegal din țară. De menționat că, în urma acestei măsuri, tinerii s-au încadrat în muncă.

O altă măsură larg aplicată pe raza noastră de competență a fost și contactul periodic cu foștii infractori de frontieră și influențarea acestora cu sprijinul cetățenilor de a renunța la preocupările de a mai comite fapte ori acțiuni care să contravină legilor statului.

Tot o metodă a fost și aceea a atenționărilor, care s-au făcut pe o scară mai largă. Practic, în toate cazurile unde am avut unele semnalări că s-ar intenționa sau pregăti trecerea ilegală peste frontieră, cu deplina conspirare a surselor, s-a trecut la atenționarea respectivilor.

Diversificarea măsurilor luate a făcut posibilă reducerea considerabilă a infracțiunilor de frontieră. În cursul lui 1977, pe raza noastră de activitate au reușit să ajungă în Occident, pe cale ilegală, cu 50% mai puține elemente față de anul precedent și aceasta în special cu sprijinul populației, care, putem spune, a fost factorul activ în această acțiune.

Dar în problema prevenirii evenimentelor am avut și lipsuri.

Arătam mai sus că un număr de elemente au ajuns în Occident. De menționat că despre unele dintre ele am posedat informații din care rezulta că pregătesc trecerea ilegală peste frontieră (este cazul numiților : Pokornic Francisc, din Reșița, Drăghia Ion, din Pojejena, și Petrovici Ilie, din Cărbunari, toți foști condamnați pentru infracțiuni de frontieră) dar, întrucît nu s-a acționat în timp util, respectivii au reușit să-și pună planul în aplicare.

Analizînd situația persoanelor prinse în tentativă de trecere frauduloasă a frontierei, cît și cazurile celor trecuți, am ajuns la concluzia că numărul lor putea fi și mai mic dacă erau contactați mai des de ofițerii care-i aveau în atenție. Considerăm însă că în unele obiective, locuri și medii, stabilite ca pretabile de pregătirea trecerilor ilegale peste frontieră, nu am acționat cu întregul potențial informativ pentru descoperirea și prevenirea materializării intențiilor de trecere ilegală peste frontieră. Totodată, nu s-au folosit și alte persoane, care prin atribuțiile și funcțiile pe care le îndeplinesc ar fi putut să contribuie și ele la determinarea celor cu intenții de a pleca ilegal din țară să renunțe la această idee. Pe viitor ne-am propus să ne sprijinim mai mult pe aportul populației și al organizațiilor de masă și obștești în identificarea celor cu intenții de a fugi din țară.

locotenent-colonel Vasa **GRUBACICHI**

Sarcinile organelor de cercetare penală și modalitățile de acțiune pentru prevenirea infracțiunilor și a altor manifestări antisociale în timpul urmăririi penale

Pentru organele de cercetare penală — a căror principală atribuție este de a efectua urmărirea penală în strictă conformitate cu documentele de partid și legile țării — munca de prevenire a fenomenului infracțional este, de asemenea, o obligație ce decurge din lege. Astfel, art. 1 alin 2 C. pr. pen. prevede că : *Procesul penal trebuie să contribuie la apărarea orînduirii sociale și de stat, la apărarea proprietății socialiste, întărirea legalității, prevenirea infracțiunilor, precum și la educarea cetățenilor în spiritul respectării legilor și a regulilor de conviețuire socială*. În art. 202 alin. 4 C. pr. pen. se pune, de asemenea, accentul pe acțiunea de prevenire a infracțiunilor. Din conținutul articolului menționat rezultă obligația pentru organele de urmărire penală să stabilească și împrejurările care au determinat, înlesnit sau favorizat săvîrșirea infracțiunii, pentru a se putea lua măsuri care să ducă la împiedicarea repetării acesteia în viitor. Aceleași obligații se desprind și din Decretul nr. 130/1972 privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, modificat, prin Decretul nr. 69 din 7 martie 1978, unde se precizează că : *Organizează și desfășoară activitatea de apărare a securității statului în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării acțiunilor întreprinse de serviciile de spionaj străine și agenturile acestora împotriva statului român, a acțiunilor de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale, precum și a altor infracțiuni contra securității statului*. Dispoziții similare în legătură cu prevenirea au fost prevăzute și în Ordinul ministrului de interne nr. 001025 din 20.II.1977, privind organizarea activității de urmărire penală a organelor de cercetare ale securității.

Prevenirea infracțiunilor, în special a celor îndreptate contra securității statului, presupune o activitate complexă, susținută și de lungă durată. Complexitatea problemelor ce se ridică în cadrul acestei activități, care necesită folosirea unor metode, forme și mijloace de acțiune variate și diferențiate, face ca la realizarea ei să participe și alte organe : conducătorii unităților socialiste, organele și organizațiile de partid, de sindicat, tineret, precum și organizații de masă și obștești.

Prin însăși natura ei, prevenirea are un caracter *ofensiv*, în sensul că presupune întreprinderea unor acțiuni concrete, diversificate și operative, care să aibă ca rezultat evitarea comiterii oricăror fapte antisociale.

Pe lîngă acestea, munca de prevenire are un caracter *permanent și multilateral*, axîndu-se în același timp pe folosirea convergentă a tuturor mijloacelor care pot duce la împiedicarea încălcărilor legii și a abaterilor de la normele de conviețuire socială.

În realizarea sarcinilor ce revin organelor de cercetare ale securității interesează, cu precădere, acțiunile ce au ca obiect prevenirea infracțiunilor date în competența lor. Aceasta presupune cunoașterea cauzelor, a condițiilor ce favorizează producerea acestor infracțiuni și totodată folosirea de către organele de cercetare ale securității, în cadrul urmăririi penale, a unei metode adecvate. Pentru stabilirea metodelor trebuie să se efectueze o analiză complexă a cauzelor și condițiilor ce au favorizat producerea acestor infracțiuni pe o perioadă de timp.

Studierea, cunoașterea și stabilirea împrejurărilor care au determinat în fiecare caz concret săvîrșirea infracțiunilor constituie nu numai o obligație legală pentru organele de cercetare ale securității, dar și punctul de plecare în elaborarea metodelor și mijloacelor științifice de descoperire, cercetare și prevenire a acestora.

Formele și metodele folosite de organele de cercetare ale securității pentru combaterea infracționismului și a altor încălcări de lege, pentru educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste sînt diversificate în funcție de faza și etapa în care organele respective își desfășoară activitatea. Organele de cercetare penală ale securității constituite ca atare prin dispozițiile art. 201 din C. pr. pen. desfășoară, în principal, activitate de urmărire penală în cauzele ce le sînt date în competență, activitate ce are drept scop *strîngerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptuitorilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată* (art. 200 C. pr. pen.).

Practica muncii organelor noastre demonstrează că pentru realizarea laturii preventive a activității de urmărire penală există posibilități variate de acțiune, în raport de particularitățile cazului, atît cu ocazia efectuării actelor premergătoare, cît și în cursul desfășurării urmăririi penale.

Folosirea pe scară largă a instituției actelor premergătoare oferă organelor de cercetare penală ale securității, pe lîngă posibilitatea aprecierii temeiniciei începerii sau neînceperii urmăririi penale, multiple posibilități de a acționa în scop preventiv, fie direct, fie în colaborare cu organele informativ-operative. Astfel, în cursul efectuării actelor premergătoare se obțin adesea și *alte date* decît cele legate direct de împrejurările săvîrșirii faptelor cu care a fost sesizat organul de cercetare penală, privind încercarea persoanelor implicate ori a *altor persoane* de a comite și *alte fapte* decît cele ce fac obiectul cauzei. În astfel de situații se impune ca organul de cercetare penală să găsească cele mai adecvate căi pentru *a acționa operativ în vederea împiedicării producerii acelor fapte*, căi ce nu pot fi prestabilite dar care se pot desprinde din particularitățile cazului în speță.

Se poate acționa în scop de prevenire și cu ocazia efectuării actelor premergătoare, chiar prin materialitatea realizării lor. Spre exemplu,

în discuțiile cu făptuitorul, organul de cercetare penală trebuie și poate să-l determine să renunțe la continuarea săvîrșirii faptelor antisociale sau la comiterea unor alte asemenea fapte necunoscute pînă în acel moment de către organul de cercetare penală.

Tot în cursul efectuării actelor premergătoare se poate stabili *existența unor nereguli sau neajunsuri în activitatea diferitelor unități socialiste de stat sau organizații obștești*, care intr-un mod sau altul ar putea înlesni comiterea unor încălcări ale legii și abateri de la normele de conviețuire socială. În astfel de situații, organul de cercetare penală odată cu informarea organelor de partid au datoria de a sesiza nergulile și neajunsurile constatate conducerilor unităților sau organizațiilor respective, precum și altor factori competenți în a lua măsuri pentru înlăturarea lor.

Un asemenea mod de acțiune a fost folosit într-o cauză în care în cursul efectuării actelor premergătoare s-a stabilit că mai multe întreprinderi de comerț exterior au încheiat contracte cu diverse firme străine pentru importul unor utilaje complexe de mare valoare, ca modalitate de plată prevăzîndu-se obligația firmelor respective de a importa, într-un anume procent, utilaje din nomenclatorul M.I.C.M. și M.I.Ch. În caz de nerespectare a acestei obligații, firmele străine urmau să plătească penalizări părții române. La termenul de scadență, firmele străine au prezentat confirmări scrise care atestau că și-au îndeplinit obligațiile contractuale prin importul de diverse utilaje din țara noastră. Studierea atentă a confirmărilor a relevat că în realitate acestea se refereau la operațiuni efectuate înainte de încheierea contractelor, care nu aveau ca obiect importul de utilaje din nomenclatorul M.I.C.M. și M.I.Ch., fiind contracte obișnuite de import a unor utilaje din țara noastră, astfel că nu erau de natură să stingă obligațiile contractuale ale firmelor respective. Față de această situație au fost sesizate conducerile întreprinderilor de comerț exterior și ale ministerelor respective care au luat măsuri de anulare a confirmărilor date de firmele străine și obligarea lor la respectarea clauzelor contractuale și plata penalizărilor, prevenindu-se astfel producera unor importante prejudicii economiei naționale.

Potrivit prevederilor art. 202 alin. ultim C.pr.pen. organul de urmărire penală este obligat *să strîngă date cu privire la împrejurările care au determinat, înlesnit sau favorizat săvîrșirea infracțiunii, precum și orice alte date de natură să servească la soluționarea cauzei*. Considerăm că această prevedere servește, de asemenea, ideea de prevenire a fenomenului infracțional, deoarece cunoscîndu-se cauzele și condițiile care determină, înlesnesc sau favorizează săvîrșirea infracțiunilor se poate acționa mai eficient împotriva acestora, realizîndu-se implicit împiedicarea comiterii în viitor a unor fapte infracționale similare.

Ca modalități de acțiune în acest scop pot fi arătate cu titlu exemplificativ : sesizarea organelor de partid și a conducerilor unităților socialiste de stat, a organizațiilor obștești ori a forurilor lor tutelare, verificarea modului în care acestea s-au preocupat de înlăturarea deficiențelor semnalate, intervenția organului de cercetare în cazul infracțiunilor aflate în faza tentativei, pentru împiedicarea producerii rezultatului infracțional sau al altor consecințe dăunătoare, furnizarea unor date sectorului informativ-operativ pentru orientarea activității spre locurile și mediile care în mod frecvent generează același gen de manifestări

antisociale și altele. Practica muncii organelor noastre a reliefat că uneori se manifestă tendința criticabilă de a se acționa împotriva cauzelor și a condițiilor care au determinat, înlesnit sau favorizat săvîrșirea unor infracțiuni abia după terminarea cercetării penale și uneori chiar după pronunțarea hotărîrilor judecătorești.

O sarcină importantă a organelor de cercetare penală, a cărei îndeplinire produce efecte cu caracter preventiv, o constituie obligația acestor organe de a desfășura o cercetare operativă multilaterală și completă, cu un pronunțat rol educativ-preventiv, atît asupra persoanelor care, într-un mod sau altul, au participat la săvîrșirea faptelor ce formează obiectul cercetării, cît și asupra celor tentați să săvîrșească în viitor asemenea fapte.

Realizarea unei urmăriri penale *temeinice și legale* este un alt mijloc ce contribuie la sporirea eficienței educativ-preventive a activității de urmărire penală, care determină pe cei în cauză, cît și alte elemente șovăielnice, insuficient educate, să nu mai săvîrșească infracțiuni. Practica de urmărire penală a dovedit că dacă cercetarea reușește să-i identifice operativ pe autor și pe participanți la infracțiune și să stabilească cauzele și condițiile care au determinat și înlesnit săvîrșirea faptelor, acest lucru va avea influență pozitivă asupra cetățenilor.

O importanță deosebită în cunoașterea cauzelor producerii unor infracțiuni date în competența organelor de cercetare ale securității statului o prezintă *cercetarea locului faptei*. În toate cazurile de incendii, avarii, explozii sau alte evenimente produse în obiective economice, organele de cercetare ale securității, în conlucrare cu celelalte organe ale ministerului, au sarcina să aprofundeze cercetările și verificările pentru stabilirea cauzelor ce au generat fenomenele respective și persoanele care răspund de cele petrecute. Pentru stabilirea corectă a împrejurărilor în care se produc aceste accidente, ca și a cauzelor care le determină, favorizează sau înlesnesc se impune deplasarea la fața locului a organului de cercetare al securității cît mai urgent posibil, pentru a preîntîmpina posibilitatea intervenției unor persoane în scopul schimbării sau modificării locului faptei.

O modalitate de acțiune care se întemeiază pe rolul deosebit al colectivității în prevenirea și combaterea manifestărilor antisociale o constituie punerea în dezbatere publică sau a colectivelor de oameni ai muncii a faptelor cu caracter antisocial, indiferent dacă se iau sau nu măsuri cu caracter penal împotriva făptuitorilor. Aceste măsuri presupun analiza cu discernămînt politic și juridic a faptelor și a situației persoanelor ce urmează a fi puse în dezbatere, alegerea momentului și locului acestora cu simț de răspundere și buna lor organizare, astfel încît să se obțină eficiența scontată.

Experiența organelor noastre a demonstrat cu prisosință eficiența deosebită a acestor măsuri sub aspect preventiv și educativ, atît față de persoanele care au făcut obiectul dezbaterilor, cît și a altora, predispuse a comite fapte cu caracter antisocial.

În atenția organelor de cercetare penală ale securității la terminarea urmăririi penale trebuie să stea găsirea și punerea în aplicare a celor mai adecvate măsuri pentru valorificarea, în scop preventiv, a rezultatelor cercetării penale.

Pentru crearea unui curent de opinie în rîndul colectivului din care a făcut parte inculpatul și pentru ca acesta să simtă dezaprobarea propriilor sale fapte, s-a practicat frecvent ca metodă de prevenire *organizarea judecării unor procese în colectivele de muncă din care au făcut parte inculpații.*

În alte situații, s-a practicat metoda *organizării unor procese cu publicitate lărgită* unde, pe lîngă persoanele implicate în cauză, au fost invitate să ia parte și alte persoane din unitatea unde a lucrat inculpatul.

Trebuie însă reținut că aplicarea acestor forme de judecată, prin care se urmărește realizarea unui larg efect educativ, impune alegerea unor cauze semnificative, în stare să contribuie la realizarea scopului urmărit. De aceea, la soluționarea unor astfel de procese este indicat să se ceară sprijinul organizațiilor de partid, din unitatea respectivă, pentru reușita acțiunii.

Din acest punct de vedere este edificator cazul privind pe I.N. și I.B., cercetați și trimiși în judecată pentru săvîrșirea infracțiunii de trădare prin transmiterea de secrete, prevăzută de art. 157 alin. 1 C.pen., săvîrșită prin aceea că au transmis reprezentantului unei organizații străine interesate un document strict-secret care cuprindea date referitoare la politica statului român în materia importurilor în timpul și după starea de necesitate instaurată ca urmare a inundațiilor din anul 1975. La procesul care s-a judecat la sediul instanței, s-a asigurat participarea conducătorilor mai multor întreprinderi de comerț exterior, precum și persoane despre care organele informativ-operative dețineau date că sînt pretabile să comită fapte asemănătoare sau alte încălcări de lege. Materialele obținute după judecarea procesului au relevat că s-a creat o opinie de masă, dezaprobare și înfierare a faptelor comise de cei doi inculpați, apreciindu-se în același timp soluția dată de instanță ca justă și în concordanță cu gravitatea și periculozitatea socială a faptelor săvîrșite.

Considerăm că pentru buna organizare și desfășurare a proceselor cu publicitate lărgită, pe lîngă cooperarea cu organele de procuratură și justiție, se impune și o bună conlucrare a organelor de cercetare penală cu organele informativ-operative, în vederea valorificării datelor pe care acestea le dețin (cu respectarea regulilor privind conspirativitatea muncii) și care pot contribui la sporirea efectului preventiv al acestor procese.

O altă modalitate de acțiune pe linia prevenirii faptelor antisociale, după terminarea urmăririi penale sau chiar după pronunțarea hotărîrilor judecătorești, o constituie *folosirea mijloacelor de informare a opiniei publice* — presă, radio, televiziune —, pentru prezentarea și prelucrarea unor cazuri cercetate de organele noastre.

Trebuie reținut însă că și folosirea mijloacelor de informare a opiniei publice impune analiza temeinică și cu mult simț de răspundere a cazurilor ce urmează a fi date publicității, care să fie prezentate de așa manieră încît să determine formarea unor opinii de masă împotriva manifestărilor cu caracter antisocial.

Material realizat de un colectiv sub coordonarea
colonelului Ilie AVĂDANI

Unele particularități în activitatea de îndrumare a subofițerilor de la posturile comunale de miliție, pentru soluționarea unor sarcini specifice de securitate

Munca de securitate în mediul rural la Inspectoratul județean Vrancea al Ministerului de Interne se desfășoară, ca pretutindeni, în conformitate cu prevederile Hotărîrii Consiliului de conducere al Ministerului de Interne, din 22 iunie 1976, și în baza celorlalte ordine în vigoare, care reglementează această activitate, inclusiv concluziile pe această linie rezultate din ședința de bilanț a activității Ministerului de Interne din ianuarie 1978. Avem în vedere mai ales faptul că pe măsura trecerii timpului problema în sine capătă noi valențe, în acord cu transformările înnoitoare continue din mediul rural (și nu numai din mediul rural), cu mutațiile care se produc în structura socială a tuturor zonelor geografice ale județului și ale întregii țări. Urmînd un proces evolutiv firesc, în aceste împrejurări ponderea anumitor categorii de elemente dușmănoase din mediul rural, care fac obiectul muncii noastre, este în continuă scădere, iar cele care au mai rămas active își diversifică acțiunile dușmănoase cu mai multă prudență, în primul rînd printr-o mai adîncă conspirare a acestora. În noile condiții, ofițerii din serviciul de informații interne au obligația să-și organizeze permanent munca în conformitate cu situația concretă de pe teren. În acest scop, după cum s-a subliniat la bilanțul amintit mai sus, o atenție deosebită se va acorda perfecționării întregii activități, îndeosebi a muncii cu rețeaua informativă, astfel încît să se asigure prevenirea și neutralizarea acțiunilor ostile din partea elementelor provenite din fostele partide și organizații reacționare, clasele exploatatoare și descendenții acestora, precum și unor persoane aventuriere și parazitare. Elementele legionaro-fasciste și naționalist-iredentiste vor fi controlate „pas cu pas", prin toate mijloacele, astfel încît să nu li se permită, sub nici o formă, să se dedea la fapte ori manifestări de natură a leza interesele statului nostru.

De la început trebuie spus că, în linii generale, cooperarea în mediul rural în domeniul informaţiilor interne nu se diferenţiază structural de aspectele semnalate în buletinul „Securitatea“ în grupajul referitor la cooperarea în domeniul contrainformaţiilor în sectoarele economice*. Totuşi, după opinia noastră, anumite particularităţi există şi la acestea ne propunem să ne oprim în cele ce urmează, avînd în vedere în subsidiar activitatea pe linie de securitate a subofiţerilor de miliţie de la posturile comunale.

O primă particularitate este aceea că **munca de informaţii interne în mediul rural vizează persoane diverse, cu cele mai variate profesii şi preocupări.** După cum se ştie, judeţul Vrancea îşi menţine caracterul încă predominant agrar, cu consecinţele ce decurg de aici pentru munca de securitate, cum ar fi masarea persoanelor cu antecedente penale în mediul rural (în special foşti legionari, foşti membri ai unor organizaţii şi grupări subversive lichidate, sectanţi şi alte categorii de persoane). În cazul „Burlacu“, de exemplu, un „vîrf“ legionar — fost condamnat pentru infracţiuni contra securităţii statului —, pregătirea subofiţerilor de la postul de miliţie Ciorăşti, unde respectivul îşi are domiciliu, a început şi a continuat pe toată durata acţiunii, pînă la finalizarea acesteia. În baza informaţiilor obţinute în cadrul supravegherii informative, realizată mai cu seamă prin subofiţerii de la postul de miliţie şi din care a rezultat atitudinea făţiş duşmănoasă a respectivului, s-a deschis dosar de urmărire informativă în soluţionarea căruia a fost antrenat în continuare şi şeful postului de miliţie. Astfel, informatorul „Mateescu“ din legătura şefului de post, care este vecin şi în relaţii bune cu obiectivul, fiind dirijat pe lîngă acesta, a confirmat şi completat informaţiile furnizate de informatorul „Zaharia“ din legătura ofiţerului. În continuare, în baza informaţiilor verificate şi prin alte surse s-au luat unele măsuri speciale, prin care am urmărit şi realizat în plus documentarea manifestărilor duşmănoase ale obiectivului. În final, împotriva lui „Burlacu“ s-a aplicat măsura avertizării (în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului de interne nr. 000875, art. 22, lit. a), cu care ocazie respectivul şi-a recunoscut vina de a fi colportat afirmaţii duşmănoase la adresa statului socialist şi s-a angajat că îşi va schimba comportarea. Datele pe care le deţinem pînă în prezent atestă că „Burlacu“ îşi respectă angajamentul.

Vorbind de profesiile şi preocupările diverse ale persoanelor din mediul rural al judeţului Vrancea, care fac obiectul muncii de informaţii

* V. „**Securitatea**“ nr. 3/1977, pag. 49 şi urm.

interne, s-ar putea aduce exemplul concludent al numărului însemnat de foşti legionari (intelectuali, ţărani, navetişti, pensionari etc.) a căror supraveghere informativă completă şi eficientă nu ar putea fi realizată fără ajutorul subofiţerilor de miliţie de la posturi, a căror îndrumare de specialitate se face avîndu-se în vedere specificul fiecărui caz.

Altă particularitate este aceea că **supravegherea informativă de securitate a unor elemente duşmănoase ca şi rezolvarea unor sarcini în cadrul urmăririi informative** pe linie de informaţii interne se **înfăptuieşte diferenţiat, de la caz la caz, avînd în vedere între altele şi dispersarea acestora pe o zonă teritorială foarte largă.** De exemplu, în cadrul comunelor mari, în componenţa cărora intră, în unele cazuri, 8—9 sau chiar mai multe sate (cum este cazul comunei Dumitreşti, care are nu mai puţin de 16 sate !), subofiţerii de la posturile de miliţie (cu precădere cei din zona montană, unde satele sînt răzleţite la distanţe apreciabile unul de altul) sînt instruiţi să acţioneze operativ în probleme ce nu îngăduie amînare, privind securitatea statului, şi să raporteze apoi ofiţerului de securitate de legătură faptele întîmplate şi măsurile luate. La rîndul său, ofiţerul are obligaţia să raporteze ierarhic despre întreaga acţiune. Este adevărat, acest procedeu este indicat pentru întreaga reţea, inclusiv cea din obiectivele economice (mai ales în caz de pericol iminent) dar în situaţia descrisă mai sus se au în vedere informaţii care în alte condiţii ar comporta (fiind posibilă !) intervenţia organului de securitate. De exemplu, deplasările neanunţate ale unor turişti străini, care trec la acţiuni contrare prevederilor legale, ale reprezentanţilor unor secte religioase interzise (cu scopul de a-şi face prozeliţi) şi ale altor categorii de persoane intră în atenţia directă şi permanentă a subofiţerilor de miliţie din zonă, care iau şi primele măsuri în cadrul supravegherii informative şi, uneori, ulterior în cadrul urmăririi informative.

Activitatea informativă pe linie de informaţii interne se întrepătrunde adesea cu munca de informaţii în sectoarele economice — aceasta fiind, în ordinea celor enumerate, cea de a treia particularitate. Îi avem în vedere, în special, pe acei navetişti care interesează securitatea statului şi care timp de 8—10 ore lucrează în obiectivele economice din mediul urban, iar restul timpului locuiesc şi muncesc la sat. Faţă de anumite elemente din această categorie, în continuă creştere, pe măsura realizării investiţiilor în domeniul industrializării judeţului, manifestă interes atît ofiţerii din serviciul de informaţii interne cît şi cei din serviciul de contrainformaţii în sectoarele economice. La inspectoratul nostru, spre a se evita suprapunerile şi paralelismele se realizează o conlucrare strînsă între cele două servicii şi şeful postului de miliţie pe tema schim-

bului de informații și, cînd este cazul, a împărțirii sarcinilor, în sensul urmăririi acelorași suspecți atît la locul de muncă, în obiectivul economic, cît și în comuna de domiciliu. De exemplu, foștii condamnați pentru infracțiuni contra securității statului : O.M., T.I., M.V., care lucrează la „Combinatul de prelucrare a lemnului" din Focșani și domiciliază în comuna Milcovul, sînt supravegheați informativ în mod coordonat pe cele două linii de muncă.

În sfîrșit, cea de a patra particularitate ar putea fi formulată astfel : **sarcinile preventiv-educative ce revin serviciului de informații interne în zona rurală de responsabilitate se disting printr-o mai mare diversitate, impusă în mod special de apartenența la un grup social sau la altul a persoanelor aflate în atenția securității.** De aici și căile variate de prevenire și influențare educativă ce se pot aplica în mediul rural. Într-un fel, de exemplu, am procedat față de un individ cu manifestări fățiș dușmănoase, care trebuia compromis (este cazul unui preot intrat de curînd în atenția noastră și care, în plus, are și o conduită morală reprobabilă), și în alt fel procedăm față de un fost legionar care a avut o funcție de conducere în organizația legionară, în prezent pensionar și care pozează în „victimă nevinovată". În primul caz a fost mai eficientă punerea respectivului în dezbatere publică (avînd în vedere imoralitatea), în vreme ce în cel de al doilea a apărut mai indicată avertizarea într-un cadru restrîns (ținînd seama că respectivul se manifestase numai verbal dușmănos și numai față de un cerc limitat de persoane).

În contextul celor arătate, dorim să conchidem că problema conlucrării dintre serviciul de informații interne cu subofițerii de miliție din mediul rural comportă aspecte variate, în continuă diversificare, și se impune ca una din metodele primordiale ale muncii de securitate în acest mediu, în vederea prevenirii, descoperirii și lichidării unor manifestări și chiar acțiuni dușmănoase.

Nu dorim însă să se înțeleagă din cele arătate că în problema la care ne-am referit la Inspectoratul județean Vrancea al Ministerului de Interne s-ar fi ajuns la un nivel optim de realizare. Dimpotrivă, în ce ne privește sîntem conștienți că conlucrarea la care ne referim nu se realizează încă la toți „parametri" posibili, că mai sînt încă multe de făcut. Amintim doar preocuparea scăzută a unor subofițeri de la posturi de a obține informații și de a le căuta în rîndul persoanelor fără antecedente penale ori politice, a stărilor de spirit negative și a altor aspecte cu care ne confruntăm frecvent în ultima perioadă. Dealtfel acest lucru a rezultat și din recentul bilanț al activității ministerului. Ridicarea acestei conlucrări la nivelul exigențelor actuale este o sarcină înscrisă permanent pe agenda de lucru a cadrelor de conducere și a lucrătorilor din Inspectoratul județean Vrancea al Ministerului de Interne.

colonel Dănilă SAVIN
locotenent-colonel Ion NICOLAE

Prevenirea acțiunilor ostile desfășurate sub masca cultelor și sectelor — sarcină cu semnificații majore

Pericolul social pe care-l prezintă unele elemente cultice și sectante, prin activitatea pe care o desfășoară, nu mai trebuie subliniat. Cazuistica din ultima vreme ne-a determinat să ne organizăm mai bine munca de supraveghere, să stabilim prioritățile în lucrarea acestor elemente și să intensificăm instruirea rețelei informative de profil.

În rîndurile care urmează, vom reliefa cîteva aspecte mai semnificative din experiența Inspectoratului județean Bistrița-Năsăud al Ministerului de Interne pe această linie.

Din supravegherea și urmărirea informativă rezultă că unele elemente cultice și sectante conducătoare sînt preocupate de perfectarea unor legături permanente și organizate cu centre religioase reacționare din exterior, în scopul procurării de publicații și literatură cu conținut ostil ; scoaterii din țară a unor materiale (rapoarte de activitate sau memorii, în care se prezintă denaturat situația unor culte sau secte din România) ; creării în exterior a unei opinii defavorabile țării noastre, cu privire la așa-zisa nerespectare a dreptului de conștiință religioasă. Edificatoare, în acest sens, sînt acțiunile întreprinse de unii iehoviști fanatici, foști condamnați pentru activitate dușmănoasă, printre care „Cuviosul" și „Dulgherul", care au contactat patru cetățeni străini. Aprofundarea informațiilor și coroborarea datelor pe care le deținem duc la concluzia că aceste două elemente sînt preocupate de a stabili un canal de legătură cu exteriorul.

Datorită numărului mai mare de vizite în și dintr-o țară vecină, unii iehoviști din județul nostru, care dețin diverse funcții în cadrul sectei, caută cu insistență legături în țara respectivă, care să-i aprovizioneze cu literatură religioasă și prin intermediul lor să mențină un contact permanent cu Centrala iehovistă mondială. Pe această linie se înscriu activitățile lui „Bernat" și „Faraonul", care au reușit să intre în legătură cu unii iehoviști din afară, prin intermediul unor persoane venite în România ca vizitatori.

Din partea unor membri ai sectei „Martorii lui Iehova", bine pregătiți și cu multă experiență în activitatea de conducere, se constată o recrudescență a activității clandestine

concretizată în : organizarea cu intensitate a unor adunări destinate studierii literaturii iehoviste și îndoctrinarea membrilor sectei cu idei potrivnice orînduirii socialiste ; menținerea unui contact permanent, în scop de informare, cu principalele elemente conducătoare din alte județe ale țării ; procurarea de literatură din exterior, în paginile căreia sînt strecurate idei ostile statului nostru ; impulsionarea activității de atragere în organizație de noi membrii, în special cu pregătire superioară. Așa este cazul unui cercetător științific principal de la un institut de istorie dintr-un centru universitar, de îndoctrinarea căruia se ocupă intens doi iehoviști din județul nostru.

Pentru contracararea și curmarea unor astfel de activități, unitatea noastră a întreprins măsuri diversificate printre care menționăm cîteva dintre acestea: contactarea principalelor elemente iehoviste care dețin funcții în scopul compromiterii, creării de suspiciuni, precum și în vederea exploatării informative ; informarea conducerii unităților socialiste pentru intensificarea muncii politico-educative și folosirea colectivelor de oameni ai muncii în scopul îngrădirii activității lor ostile la locul de muncă ; angrenarea factorilor educaționali din școli și a organizațiilor U.T.C. pentru scoaterea elevilor și tineretului de sub influență sectantă. Pe această linie, rezultate pozitive a obținut „Sonia", soția rezidentului „Trandafir". Cadru didactic la o școală generală din județ, „Soniei" i-au fost încredințați mai mulți copii de iehoviști, din clasele IV—V, pentru a-i angrena într-o mai mare măsură la activități cultural-educative și a le observa evoluția. După o perioadă de peste trei ani, timp în care s-au folosit metode diversificate de atragere a copiilor la acțiuni în cadrul și în afara școlii — filme, excursii, activități sportive, acțiuni de muncă patriotică etc. — un număr de șapte copii de iehoviști au refuzat să mai participe la adunările sectante de îndoctrinare, afirmînd față de părinți că nu vor să devină membrii ai sectei. Rezultatul fiind cel scontat, metoda o vom generaliza și în alte școli din județ.

Am considerat că un moment prielnic pentru a se acționa asupra copiilor de iehoviști îl constituie și acela al absolvirii școlii generale. Este momentul cînd mulți dintre ei părăsesc mediul care a exercitat o influență negativă — familia, ceilalți sectanți — și cînd, prin acțiunile coordonate ale tuturor factorilor educaționali, pot fi determinați să renunțe la preceptele sectei și la activitatea de atragere de noi aderenți. În acest scop, organele noastre au urmărit în mod permanent situația elementelor din mediul sectant, absolvenți ai școlii generale, iar pentru cei care au plecat în localități pe raza altor județe, pentru a-și continua studiile ori a se încadra în muncă, s-au făcut comunicări pentru a se putea acționa asupra lor.

S-a acordat o atenție sporită influențării prin toate mijloacele a tinerilor iehoviști, pentru a-i determina să accepte satisfacerea stagiului militar. În acest sens, asupra lor s-a acționat și se acționează în mod organizat, cu 1—2 ani înainte de încorporare, cu sprijinul factorilor educaționali din instituțiile și organizațiile socialiste în care își desfășoară activitatea, precum și prin contactarea lor directă de către ofițerii de securitate și lucrătorii de la posturile de miliție. În urma măsurilor întreprinse, în ultimii ani nu s-a mai înregistrat nici un refuz de încorporare din rîndul unor asemenea tineri.

La obținerea acestor rezultate au contribuit, printre altele, compromiterea unor conducători iehoviști, folosind aspecte din activitatea lor care să-i discrediteze în fața celorlalți sectanți ; avertizarea și atenționarea unora dintre ei, pentru manifestări ostile ori pentru încercări de a crea stări de spirit necorespunzătoare cu prilejul unor situații mai deosebite ; folosirea acțiunilor miliținești pentru prevenirea unor activități clandestine, prin prezența organelor de miliție în apropierea locului unde urmau să aibă loc adunări sau alte activități sectante, lăsînd impresia unei iminente intervenții.

Nu din puține cazuri rezultă că pentru intermedierea legăturii cu exteriorul sînt folosiți cetățeni de naționalitate germană, chiar fără a fi membri ai sectei, care obțin aprobare pentru a pleca definitiv sau temporar în străinătate. De exemplu, unii sași care au emigrat au fost solicitați de un iehovist, cu rol de conducere în sectă, să transmită în Republica Federală Germania unele aspecte ale activității clandestine a iehoviștilor.

Din partea unor deservenți și membri ai cultelor romano-catolic, reformat și unitarian se constată o împletire a activității naționalist-iredentiste cu cea mistico-religioasă, în sensul că respectivii polarizează în jurul lor elemente cu concepții similare, formînd unele anturaje, unde comentează denaturat politica statului nostru în problema națională ; încearcă să împiedice căsătoriile cu români, iar dacă totuși acestea se realizează, fac tot posibilul pentru ca urmașii să adopte religia respectivă ; mențin un contact strîns cu deservenții de pe raza altor județe, informîndu-se reciproc și uneori purtînd discuții cu caracter naționalist-iredentist ; unii deservenți folosesc orele de catehizare pentru menținerea spiritului naționalist, prin prezentarea denaturată a istoriei poporului nostru și a realizărilor sale prezente. Semnificative în acest sens sînt preocupările lui „Papa" și „Atila", preoți romano-catolici, împotriva cărora s-a luat măsura avertizării și contactării periodice, în vederea influențării pozitive. Sau preocupările preotului unitarian „Valy". Acesta, încercînd să scrie de pe poziții naționalist-iredentiste istoria bisericii unitariene din Transilvania a intrat în relații cu elemente de aceeași profesie aflate în județele limitrofe județului Bistrița-Năsăud, cunoscute cu preocupări de creare a unor anturaje, cît și cu unele elemente de pe raza județului nostru, semnalate cu atitudini ostile. Prin intermediul acestora, „Valy" urma să-și procure materialele care să-i servească drept sursă de inspirație și fundamentare a lucrării proiectate.

Pe baza materialelor obținute în

procesul urmăririi informative, am trecut la documentarea și avertizarea lui „Valy", cît și a altor elemente din anturajul acestuia. În prezent, „Valy" este folosit cu bune rezultate în procesul de influențare pozitivă a unor intelectuali cu concepții naționalist-iredentiste și în activitatea de destrămare a unor anturaje dubioase.

Avînd în vedere că majoritatea parohiilor ortodoxe din județ au aparținut cultului greco-catolic, iar în prezent acestea sînt deservite de un număr însemnat de preoți care au aparținut acestui cult, că există încă mulți preoți nereveniți, care însă mențin legătura și se interesează de situația pe care o au, atenția noastră a fost și este orientată spre depistarea elementelor pretabile la acțiuni clandestine. Nu întîmplător unii dintre aceștia și o parte dintre enoriași frecventează biserica romano-catolică și solicită oficierea de către preoții romano-catolici a unor servicii de cult (botezuri, cununii, înmormîntări); contactează pe unii cetățeni străini care vin temporar pe raza județului, interesîndu-se de acțiunile ce se întreprind în exterior în favoarea acestui cult. În scopul prevenirii unor eventuale activități clandestine, asupra elementelor pretabile am căutat să exercităm o influență pozitivă, atît prin rețea, cît și prin contacte directe.

Informațiile și datele obținute demonstrează că această metodă este eficientă. De exemplu, în cazul lui „Pora", episcop greco-catolic, datorită activității permanente de influențare, acesta evită orice contact cu alte persoane ce se află în atenția noastră, afirmînd în același timp că nu va întreprinde nici o acțiune care să contravină legilor țării.

Cu toate rezultatele obținute, mai avem totuși multe de făcut, pentru ridicarea muncii la parametrii ceruți de conducerea ministerului.

Manifestăm minusuri în lucrarea combinativă a unor cazuri, în stabilirea de măsuri mai ofensive în procesul clarificării anumitor acțiuni, tărăgănînd în mod nejustificat finalizarea cazurilor, care impuneau aceasta, ca urmare a pierderii unor momente operative.

În unele planuri din acțiuni mai figurează măsuri care nu sînt în concordanță cu situația informativă, sînt simpliste.

De asemenea, în munca cu rețeaua informativă, nu întotdeauna se au în vedere particularitățile pe care le prezintă sursele, nu se exploatează anumite date care apar și pot să ducă la consolidarea colaborării cu organele de securitate, se mai fac instructaje sumare, se trasează sarcini cu caracter general, care nu sînt în concordanță cu ceea ce vrem să stabilim.

Ne-am propus să facem mai mult pe linia profesionalizării cadrelor noastre, pentru a desfășura o muncă științifică, să lichidăm unele aspecte de rutină și șablonism din activitatea unor cadre.

colonel Gheorghe MUȘUROIA

Conlucrarea dintre compartimentele de contrainformații în sectoarele economice care au pe raza lor de responsabilitate obiective ce concură la realizarea de autocamioane și autoturisme sarcină de bază în creșterea eficienței activității de prevenire

Sarcinile mereu crescînde ale economiei naționale în domeniul transportului rutier au determinat ca parcul de autocamioane, autobasculante, autoturisme și tractoare să cunoască o dezvoltare de-a dreptul vertiginoasă. Calitatea acestora și parametrii superiori înregistrați au determinat ca mijloacele de transport rutier, fabricate în întreprinderile românești, să se bucure de aprecieri la numeroasele tîrguri și expoziții internaționale, în țările care le-au achiziționat, precum și în propria noastră țară.

Analiza efectuată în 1977 de către Direcția de contrainformații în sectoarele economice a reliefat însă și faptul că, în ultimul timp, au apărut deficiențe la unele mijloace de transport rutier, care au determinat staționări îndelungate, nerealizarea sarcinilor de plan la întreprinderile beneficiare, cît și pericolul compromiterii produselor românești pe piețele externe.

Unele dintre acestea se datoresc faptului că încă nu se realizează o conlucrare eficientă și sistematică între compartimentele de contrainformații în sectoarele economice din inspectoratele județene pe teritoriul cărora se află unități ce concură la producerea unor repere destinate construcției mijloacelor de transport rutier, pentru prevenirea realizării și montării unor piese și subansambluri de calitate necorespunzătoare.

De exemplu, asupra calităților autoturismului „Dacia"-1300, fabricat la Întreprinderea de autoturisme-Pitești, o influență negativă au avut-o execuția necorespunzătoare a parbrizelor realizate de Întreprinderea de geamuri-Buzău, vopselele livrate de Întreprinderea „Policolor" - București, echipamentul electric provenit de la Întreprinderea „Electroprecizia"-Săcele și amortizoarele produse de Întreprinderea de piese auto-Sibiu.

În astfel de situații, era firesc ca serviciul de contrainformații economice de la Inspectoratul județean Argeș al Ministerului de Interne, printr-un schimb operativ de informații cu celelalte inspectorate, să-și aducă o mai mare contribuție la prevenirea executării în întreprinderi din alte județe a unor repere de slabă calitate. Realizarea unui schimb eficient de informații ar fi atenționat ofițerii ce răspund contrainformativ de obiectivele în cauză, care implicit erau datori să intensifice munca de supraveghere informativă și să îmbunătățească activitatea de căutare a informațiilor.

După opinia noastră, o atenție deosebită trebuie acordată și prevenirii realizării unor anvelope de calitate necorespunzătoare de către întreprinderile „Danubiana"-București și „Victoria"-Florești. Produsele realizate și date în exploatare de aceste intreprinderi au provocat numeroase accidente de circulație.

În măsură insuficientă au acționat și inspectoratele județene ale Ministerului de Interne Sibiu, Brașov și Prahova, pentru cunoașterea și înlăturarea cauzelor care conduc la griparea pistoanelor fabricate de Întreprinderea de autocamioane-Brașov și apariția unor defecțiuni la pompele hidraulice confecționate la Întreprinderea mecanică-Plopeni, piese necesare la construirea autotrenurilor în Întreprinderea „Automecanica"-Mediaș.

Verificările informative efectuate au evidențiat faptul că rezistența scăzută a unora dintre mijloacele de transport rutier își găsește izvorul în următoarele cauze :

— nerespectarea tehnologiei de fabricație de către toate întreprinderile producătoare de repere sau diferite echipamente necesare realizării mijloacelor de transport rutier;

— efectuarea controlului tehnic de calitate în mod superficial și tendința unor factori din cadrul unităților economice de a obține o „legalizare" a calității slabe, prin acordarea a numeroase derogări de la calitate ;

— tendința unor întreprinderi colaboratoare de a camufla neglijențele existente în procesul propriu de producție, acceptînd cu ușurință livrarea reperelor la furnizorul general.

Tot verificările informative au reliefat :

— lipsa ori insuficiența unei rețele informative calificate în cele mai importante sectoare, precum și în rîndul controlorilor tehnici, prin care să se realizeze cunoașterea și prevenirea realizării unor produse de calitate necorespunzătoare ;

— slaba conlucrare dintre compartimentele de contrainformații în sectoarele economice pe teritoriul cărora se află întreprinderea ce realizează produse pentru mijloacele de transport rutier, pentru verificarea operativă a informațiilor și luarea de măsuri corespunzătoare ;

— lipsa unei conlucrări eficiente cu organele de miliție pentru prevenirea sustragerilor de piese de schimb auto, a descompletării unor mijloace de transport rutier, degradării acestora.

Pornind de la faptul că aproape fiecare mijloc de transport rutier totalizează peste 2000 de repere, la realizarea cărora participă întreprinderi ale industriei constructoare de mașini și ale altor ramuri economice, dispuse în numeroase județe ale țării, apare necesitatea ca fiecare ofițer să se documenteze asupra beneficiarilor produselor care se realizează în cadrul întreprinderilor pe care le asigură contrainformativ, iar pe această bază să asigure cunoașterea și prevenirea realizării și livrării unor produse de calitate necorespunzătoare. În înfăptuirea acestui deziderat, un accent sporit considerăm că trebuie pus pe realizarea unei conlucrări active și eficiente între compartimentele de contrainformații în sectoarele economice din inspectorate și organele de miliție, prin care se asigură verificarea operativă a informațiilor și prevenirea cauzelor prin care s-ar aduce daune morale și materiale statului român. De asemenea, o atenție sporită se impune a fi acordată cunoașterii și înlăturării cauzelor ce determină „legalizarea" deficiențelor, prin obținerea unor așa-zise derogări de la calitate, cît și în realizarea unei temeinice supravegheri informative în rîndul controlorilor tehnici, îndeosebi asupra stabilirii corectitudinii datelor consemnate în buletinele de calitate.

Bilanțul pe 1977 al activității aparatului de contrainformații în sectoarele economice a pus în evidență faptul că ofițerii care încadrează aceste compartimente au înțeles îngust conceptul muncii de prevenire, considerînd că și-au făcut datoria dacă au informat, fără a urmări dacă se iau măsuri de înlăturare a deficiențelor. Ceea ce este însă mai grav — aspectele, fenomenele și evenimentele din obiective, care necesitau verificări de securitate, fiind suspecte de acțiuni ostile, nu au fost lucrate prin dosare de urmărire informativă, pentru a stabili dacă ele sînt sau nu urmarea unor intenții de sabotaj sau subminare a economiei naționale. Nu am făcut totul pentru a obliga factorii din economie să respecte și să aplice prevederile legale conform competenței și atribuțiilor.

Întreaga activitate de cunoaștere și prevenire a construirii unor repere și subansambluri de calitate necorespunzătoare, în cadrul unităților economice ce concură la realizarea mijloacelor de transport rutier, necesită a fi ridicată la un nivel calitativ superior. Așa cum s-a precizat la bilanțul activității Ministerului de Interne din ianuarie 1978, în etapa care urmează, corespunzător orientărilor stabilite de Conferința Națională a partidului privind ridicarea nivelului tehnic-calitativ al tuturor produselor, realizarea la timp a investițiilor, creșterea eficienței activității economice și gospodărirea rațională a combustibililor și energiei, vor fi luate măsuri hotărîte pentru ridicarea nivelului muncii informativ-operative, în scopul cunoașterii și înlăturării din timp a stărilor de pericol, fenomenelor și împrejurărilor generatoare de infracțiuni și altor fapte păgubitoare, prevenirii oricăror acțiuni de sabotaj, diversiune, subminare, a delapidărilor, furturilor, distrugerilor și degradărilor care prejudiciază avutul obștesc.

locotenent-colonel Traian TĂULESCU
locotenent-colonel Marin POPINCIUC

Vă prezentăm cazul:

„TAKAO"

Cetățeanul japonez „Ijimitsu Takao", inginer la firma „Sumishiba Toshitano Nachine Co", filiala „Nadzu", a venit în România în anul 1973 cu scopul de a acorda asistență tehnică la montarea unor mașini de rectificat cilindri în Întreprinderea de prelucrare a aluminiului din Slatina, județul Olt. „Ijimitsu Takao" cunoștea bine limba engleză și puțin limba română, pentru care depunea un interes deosebit de a o învăța. În cele circa patru luni cît a stat atunci în țara noastră, fiind în supraveghere informativă, nu au apărut despre el informații care să-l contureze ca suspect de activitate de spionaj. Cu toate acestea, cunoscînd una dintre caracteristicile principale ale spionajului nipon, anume aceea că orice cetățean japonez are obligația civico-religioasă, atît timp cît se află în străinătate, de a culege informații folositoare țării sale, rețeaua informativă din întreprindere, din hotelul „Parc" din Slatina, unde era cazat, și din alte locuri și obiective, pe care le vizita, a fost instruită să-l supravegheze cu atenție.

În vara anului trecut „Ijimitsu Takao" a revenit în România la aceeași întreprindere, avînd în plus obligația de a acorda asistență tehnică și la Combinatul de oțeluri speciale din Tîrgoviște, județul Dîmbovița, unde se deplasa periodic.

Supravegherea lui informativă a dus la apariția unor suspiciuni, care treptat s-au conturat, în sensul că inginerul japonez se îndeletnicește și cu activitatea de culegere de informații. La Întreprinderea de prelucrare a aluminiului Slatina, deși i se adusese la cunoștință oficial locurile în care are acces, n-a respectat restricțiile, încercînd să pătrundă și în sectoare interzise nu numai străinilor ci accesului general, a căutat să exploateze informativ personalul muncitor din obiectiv, în special asupra utilajelor furnizate de firme occidentale, și-a creat relații neoficiale cu unele persoane, de la care încerca să culeagă informațiile ce-l interesau. Cu toate că știa că este interzisă pătrunderea în întreprindere cu aparate de fotografiat, el a încălcat și această prevedere, cu intenția vădită de a fotografia cu obiective superangulare zone și sectoare unde nu avea acces.

În cursul lunii iulie 1976, împreună cu colegul și concetățeanul său „Okada Toshi" a plecat spre Corabia, avînd asupra lor aparate de fotografiat de tip „Pentax", dotate cu teleobiective speciale, ce permit fotografierea de la mare distanță. Ajunși la Corabia, s-au deplasat, ca turiști, în zona de frontieră interzisă accesului public, au fotografiat vapoarele ce treceau pe Dunăre, un obiectiv industrial și o porțiune din granița româno-bulgară. Fiind prinși de organele grănicerești și cerîndu-li-se aparatele de fotografiat pentru control, „Ijimitsu Takao", profitînd de neatenția ofițerului care îl legitima, a voalat filmul, distrugînd astfel mijlocul de probă al activității sale compromițătoare, în timp ce „Okada Toshi" a predat rolfilmul, conștient de faptul că clișeele sale nu cuprindeau decît obiective inofensive. Ulterior, amîndoi au refuzat să semneze procesul-verbal de constatare a faptelor respective. La rîndul lor și organele grănicerești au omis să menționeze pe filmul ridicat că aparține lui „Okada Toshi" și să-l pună pe acesta să semneze, ceea ce a dus la pierderea unui moment operativ pe linia documentării activităților suspecte ale celor doi străini.

Conturîndu-se clar îndeletnicirea ascunsă a specialistului nipon, lui „Ijimitsu Takao" i-a fost deschis dosar de urmărire informativă, folosindu-se în acest scop, după caz, gama largă informativ-operativă a mijloacelor și metodelor muncii de securitate. Ca urmare, pe la mijlocul lunii august 1976, echipa de filaj a stabilit că cei doi japonezi s-au prezentat la casa de bilete a stației C.F.R. Slatina, solicitînd două bilete pentru Craiova. După ce le-au cumpărat, au aflat că traseul călătoriei nu trece prin Caracal, ceea ce i-a determinat să le restituie și să ceară altele pentru această localitate. Scopul deplasării lor la Caracal a fost — după cum s-a stabilit — efectuarea unor observații directe asupra unor unități militare din zonă. Un alt moment important a avut loc într-o noapte cînd la ora 1,15 cei doi au părăsit hotelul „Parc" din Slatina, avînd asupra lor aparatele de fotografiat cu teleobiective. Îndreptîndu-se spre gară, ei s-au autocontrolat continuu, apoi la ghișeul stației au solicitat două bilete pînă la Cluj-Napoca. În seara zilei respective au revenit la hotelul din Slatina. Din nefericire nu s-a putut stabili dacă au efectuat în realitate călătoria (care pentru un drum dus-întors între cele două orașe ar fi necesitat circa 15 ore) cu posibilitatea de a rămîne la Cluj-Napoca doar o oră și jumătate, între cele două trenuri. Nu s-a putut stabili nici dacă au avut interese într-o altă localitate de pe acest traseu și ca atare dacă biletele pentru Cluj-Napoca n-au fost

decît un mijloc pentru dezinformarea noastră.

Instruit temeinic, rezidentul nostru „Platon" a reușit să stabilească că în agenda de buzunar a lui „Ijimitsu Takao" apare un fel de jurnal cu distanțe kilometrice, mijloace de transport spre și dinspre Corabia, Calafat și Craiova, o schiță a rîului Olt, cu obiectivele mai importante aflate pe malurile lui, însemnări și schițe cu „înălțimea și greutatea unor persoane" (care pot fi în realitate sisteme de codificare a parametrilor diferitelor obiective).

Interesul evident al lui „Ijimitsu Takao" pentru Corabia ar putea fi motivat de faptul că în viitor aici urmează să se amenajeze un port și să se construiască un șantier naval modern. Or, cunoscute fiind realizările nipone în acest domeniu și relațiile lor cu țara noastră, nu putem exclude tentația de spionaj economic, industrial a cetățeanului japonez.

În aceeași agendă personală apar numele a peste 20 de cetățeni români, cu adresele lor, inclusiv o persoană care a fost la specializare în Japonia. Dealtfel, „Ijimitsu Takao" studiază toate persoanele cu care vine în contact, le exploatează informativ și, în scopul recrutării lor, strînge materiale compromițătoare despre ele. Astfel, împreună cu colegul său „Okada Toshi", „Ijimitsu Takao" a încercat să-l exploateze informativ pe informatorul nostru „Vlădescu", privind existența la Întreprinderea de prelucrare a aluminiului Slatina sau în alte obiective economice din țară a unor mașini unelte de mare gabarit, cu deschideri de peste 20 m între conuri. Avînd preocupări în acest sens, sursa noastră a prezentat interes pentru „Ijimitsu Takao", iar pentru a o menține în contact și a avea totodată despre ea material compromițător, acesta i-a cerut să-i scrie în agenda personală numele său cu adresa întreprinderii unde lucrează, inclusiv funcția și sectorul („Vlădescu" i-a scris însă numai adresa de domiciliu). Pretextînd că l-ar putea ajuta pe „Vlădescu" în întocmirea lucrării de doctorat, japonezul i-a cerut acestuia să-i arate prin schițe (pe motiv că altfel nu înțelege) ce l-ar interesa. Cînd sursa noastră a început să desfășoare schița, acesta a fotografiat-o împreună cu desenul, avîndu-l alături pe „Okada Toshi". Ulterior, „Ijimitsu Takao" l-a mai fotografiat instantaneu pe „Vlădescu", fără ca acesta să știe (cînd era în compania lui „Okada Toshi").

Pentru a controla anumite obiective industriale și militare dintre Titu și Slatina, în decembrie anul trecut, „I.T." a parcurs distanța respectivă cu taxiul, cheltuind aproximativ 700 lei, motivînd apoi că a încurcat trenurile. (De fapt el a încercat să scape de filaj, simulînd că se va deplasa cu trenul dar plecînd în realitate cu autoturismul.) Cunoscînd că în județul Dîmbovița există obiective importante (uzine cu producție specială, unități și mari unități mecanizate și altele), care prezintă importanță pentru spionajul străin, au fost luate măsuri operative de identificare a șoferului taxiului care l-a adus la Slatina.

Pînă la urmă s-a reușit controlarea activității de culegere de informații reușindu-se contracararea activității japonezului prin folosirea mijloacelor și metodelor muncii de securitate, în primul rînd a rețelei informative. În acest sens, s-a efectuat pregătirea contrainformativă a personalului tehnologic din secția unde străinul lucra sau avea acces, cît și din cele pentru care manifesta interes informativ, reușindu-se astfel preventiv contracararea tentativelor lui „Ijimitsu Takao" de a culege informații și date importante secrete de stat și de serviciu. Concomitent, a fost informată cu regularitate conducerea Întreprinderii de prelucrare a aluminiului cu deficiențele rezultate în domeniul apărării secretului de stat și de serviciu precum și a relațiilor unor oameni ai muncii cu cetățenii străini, în lumina prevederilor H.C.M. nr. 18 din 1972. Lucrarea cu continuitate a străinului și controlarea lui permanentă, cît și folosirea unor mijloace speciale ale muncii de securitate, pe momente operative, au permis obținerea de către noi, în mod secret, a unor documentații tehnice de la „Ijimitsu Takao" a căror utilitate economică a fost deja apreciată ca atare de către întreprindere și ministerul de resort.

În contextul măsurilor preventive, un rol deosebit l-a avut avertizarea inginerului român „Secărică Ion" din Întreprinderea de prelucrare a aluminiului Slatina, pentru legături neoficiale cu „Takao", care manifestă interes față de el deoarece îl cunoștea dinainte ca bun cercetător ce fusese la specializare în Japonia. Cunoscînd interesul japonezului pentru el, întîlnirile neoficiale realizate la hotel și în alte părți, cît și valoarea profesională a românului și rolul ce l-ar putea juca dirijat de noi pe lingă „Takao", „Secărică" a fost determinat să colaboreze cu securitatea pentru contracararea acțiunilor dușmănoase ale lui „Takao".

Tot pe linia prevenirii, se înscrie și conlucrarea cu Inspectoratul județean Dîmbovița al Ministerului de Interne, în urmărirea informativ-operativă a lui „Ijimitsu Takao" și a legăturilor lui suspecte, urmărindu-se contracararea încercărilor acestuia de a culege informații și date secrete cu caracter militar și economic din unitățile vizate din acest județ.

colonel Gheorghe RAȚIU
căpitan Marin GHERGHE

CONSECINȚE NEPREVĂZUTE

(Evenimentul terorist de pe aeroportul Larnaca-Cipru)

După cum se cunoaște din presă, la 18 februarie a.c. a avut loc în Cipru un incident terorist în cursul căruia a fost asasinat un om politic egiptean. De asemenea, teroriștii au luat ostatici nevinovați și au răpit un avion cipriot. În ciocnirea produsă ulterior, pe aeroportul Larnaca (de lîngă Nicosia), între un comandou trimis de guvernul egiptean, spre a acționa contra teroriștilor, și personalul de securitate cipriot, s-au înregistrat pierderi de vieți omenești. Actele teroriste menționate au avut drept consecință ruperea relațiilor diplomatice dintre Egipt și Cipru.

Desfășurarea acțiunii

În dimineața zilei de 18 februarie a.c., la hotelul Hilton din Nicosia aveau loc lucrările reuniunii Prezidiului Organizației de Solidaritate a Popoarelor Afro-Asiatice, conduse de Youssef Sebai, secretar general al O.S.P.A.A.

Într-o pauză a lucrărilor, la ora 11,45, pe poarta principală a hotelului Hilton intră doi teroriști înarmați. Ei îl împușcă mortal pe Sebai, retrăgîndu-se apoi rapid într-o cofetărie din apropierea hotelului. Publicul din cofetărie, unde se aflau mulți participanți la reuniunea menționată, este ținut sub amenințarea armelor și grenadelor. Sînt luate ca ostatici persoanele de naționalitate arabă și două personalități politice cipriote, celelalte persoane din cofetărie fiind eliberate.

Este de subliniat faptul că autorii atentatului erau de cîteva zile oaspeții hotelului Hilton și au putut studia din timp topografia zonei, fizionomiile participanților la reuniune etc.

La puțin timp după atentat, teroriștii și ostaticii se urcă într-un autobuz, pus la dispoziție, în urma cererii teroriștilor, de poliția locală.

În jurul orei 13, autobuzul ajunge la aeroportul Larnaca. Acolo teroriștii eliberează pe cei doi ostatici ciprioți, pe ministrul de interne și pe președintele Partidului Socialist.

Amenințînd cu uciderea celorlalți ostatici, teroriștii obțin — în jurul orei 18 — un avion cipriot, la bordul căruia se urcă împreună cu echipajul și 11 diplomați, reținuți ca ostatici. (Înainte de a se urca în avion, teroriștii mai eliberaseră patru persoane de naționalitate arabă).

Avionul ajunge la Tripoli, dar autoritățile libiene refuză să-i acorde autorizația de aterizare. Schimbîndu-și direcția de zbor și ajungînd la Beirut, avionul este împiedicat, din ordinul autorităților libaneze, să folosească pista de aterizare. În cele din urmă — pe data de 19 februarie, la orele 1,40 — avionul face o escală la Djibouti, de unde teroriștii iau legătura cu mai multe aeroporturi, relativ apropiate, care însă refuză să-i primească. Ei obțin totuși, de la autoritățile cipriote, permisiunea de a se întoarce la aeroportul Larnaca, unde ajung în după-amiaza

zilei de 19 februarie și reincep, din avion, prin radio, negocierile cu oficialitățile cipriote. De asemenea, unii reprezentanți ai autorităților locale s-au apropiat de avion, in vederea purtării de tratative directe.

La scurt timp însă, tot pe aeroportul Larnaca aterizează un avion militar egiptean, avînd la bord un comandou de intervenție. Prin trapa avionului egiptean iese un „Jeep“ care, forțînd cordonul de poliție, se îndreaptă spre avionul aflat în stăpînirea teroriștilor. Cei patru membri ai comandoului egitean de intervenție aflați în „jeep“ încep să tragă asupra avionului unde se găsesc teroriștii și ostaticii, încercînd să pătrundă în interiorul acestuia, dar personalul cipriot de securitate, aflat pe aeroport, deschide focul asupra „jeep“-ului și-i ucide pe cei patru egipteni. Urmează un schimb violent de focuri între forțele cipriote și membrii comandoului egiptean, în număr de circa 60, care coborîseră între timp din avion. Lupta a durat aproape o oră, soldîndu-se cu răniți de ambele părți și cu 15 morți.

Între timp, autoritățile cipriote i-au somat pe teroriști să se predea, arătîndu-le că sînt în pericol de a fi capturați de comandoul egitean și asigurîndu-i că nu-i vor extrăda. Cei doi teroriști — unul irakian, altul kuweitian, amîndoi tineri sub 30 de ani — s-au predat autorităților cipriote.

Ipoteze privind pe inițiatorii acțiunii teroriste

Potrivit versiunii autorităților egiptene, acțiunea a fost pregătită de grupări extremiste palestiniene, ce-și au sediul în Irak, în colaborare cu organe specializate irakiene și libiene. Se presupune că teroriștii au fost sprijiniți, în cursul evenimentelor, atît de președintele Partidului Socialist din Cipru, cît și de ministrul cipriot de interne. Totodată, guvernul egiptean consideră că atentatul din Cipru face parte dintr-un plan de asasinare a oamenilor politici egipteni și de creare a unei stări de nemulțumire în rîndurile populației Egiptului — plan elaborat în comun de Irak, Libia și Organizația de Eliberare a Palestinei.

Partidul Socialist din Cipru susține că asasinarea omului politic egiptean a fost organizată de C.I.A., președintele Sadat și serviciile secrete din Israel. Prin organizarea acestei acțiuni s-ar fi urmărit, potrivit opiniei partidului menționat, atît compromiterea președintelui cipriot — pentru a se crea condiții favorabile promovării altei persoane, agreate de anumite cercuri occidentale, cît și înlăturarea pericolului potențial pe care Youssef Sebai l-ar fi reprezentat pentru președintele Egiptului.

În sfîrșit, organele de contrainformații cipriote au avansat ipoteza că atentatul a fost preconizat de serviciile secrete turcești, cu scopul de a înrăutăți relațiile dintre Cipru și lumea arabă, într-un moment care precede negocierile dintre cele două comunități (greacă și turcă) din insulă, negocieri menite să contribuie la soluționarea crizei cipriote.

Prelucrare după materiale apărute în „Newsweek“, „Der Spiegel“, „Expres“ ș.a. de

căpitan N. OLTEANU

BIBLIOGRAFIE

LA TEMELE PENTRU PREGĂTIREA DE SPECIALITATE A CADRELOR DIN ORGANELE DE SECURITATE, PENTRU CONVOCAREA A II-a/1978.

A. Teme comune pentru toate cadrele.

Tema 5: **Dezvoltarea și diversificarea colaborării organelor de securitate cu celelalte organe de stat și obștești, cu masele largi populare pentru realizarea misiunilor ce le revin în domeniul apărării securității statului. Normele ce trebuie respectate în relațiile cu publicul.**

Bibliografie:

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, în volumul „Congresul al XI-lea al P.C.R“, Ed. politică, București, 1975, pag. 690—691.

— Nicolae Ceaușescu: Raport la Congresul al XI-lea al P.C.R., în op. cit., pag. 65—66; Raport la Conferința Națională a P.C.R., 7—9 decembrie 1977, Ed. politică, București, 1977, pag. 52—54; Cuvîntare la Consfătuirea cu activul de bază al M.A.I., în „România pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste“, vol. 2, Ed. politică, București, 1968, pag. 405—406; Cuvîntare la Consfătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate“, vol. 4, Ed. politică, București, 1970, pag. 736—747; Cuvîntare la festivitatea din Capitală consacrată aniversării organelor de securitate, op. cit. vol. 9, Ed. politică, București, 1974, pag. 396—398; Cuvîntare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, op. cit. vol. 13, Ed. politică, București, 1977, pag. 658—668.

— Hotărîrea C.C. al P.C.R. cu privire la activitatea de rezolvare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii — 1978.

— Hotărîrea C.C. al P.C.R. cu privire la creșterea rolului unităților socialiste, al organizațiilor obștești, al maselor populare în respectarea legalității, sancționarea și reeducarea prin muncă a persoanelor care comit abateri și încălcări de la normele de conviețuire socială și legile țării, în „Scînteia“ din 30 iunie 1977.

— Cu privire la perfecționarea conducerii tuturor sectoarelor de activitate, a legislației R. S. România, a activității organelor de justiție și ale Ministerului de Interne, precum și noi măsuri privind dezvoltarea democrației socialiste, în „Scînteia“ din 21 decembrie 1977.

— Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România, publicată în B. of. nr. 157 din 17 decembrie 1971 (se găsește în lucrarea „Culegere de acte normative pentru uzul lucrătorilor Ministerului de Interne“ — Serviciul cultural, presă și editorial, 1973), preambul și art. 1, 2, 9, 16.

— Decretul nr. 468/1971 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității de aplicare și de popularizare a legislației, publicat în B. of. nr. 165 din 30 decembrie 1971 (se găsește în lucrarea menționată anterior), art. 10, 11.

— Program de măsuri pentru executarea sarcinilor ce revin Ministerului de Interne din documentele Congresului al XI-lea, ale Conferinței Naționale a P.C.R. și ordinele Comandantului suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu — difuzat de Direcția secretariat-juridică în anul 1978.

— Lucrarea „Documente ale Partidului Comunist Român privind locul, rolul și sa cinile Ministerului de Interne" — editată de Serviciul cultural, presă și editorial, 1976, pag. 46—52.

Se mai poate consulta :

— Buletinul intern „Securitatea", articolul : Întărirea legăturii cu masele de oameni ai muncii, nr. 3/1977, pag. 10 și urm.

Tema 10 : **Forme, metode și mijloace pentru prevenirea și neutralizarea influenței pe care o pot exercita propaganda imperialistă, cercu ile și posturile de radio reacționare din străinătate asupra unor elemente din interior ; măsuri pentru impiedicarea legăturii acestora cu cercurile și postu ile de radio respective.**

Bibliografie :

— Nicolae Ceaușescu : Cuvîntare la Consfătuirea cu activul de bază al M.A.I., în „România pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste", vol. 2, Ed. politică, București, 1968, pag. 404—406 ; Cuvîntare la Consfătuirea cu cadrele de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate", vol. 4, Ed. politică, București, 1970, pag. 741 ; Cuvîntare la adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne, op. cit., vol. 13, Ed. politică, București, 1977, pag. 656—660 ; Cuvîntare la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa de la Helsinki, op. cit., vol. 11, Ed. politică, București, 1975, pag. 1037—1039 ; Cuvîntare la plenara comună a consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană, în „Scînteia" din 16 martie 1978.

— Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România, publicată în B. of. nr. 157 din 17 decembrie 1971 (se găsește în lucrarea „Culegere de acte normative pentru uzul lucrătorilor Ministerului de Interne — Serviciul cultural, presă și editorial, 1973), art. 13—15.

— Planul de măsuri în acțiunea „Riposta II" — difuzat de Direcția secretariat-juridică în anul 1977.

Se mai pot consulta :

— „Diversiune în eter" (sinteză), C.S.S. — Direcția personal și invățămint, 1971.

— „Ce știm și ce nu știm despre C.I.A." — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977, pag. 85—95, 190.

— „Mercenari ai trădării" — Serviciul cultural, presă și editorial, București, 1976, pag. 29—37.

— Buletinul intern „Securitatea", articolele : „Prevenirea infracțiunilor și a altor fapte de natură să afecteze securitatea statului, cerință de bază și criteriu de apreciere a activității organelor de securitate. Căi, metode și mijloace de realizare a prevenirii", nr. 1/1978, pag. 13 și urm. ; „Participarea organelor de securitate la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al apărării secretului de stat, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări împotriva securității statului", nr. 1/1978, pag. 27 și urm. ; „Prevenirea — deziderat major în centrul activităților de securitate", nr. 3/1976, pag. 13 și urm. ; „Considerații cu referire la activitatea de prevenire", nr. 3/1977, pag. 14 și urm. ; „Prevenirea infracțiunilor — sarcină prioritară a organelor de securitate", nr. 3/1977, pag. 36 și urm. ; „Secvențe în «alb-negru» pe «releul» acoperirii informative, al executării misiunilor de pază și apărare în domeniul radioteleviziunii", nr. 1/1978, pag. 57 și urm.

— „Notă privind unele acțiuni întreprinse de cercurile reacționare ale unor intelectuali români din emigrație și alte elemente dușmănoase din străinătate împotriva țării noastre" — documentar difuzat de Direcția I în anul 1975.

Tema 11 : **Măsurile ce trebuie intreprinse de organele de securitate în scopul contracarării propagandei emigraționiste și a acțiunilor evazioniste, activitatea de prevenire a incercărilor de trecere frauduloasă a frontierei și de rămînere ilegală în străinătate.**

Bibliografie :

— Nicolae Ceaușescu : Cuvîntare la ședința comună a consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate", vol. 12, Ed. politică, București, 1976, pag. 245—246 ; Expunere la Congresul educației politice și al culturii socialiste, op. cit., vol. 13, Ed. politică, București, 1977, pag. 109—112 ; Cuvîntare la Consfătuirea de lucru cu activiștii și cadrele din domeniul educației politice, al propagandei și ideologiei, op. cit., vol. 14, Ed. politică, București, 1977, pag. 754—755 ; Cuvîntare la plenara comună a consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană, în „Scînteia" din 16 martie 1978.

— Ordinul ministrului de interne nr. 00887 din 26 iunie 1976 privind perfecționarea activității de cunoaștere, prevenire și neutralizare a acțiunilor de trecere frauduloasă a frontierei sau de rămînere ilegală în străinătate.

— Instrucțiuni privind cooperarea între trupele de grăniceri ale M.A.N. și organele Ministerului de Interne pentru asigurarea pazei frontierei de stat, nr. S.M. 0710—034/1973.

— Planul de măsuri în acțiunea „Riposta II" — difuzat de Direcția secretariat-juridică în anul 1977.

Se mai pot consulta :

— „Aspecte teoretice și practice ale infracțiunii de trecere frauduloasă a frontierei" — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977, pag. 20—56.

— „Ce știm și ce nu știm despre C.I.A." — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977, pag. 94 și 142.

— „Evadarea" — C.S.S. — Direcția personal și învățămînt, 1971, pag. 111—118, 121—123.

— „Șacalul" — Serviciul cultural, presă și editorial, București, 1973, pag. 80—81, 96—97.

— „17 ani agent secret în Occident" — Serviciul cultural, presă și editorial, 1975, pag. 10—11, 19, 50.

— Buletinul intern „Securitatea", articolele : „Vă prezentăm cazul «Liziera»", nr. 4/1976, pag. 52 și urm. : „Cîteva puncte de reper referitoare la prevenirea rămînerii în străinătate a cetățenilor români și depistarea străinilor care încalcă legile române", nr. 3/1976, pag. 3 și urm. ; „Prevenirea evenimentelor de frontieră — sarcină cu semnificații majore a întregului aparat", nr. 2/1977, pag. 11 și urm.

— „Justiția, martorii și inculpații au cuvîntul" — film realizat de Televiziunea română, producție 1971.

— „Notă privind preocupările unor persoane de a trece fraudulos frontiera R. S. România pentru a pleca definitiv din țară" — documentar difuzat de Direcția I în anul 1976.

B. Teme specifice.

Informații interne.

Tema 2 : **Organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative pentru prevenirea, descoperirea și neutralizarea acțiunilor ostile intreprinse de elementele care au făcut parte din organizația legionară, din fostele partide burghezo-moșierești, din fostele partide și organizații naționalist-fasciste și iredentiste ori care au fost condamnate pentru infracțiuni contra securității statului.**

Bibliografie :

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875 din 15 mai 1976 privind organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative a organelor de securitate, art. 1—3, 6, 11, 16—25.

— Ordinul ministrului de interne nr. 001050 din 25 mai 1977 privind organizarea și funcționarea evidențelor de securitate (art. 10).

— Ordinul ministrului de interne nr. 0832 din 25.II.1976 privind sistemul de comunicare, evidență și supraveghere a persoanelor liberate din penitenciare.

— Planul de măsuri în acțiunea „Riposta II" — difuzat de Direcția secretariat-juridică în anul 1977.

Se mai pot consulta :

— „Legionarul în sutană a fost demascat" (sinteză) — C.S.S., Direcția personal și învățămînt, 1970.

— „Încercări sortite eșecului" (sinteză) — C.S.S., Direcția personal și învățămînt, 1970.

— Buletinul intern „Securitatea", articolele : „Perfecționarea activității de securitate în domeniile informațiilor interne și contrainformațiilor în sectoarele economice, sarcină de mare actualitate", nr. 1/1976, pag. 9 și urm. ; „Iov cere din nou iertare", nr. 2/1976, pag. 25 și urm. ; „Aspecte din activitatea de prevenire, descoperire și neutralizare a acțiunilor întreprinse de elemente ostile din interior, nr. 4/1976, pag. 12 și urm. ; „5 avertizări", nr. 4/1976, pag. 21 și urm. ; „Sînt necesare măsuri hotărîte pentru contracararea acțiunilor dușmănoase ale emigrației legionare de activizare a unor elemente din interior", nr. 2/1977, pag. 23 și urm.

Contrainformații în sectoarele economice.

Tema 2 : **Forme, metode și mijloace ale activității dușmănoase desfășurate în obiectivele economice de către serviciile de spionaj, cercurile reacționare din străinătate și unele elemente dușmănoase din interior. Măsuri de intensificare și creștere a eficienței muncii de prevenire în obiectivele de importanță deosebită din industria extractivă, siderurgică, a construcțiilor de mașini, chimică și energetică.**

Bibliografie :

— „Probleme ale activității de contrainformații în sectoarele economice" — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977, pag. 44, 46—48, 50—51, 54—58, 73—75, 99—104.

— „Contraspionajul cîștigă lupta" — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977.

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea", articolele : „Perfecționarea activității de securitate în domeniile informațiilor interne și contrainformațiilor în sectoarele economice, sarcină de mare actualitate, nr. 1/1976, pag. 9 și urm. ; „Prevenirea infracțiunilor și a altor fapte de natură să afecteze securitatea statului, cerință de bază și criteriu de apreciere a activității organelor de securitate. Căi, metode și mijloace de realizare a prevenirii", nr. 1/1978, pag. 13 și urm. ; „Unele concluzii ce se desprind din cercetarea evenimentelor deosebite produse în anul 1975 în obiectivele economice", nr. 2/1976, pag. 11 și urm. ; „Concluzii din analiza împrejurărilor comiterii infracțiunii de subminare a economiei naționale", nr. 3/1976, pag. 25 și urm. ; „Mai multă atenție prevenirii producerii de evenimente în industria metalurgică (Din concluziile desprinse cu ocazia cercetării unor evenimente ce au avut loc în unele obiective siderurgice.)", nr. 4/1976, pag. 28 și urm. ; „Vă prezentăm cazul «Piramida»", nr. 2/1977, pag. 41 și urm.

— „Concluzii desprinse la cercetarea unor evenimente în industria chimică" — documentar difuzat de Direcția a II-a în anul 1976.

— „Principalele aspecte rezultate din analiza activității de prevenire în industria chimică" — documentar difuzat de Direcția a II-a în anul 1976.

— „Concluziile care se desprind pentru munca de securitate pentru prevenirea unor evenimente ce pot avea ca efect întreruperea cu energie electrică și termică a marilor platforme industriale" — documentar difuzat de Direcția a II-a în anul 1976.

— „Sinteză cu aspectele ce s-au desprins din activitatea de control în industria construcțiilor de mașini pe linia producției de export" — difuzată de Direcția a II-a în anul 1976.

— „Concluzii ce se desprind pentru munca de contrainformații economice în analiza unor evenimente și fenomene negative constatate în sectorul hidroenergetic" — documentar difuzat de Direcția a II-a în anul 1976.

— „Concluziile ce se desprind pentru munca de contrainformații economice din analiza avariilor și a stărilor de pericol apărute în centrale, stațiile și liniile de înaltă tensiune din sistemul energetic național" — documentar difuzat de Direcția a II-a în anul 1977.

— „Documentar privind principalele evenimente și situații care au avut influență negativă asupra securității muncitorilor și obiectivelor economice, precum și unele stări de pericol care se mai mențin în unitățile subordonate Ministerului Minelor, Petrolului și Geologiei" — difuzat de Direcția a II-a în anul 1977.

— „Dosarul 8013" — film realizat de Televiziunea română, producție 1973.

Contraspionaj.

Tema 2 : **Sarcinile ofițerilor de contraspionaj, pe linia documentării permanente în problemele și obiectivele date în răspundere ; studierea și cunoașterea temeinică a relațiilor diplomatice, economice, comerciale, turistice și culturale ale R. S. România cu alte state.**

Bibliografie :

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, în volumul „Congresul al XI-lea al P.C.R.", Ed. politică, București, 1975, pag. 721—728.

— Nicolae Ceaușescu : Raport la Conferința Națională a P.C.R. din 7—9 decembrie 1977, Ed. politică, București, 1977, pag. 25—26.

— L. Takacs și M. Niciu, Drept internațional public, Ed. didactică și pedagogică, București, 1976, pag. 190—219.

— „Statele lumii de la A la Z", Ed. politică, București, 1975. (În părțile care interesează.)

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea", articolele : „La început de sezon estival", nr. 2/1976, pag. 15 și urm. ; „Conceputl de societate mixtă. Rolul și eficacitatea economică a societăților mixte. Constituirea de societăți mixte în R.S.R. și în străinătate", nr. 3/1976, pag. 41 și urm. ; „Considerații generale despre contractare și contracte în operațiunile de comerț exterior. Contractul de know-how. Dreptul de proprietate industrială. Contractul de licență și de engineering", nr. 4/1976, pag. 65 și urm.

Comerț-protocol.

Tema 2 : **Organizarea și desfășurarea muncii de securitate pentru prevenirea, descoperirea și lichidarea activității infracționale desfășurate de unii comercianți străini care vin în R. S. România.**

Bibliografie :

— Nicolae Ceaușescu : Cuvîntare la încheierea lucrărilor consfătuirii cu activul de partid și de stat din domeniul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate", vol. 11, Ed. politică, București, 1975.
— „Contraspionajul cîștigă lupta" — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977, pag. 21—27.
— „Punctaj privind constituirea, organizarea și atribuțiile U.M. nr. 0625/C.P." — difuzat de unitatea de profil.
— Notă cu sarcinile ce revin ofițerilor care lucrează în inspectoratele județene și al municipiului București, pe linie de C.P. — difuzată de unitatea de profil.

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea", articolele : „Un anume domn «Hirschl» și acoliții lui", nr. 3/1976, pag. 51 și urm. ; „Prețul trădării", nr. 1/1977, pag. 52 și urm. ; „Cu forța dreptului, împotriva dreptului forței !", nr. 4/1976, pag. 37 și urm.
— „Un pas, un singur pas" — film realizat de Studioul „Alex. Sahia", producție 1972.
— „Reclama reclamă vigilență" — film realizat de Serviciul cinematografic al Ministerului de Interne, producție 1977.

Securitate și gardă.

Tema 1 : **Concepția de acțiune, metodologia de organizare și sistemul de realizare a activității de securitate și gardă. Elaborarea planului de măsuri pentru executarea misiunilor de securitate și gardă.**

Bibliografie :

— Decretul nr. 130/1972 privind înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, republicat în B. of. nr. 113 din 26 iulie 1973 (se găsește în lucrarea „Modificări aduse actelor normative publicate în culegerile editate anterior" — Serviciul cultural, presă și editorial, 1976), art. 4, pct. I, lit. f.
— Ordinul ministrului de interne nr. 00972 din 10.XI.1976 privind atribuțiile unităților Ministerului de Interne pe linia muncii de securitate și gardă.
— Plan de cooperare între organele de securitate ale Ministerului de Interne și Statul-major al gărzilor patriotice de la C.C. al P.C.R. (nr. 0059034 din 1.II.1978).

Se mai pot consulta :

— „Securitatea președintelui" — C.S.S., Direcția învățămînt, 1969.
— Buletinul intern „Securitatea", articolele : „Principalele sarcini ale unităților Ministerului de Interne în îndeplinirea misiunilor de securitate și gardă", nr. 4/1976, pag. 5 și urm.
— „Sarcinile ce revin aparatului Ministerului de Interne pentru asigurarea securității personale a conducătorilor de partid și de stat", nr. 1/1978, pag. 38 și urm.
— „Șacalul", Serviciul cultural, presă și editorial, București, 1973.
Notă : Bibliografia, completată cu materialele documentare difuzate de unitatea centrală de profil, va fi utilizată și la tema 2.

Pașapoarte, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei.

Teme comune.

Tema 1 : **Regimul pașapoartelor și vizelor în R. S. România. Categoriile de pașapoarte și vize române ; conținutul, forma și valabilitatea acestora ; condițiile**

legale pentru eliberarea lor. Documentele cerute de lege pentru obținerea pașapoartelor și vizelor române.

Bibliografie :

— Culegere de acte normative în materie de pașapoarte, vize, străini, cetățenie, controlul trecerii frontierei și taxe — Serviciul cultural, presă și editorial, 1974 (actele normative care interesează).
— Culegere de acte normative în materie de pașapoarte, vize și controlul trecerii frontierei — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977 (actele normative care interesează).
— Documentar privind categoriile de documente străine pentru trecerea frontierei de stat scutite de viza română și de taxa de viză — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977.
— Instrucțiuni pentru aplicarea prevederilor actelor normative care reglementează activitatea în materie de pașapoarte, vize și cetățenie nr. 001250 din 20.XII.1977, Cap. I, pag. 3—5 ; Cap. II, pag. 5—12 ; Cap. III, pag. 12—20 ; Cap. VI, pag. 20—25 ; Cap. IX, pag. 26—28 ; Cap. XVII, pag. 47—49 ; Anexa nr. 6, pag. 75—77 ; Anexa nr. 11, pag. 84—85 ; Anexa 12, pag. 86—87.

Tema 2 : **Regimul de pază a frontierei R. S. România. Cooperarea organelor Ministerului de Interne cu unitățile de grăniceri, în asigurarea pazei frontierei de stat. Metode și procedee folosite de infractori în scopul trecerii frauduloase a frontierei ; sarcinile ce revin organelor de pașapoarte și P.C.T.F., pentru prevenirea unor asemenea acțiuni.**

Bibliografie :

— Ordinul ministrului de interne nr. 00887 din 26 iunie 1976 privind perfecționarea activității de cunoaștere, prevenire și neutralizare a acțiunilor de trecere frauduloasă a frontierei sau de rămînere ilegală în străinătate.
— Instrucțiuni privind cooperarea între trupele de grăniceri ale M.A.N. și organele Ministerului de Interne pentru asigurarea pazei frontierei de stat, nr. SM 0710 — 034/1973.
— Plan de cooperare între organele de securitate ale Ministerului de Interne și Statul-major al gărzilor patriotice de la C.C. al P.C.R., nr. 0059034 din 1.II.1978.
— Decretul nr. 678/1969 privind regimul de pază a frontierei de stat a R. S. România. Culegere de acte normative în materie de pașapoarte, vize, străini, cetățenie, control treceri frontieră și taxe, ed. 1974, pag. 81—90.
— Aspecte teoretice și practice ale infracțiunii de trecere frauduloasă a frontierei — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977, pag. 20—56.

Se mai pot consulta :

— „Șacalul" — Serviciul cultural, presă și editorial, 1973, pag. 80—81, 96—97.
— Buletinul intern „Securitatea", articolele : „Prevenirea evenimentelor de frontieră — sarcină cu semnificații majore a întregului aparat", nr. 2/1977, pag. 11 și urm. ; „Vă prezentăm cazul «Liziera»", nr. 4/1976, pag. 52 și urm.
— „Justiția, martorii și inculpații au cuvîntul" — film realizat de Televiziunea română, producție 1971.

Pașapoarte.

Tema 1 : **Dispoziții legale privind soluționarea cererilor de pașapoarte și vize pentru deplasarea în străinătate în interes de serviciu sau obștesc ; deplasarea temporară în străinătate în scop personal. Atribuțiile și competențele pe această linie ale organelor de pașapoarte și vize.**

Bibliografie :

— Culegere de acte normative în materie de pașapoarte, vize, străini, cetățenie, controlul trecerii frontierei și taxe — Serviciul cultural, presă și editorial, 1974 (actele normative care interesează).

— Culegere de acte normative în materie de pașapoarte, vize și controlul trecerii frontierei — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977 (actele normative care interesează).

— Instrucțiuni pentru aplicarea prevederilor actelor normative care reglementează activitatea în materie de pașapoarte, vize și cetățenie nr. 001250 din 20.XII.1977, Cap. 1, pag. 3—5 ; Cap. 2, pag. 5—12 ; Cap. III, pag. 12—14 ; Cap. IV, pag. 15—19 ; Cap. V, pag. 19—20 ; Cap. IX, pag. 26—28 ; Cap. XIV, pag. 42—44 ; Cap. XVII, pag. 47—49 ; Anexele 12, 16 și 27.

Puncte control treceri frontieră.

Tema 1 : **Modalități practice de stabilire a identității persoanelor la controlul de frontieră, pe baza exploatării datelor menționate în pașapoarte.**

Bibliografie :

— Aspecte teoretice și practice ale infracțiunii de trecere frauduloasă a frontierei — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977, pag. 20—56.

— Îndrumar pe linia evidenței și controlul străinilor — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1977.

Cercetări penale.

Tema 2 : **Sarcinile organelor de cercetare penală și modalitățile de acțiune pentru prevenirea infracțiunilor și a altor manifestări antisociale în timpul urmăririi penale.**

Bibliografie :

— Ordinul ministrului de interne nr. 001025 din 20.II.1977 privind organizarea activității de urmărire penală a organelor de cercetare ale securității.

— Buletinul intern „Securitatea", articolul : „Ce trebuie să cuprindă un referat de terminare a cercetării penale", nr. 1/1976, pag. 52 și urm.

Tema 3 : **Măsurile ce trebuie întreprinse de organele de cercetare penală ale securității, în cooperare cu cele informativ-operative, pentru sporirea eficienței avertizărilor și punerilor în dezbatere publică.**

Bibliografie :

— Cu privire la perfecționarea conducerii tuturor sectoarelor de activitate, a legislației R. S. România, a activității organelor de justiție și ale Ministerului de Interne, precum și noi măsuri privind dezvoltarea democrației socialiste, în „Scînteia" din 21 decembrie 1977.

— Hotărîrea C.C. al P.C.R. cu privire la creșterea rolului unităților socialiste, al organizațiilor obștești, al maselor populare în respectarea legalității, sancționarea și reeducarea prin muncă a persoanelor care comit abateri și încălcări de la normele de conviețuire socială și legile țării, în „Scînteia" din 30 iunie 1977.

— Ordinul ministrului de interne nr. 001025 din 20.II.1977 privind organizarea activității de urmărire penală a organelor de cercetare ale securității.

— Buletinul intern „Securitatea", articolul : „Cu privire la unele măsuri tranzitorii referitoare la sancționarea și reeducarea prin muncă a unor persoane care au săvîrșit fapte prevăzute de legea penală", nr. 3/1977, pag. 3 și urm.

Tema 5 : **Principalele probleme ce se impun a fi rezolvate de ofițerii de cercetare penală de securitate în cercetarea la fața locului a unor evenimente suspecte de a constitui fapte de subminare a economiei naționale prin explozii, incendii sau prin orice alte mijloace, în caz de catastrofe aeriene, feroviare ori navale și în faptele de natură să aducă atingere capacității de apărare a țării.**

Bibliografie :

— Ordinul ministrului de interne nr. 001025 din 20.II.1977 privind organizarea activității de urmărire penală a organelor de cercetare ale securității.

— Ordinul ministrului de interne nr. S-341 din 1 decembrie 1973 — Instrucțiuni privind organizarea și efectuarea cercetării la fața locului, exploatarea mijloacelor materiale de probă și folosirea cartotecilor de identificare criminalistică.

— Tratat practic de criminalistică — Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, 1976, pag. 360—384, 451—455, 459—466.

— Buletinul intern „Securitatea", articolele : „Intr-o după-amiază de noiembrie pe aeroportul din Oradea", nr. 1/1976, pag. 39 și urm. ; „În mai puțin de 24 ore", nr. 1/1976, pag. 42 și urm. ; „Vă prezentăm cazul «Piramida»", nr. 2/1977, pag. 41 și urm.

Notă :

Bibliografia a fost alcătuită de Serviciul editorial, presă și propagandă în rîndul populației, cu acordul Direcției cadre și învățămînt și al unităților centrale de profil.

Se difuzează în vederea sprijinirii unităților pentru desfășurarea activităților de învățămînt în cadrul celei de-a doua convocări.

Bibliografia nu este limitativă. În mod obligatoriu ea va fi completată cu noile documente de partid, legi, acte normative, ordine și instrucținui de muncă, precum și cu lucrări sau documentare de profil ce vor apărea pe parcurs.

La temele specifice pe linie de filaj și investigații, tehnico-operativă și transmisiuni, informatică și documentare, cadre și învățămînt, organizare-mobilizare, transportul corespondenței secrete, antiterorism și pe linia sectoarelor de asigurare tehnico-materială și financiară, bibliografia va fi transmisă de unitățile centrale de profil.

Lucrările editate pe plan intern, indicate în bibliografia de față, se găsesc în bibliotecile de specialitate ale unităților.

Filmele recomandate se pot cere de la Serviciul cinematografic al Ministerului de Interne.